לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

יום ה', י"ג בתשרי תשמ"ז, 16 באוקטובר 1986 / שנת מ"ד מס' 13166 / המחיר 75 אג' כולל מע"מ

פיגוע מתוכנן מבעוד מועד

מאת כתב עת"מ

בחקירת המשטרה נתברר שהמחבלים ארבו לחיילים ולבני משפחותיהם וייתכן שאף עקבו אחריהם והיה להם מידע כל שהוא מבעוד מועד. הרימונים נזרקו בערך ממרחק של 30 מטר מבירים המפוצצים באזור הכביש היורד לכפר הערבי סילואן. לאחר פינוי הפצועים ניתן היה להבחין בכל האזור בכתמי דם רבים, בשאריות של הוגרי הכביש ובמוצרי מזון זרוקים לכל עבר. בעוד חוקרי המשטרה מנסים ללקט בין עברי הכביש את שרידי הרימון, מכבי האש הפעילו באזור זרקורים כדי להקל על מלאכת החקירה.

המהומה שפרצה בעקבות הפיצוץ היתה רבה ובני משפחות רבים שוטטו לאחר מכן זמן רב בנסיון לברר מה עלה בגורל החיילים, והחיילים בירור מה קרה לבני משפחותיהם.

הרוג ועשרות פצועים בפיגוע ליד הכותל לאחר טקס השבעת טירונים

שניים או שלושה רימוני יד הושלכו לעבר הקהל הרב של טירונים מחטיבת „גבעתי" ובני משפחותיהם שהתקבצו במגרש החנייה ■ ההרוג — אביו של אחד החיילים ■ 70 נפצעו

ברחבה ליד שער האשפות לאחר הפיצוץ (צילום: י. הררי)

מאת כתב „על המשמר" בירושלים וכתבי סוכנויות הידיעות

שניים או שלושה רימוני־יד, שהושלכו לעבר קהל גדול, שהתקבץ במגרש־החנייה ליד שער האשפות בירושלים העתיקה, גרמו אמש למותו של אדם אחד ולפציעתם של כ־70 בני־אדם — עשרות חיילים מחטיבת „גבעתי" ובני־משפחותיהם, שבאו להשתתף בטקס השבעתם ליד הכותל המערבי, בתום תקופת טירונותם. ההרוג הוא אביו של אחד החיילים.

(סוף בעמוד 2)

גלוברזון נגד הלפרין / על היום ● עמוד 5

קיסר: המדד — נורה אדומה ● עמוד 16

„שדר משמיר לנשיא אירן" ● עמוד 2

הינדאוי חשב שבתיק יש סמים ● עמוד 3

מתאם הפעולות על דו"ח אמנסטי ● עמוד 4

הרוסים מפנים חיילים מאפגניסטן ● עמוד 14

ח"כ גרוסמן: משחקי הרוטציה מבזים הכנסת

[illegible]

מלבים את גחלת המדד

מדד המחירים לצרכן עלה בספטמבר כצפוי, על־פי הקצב החזוי של 16 אחוזי אינפלציה שנתית. למרות זאת, ראו בכך חלק מהגורמים הכלכליים הזדמנות לטגן את החביתה הפרטית שלהם על אש המדורה הקטנה. דוד לאוטמן כבר תובע פיצוי על תוספת־יוקר, שאולי תשולם בחודש דצמבר ואולי רק בינואר. אחרים תובעים את חידוש הפיחותים או מתן סובסידיות ליצוא. גם בנק ישראל שפך שמן על המדורה בהעלאת שיעורי הריבית, שמצטיירת אצלו כצעד אנטי־אינפלציוני. אך נהפך למעשה לגורם הדוחף את המחירים כלפי מעלה מצד העלויות.

לאור תגובות אלו, קשה להתעלם מקביעותיו של דוד ברודט, שכשלונות התעשייה נבעו, לפחות בחלקם הגדול, מניהול כושל, מהתנהגות שלומיאלית ומתחזיות כושלות. כל זאת בציפייה, שביום סגריר יגישו את החשבון לממשלה, קרי – למשלם המיסים. גם אם אין להתעלם מכך, כי הריבית השרירותית הגבוהה הכפילה ואף השלישה כל כשלון עסקי, נראה, כי התעשיינים עדיין לא למדו את השיעור ועדיין סבורים, כי הם יוכלו להשען על הקופה הריקה של האוצר, במקום לעסוק בייעול הייצור והניהול ובהכוונת השיווק ליעדים משתלמים.

מכל הסובסידיות הקיימות במשק, המסוכנת ביותר היא פרמיית היצוא. פרמיית היצוא, בכל צורותיה, מסבסדת את הצרכן בחו"ל, בלי כל קשר לכך אם הוא עני או עשיר ובלי כל יעוד. על־פי נוהג שהיה קיים בישראל, רכש התעשיין חומרי גלם ב־6 דולרים, הוסיף עבודה מקומית בשווי 4 דולרים ומכר את המוצר המוגמר בחו"ל ב־8 דולרים. כך נהפכו כל 10 דולרים ל־8 דולרים, ובשלב שני נהפכו 8 דולרים ל־6 דולרים. אין זו דרך בריאה. נכון, המצב הוא כי ישראל זקוקה לדולרים לשם רכישת מוצרי היבוא והיא חייבת להבטיח גם תעסוקה מלאה לתושבי המדינה. אך לשם הבטחת הכנסות במטבע־חוץ אסור לתת תמיכות ליצוא. כי התמיכות מאפשרות הוזלת היצוא והכנסת פחות דולרים תמורת עבודתם של תושבי ישראל. עדיף לתת תמיכה להבטחת תעסוקה מלאה, לאזורים בעייתיים, ומותר לסייע גם למפעלים בעייתיים המסוגלים להשתקם, אולם אין שום סיבה לתת סובסידיה מיוחדת ליצואנים. היצואנים חייבים להבטיח את רווחיותם על־ידי מחירים גבוהים יותר, שישיגו בעבור תוצרתם בשוק העולמי, על־ידי חידושים טכנולוגיים, שיגבירו את פריון־הייצור ועל־ידי העמקת הייצור והרחבתו לענפים חדשים.

אין להמשיך יותר בנוהג של מתן סיבסוד עקיף על־ידי שחיקת תשלומי המעסיקים לקרנות סוציאליות ולביטוח הלאומי. התשלומים של המעסיק לביטוח הלאומי הם חלק בלתי־נפרד מהשכר ונועדו להבטיח תנאים מינימאליים של בטחון סוציאלי. שחרור מעסיקים מתשלום זה רק יגדיל את ההוצאה התקציבית ליעדים אלה, ובשלב נוסף את הלחצים לקיצוצי התקציב, שצימחו פתאום בסעיף זה בצורה משמעותית.

לכן, עדיף שבנק ישראל והממשלה לא ייקרו את העלויות, לא את שיעור הריבית ולא את שער הדולר. אם לא ינהיגו צעדים פזיזים מסוג זה, הם ישוחררו מהצורך להחזיר תמיכות לתעשיינים ביד השנייה, או לערער את היציבות על־ידי ביצוע פיחותים.

הנשיא החליט ליטול יוזמה נוכח התארכות המשבר הממשלתי

המערך והליכוד מתבצרים בעמדותיהם: ניסיון ההידברות נכשל — מעמיק המשבר

גם מפגישת פרס–שמיר אתמול לא יצא כלום ■ פורום „שרינר" של המערך שהתכנס אמש שב וחזר על התנאי שקבע שלשום לסיום המחלוקת: הקמת ממשלה בראשות שמיר על בסיס המצב הקיים — כלומר 23 שרים ■ הליכוד: כל יום נוסף שבו ממשיך פרס בתפקידו — הם הפרה חמורה של ההסכם הקואליציוני ■ המערך: שמיר מתחיל רע — פרס המום מהתנהגות הליכוד

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

המשבר בין המערך והליכוד העמיק אתמול לאחר שנסיון לקיים הידברות בדרג הגבוה ביותר של שתי המפלגות — שמעון פרס ויצחק רבין מן המערך, יצחק שמיר ומשה נסים מן הליכוד — נכשל.

פורום „שרינר", שהתכנס אמש בבית ראש הממשלה, כדי לקבל דיווח על המגעים ולהחליט

(סוף בעמוד 2)

מאת יצחק שני, כתבנו בכנסת

הנשיא חיים הרצוג החליט אתמול להטיל את מלוא כובד משקלו כדי להביא לפתרון משבר הרוטציה. נראה הדבר, כי הנשיא הושפע שמא כזה שהתחיל כמשבר־רוטציה יתפתח למשבר אשר יקבל את הסכם הרוטציה בין פרס לשמיר.

אמש הזמין הנשיא למשכנו את

(סוף בעמוד 2)

בפגישת סיעת המערך עם ראש־הממשלה

„בלי ביקורת על פרס" — נתבקשו הח"כים

חרף הבקשה קרא הח"כ מנחם הכהן לפרס: הגעת למעמד של מנהיג לאומי — אל תחזור לנהוג כראש סיעה ● גם הח"כים אמיר וארצי מתחו ביקורת על השתלשלות העניינים בפרשת הרוטציה ● עם זאת תמך רוב המשתתפים בתביעות שהציג פרס בעניין מודעי ובילין

מאת מוטי בסוק, כתב „על המשמר" בכנסת

„התחלת את הדרך כראש מפלגה, המשכת כראש־ממשלה וסיימת כמנהיג לאומי. אל תתן כי יחזירו אותך למקום ממנו התחלת," אמר אתמול הרב הח"כ מנחם הכהן לרה"מ שמעון פרס, בישיבת חירום מיוחדת של שרי וח"כי המערך שנערכה בלשכת רה"מ בירושלים.

(סוף בעמוד 2)

שרי וח"כי הליברלים הצביעו ב„רגליים" נגד החזרת מודעי

רק שלושה ח"כים באו לישיבת מועצת המפלגה שהחליטה להתייצב מאחורי שיתוף מודעי בממשלה

מאת דורית גפן, כתבתנו לענייני מפלגות

רק שלושה ח"כים (פנחס גולדשטיין, דן תיכון ויצחק מודעי) באו אתמול לישיבת מועצת המפלגה הליבראלית אשר החליטה להתייצב מאחורי יצחק מודעי ושיתופו בממשלה בראשות שמיר.

שרי הליבראלים שריר, נסים ופת, וכן עוד שישה ח"כים נוספים הפגינו את התנגדותם לכינוס המועצה בהיעדרותם הבולטת.

רוב הדוברים בישיבה תקפו בחריפות את השרים והח"כים שלא באו וקראו לשלם להם כגמולם על התנהגותם הבלתי חברית כלפי מודעי.

„מעשה נקלה"

ח"כ פנחס גולדשטיין הגדיר כמעשה נבלה את התנהגותם של חברים בצמרת המפלגה, אשר לדבריו הלכו לירידים פוליטיים ואמרו להם: „בשום פנים ואופן אל תתנו למודעי לחזור לממשלה". גולדשטיין סיפר, כי נכבדים וראשי עם ומדינה אמרו באוזניו: „אתה בא לדבר איתנו על החזרתו של מודעי לממשלה, אבל חבריך הטובים באים ומזהירים אותנו: עימדו במקומכם ואל תזוזו".

רבים מהדוברים בישיבת המועצה אמרו כי קיבלו טלפונים ואיומים שלא לבוא לישיבה של המועצה. גם יו"ר המועצה יצחק קעטבי אמר כי קיבל מכתב מהשר שריר ומברק מהשר פת וכן מברק משותף מהשרים נסים, שריר, פת ו"כ גרופר אשר טענו כי לדעתם הישיבה היא בלתי חוקית.

קעטבי אמר כי הישיבה חוקית והוסיף: „יש לנו מנהיגות שזקוקה לרחמי שמים".

הקריב שני תיקים

ח"כ יצחק מודעי נמנע מלתקוף את עמיתיו השרים. בפנותו אל המועצה אמר, כי כינוסה הוא חוקי והוסיף: „הנני העני ממעש באתי לפניכם לבקש עלי, אבל גם על שולחי". הוא ציין, כי זו הפעם הראשונה שהוא עומד מעל לבמה פורמאלית של המפלגה ודן בנושא שיש לו השלכה אישית עליו. מודעי הדגיש כי הקריב שני תיקים מיניסטריאליים כדי לאפשר להגיע לרוטציה ולמען עתידו של הליכוד, ומכוח זה הוא יכול לעמוד עכשיו כאן ולדבר על נושא עם השלכות אישיות אליו. הוא הדגיש את הודעתו של שמיר לנשיאות המפלגה הליבראלית בשבוע שעבר כי לא ירכיב ממשלה אחרי הרוטציה אלא עם עשרת שרי הליכוד ששירתו בממשלה עם הקמתה, כולל ארבעת השרים הליבראלים.

עוד אמר, כי גם שלשום חזרו והדגישו באוזניו כי ישתתף בממשלה וגם אתמול בישיבת שרי הליכוד לא חזרו מהחלטה זו. בהתייחסו לכינוס המועצה אמר, כי אדם קרוב אצל מפלגתו ואחר־כך אצל ליכודו והמפלגה צריכה לומר את דברה, מה גם שדברה לא יהיה אמירה ראשונה, אלא זהו אישור לדברים שכבר נאמרו בפורומים רחבים ובראש וראשונה מפי מי שירכיב את הממשלה, יצחק שמיר.

החלטה בלתי מחייבת

בתום הישיבה קיבלה המועצה החלטה המברכת את מ"מ ראש הממשלה שמיר על הודעתו החד־משמעית, שהממשלה שיציג בכנסת תכלול את כל עשרת שרי הליכוד ששירתו בממשלה. כמו־כן קבעה המועצה כי כל ארבעת השרים ששירתו בשעתו בממשלה ונבחרו לייצג את המפלגה בממשלה ישרתו יחדיו בממשלה בראשות שמיר.

כתבתנו מציינת, כי פירוש ההחלטה הוא שאם מודעי לא ייכלל מסיבה כלשהי בממשלת שמיר לא ישתתפו בה גם השרים נסים, שריר ופת.

השרים האלה הגדירו את ההתקפות עליהם במועצה כרכילות מרושעת. לדבריהם מספר חברים שהשתתפו בישיבת המועצה וכן העובדה כי הישיבה עצמה היתה בלתי חוקית הופכים את ההחלטה שנתקבלה אתמול במועצה לבלתי מחייבת.

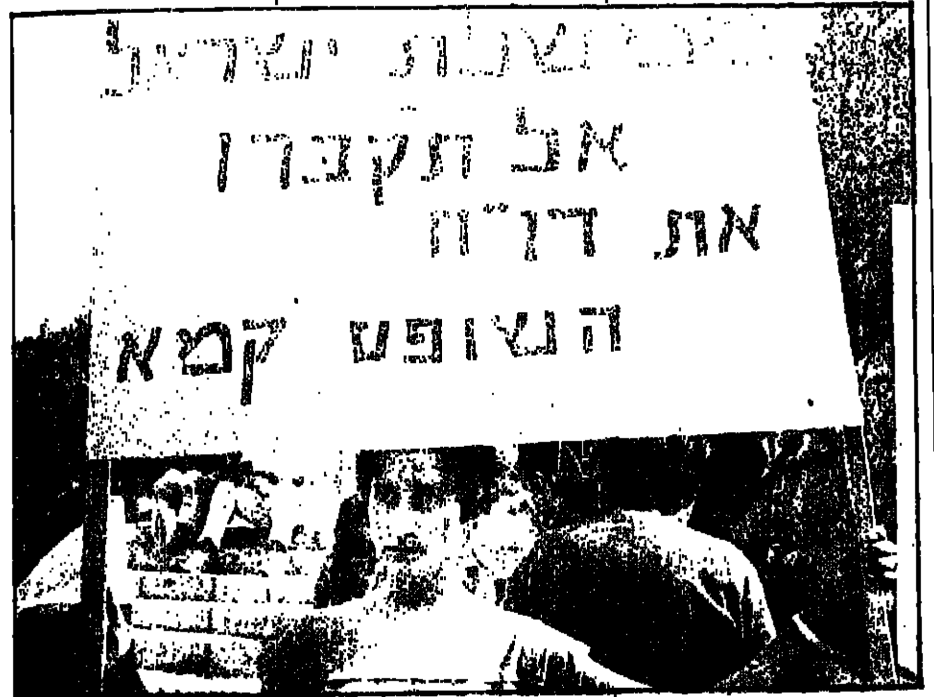

הפגנת הורי הניספים בצומת הבונים מול משרד ראש הממשלה. (צילום: יצחק חררי)

פרס עבר והתעלם מהפגנת הורי הנספים באסון הבונים

„פרס וקורפו, לאן שתברחו — דם ילדינו אתכם ירדוף". כך נאמר באחת הכרזות שהניפו הורי הילדים שניספו באסון האוטובוס בצומת הבונים. ההורים עלו אתמול לירושלים והפגינו מול משרד ראש הממשלה בדרישה להקים ועדת חקירה בנושא. לצד הכרזה הודבקה תמונה גדולה של קברי הילדים.

ההורים השכולים מלאים זעם על כך שראש הממשלה שמעון פרס התעלם לדבריהם מן המסקנה של השופט החוקר עורא קמא, שמונה בידי פרס, אשר קבע כי יש להקים ועדת חקירה בענין. „אנו רוצים שהצדק ייצא לאור", אמר אריה ורובל, אביו של רביר ז"ל. „לגבינו פרס הוא האחראי ומקביל נתחיל בהתכתבות עם ראש הממשלה המיועד שמיר".

ההורים אינם מסתירים את התמרמרותם וכאבם מכל ההתרחשויות מאז התאונה. הם מנו שורה ארוכה של ליקויים והעלו סימני שאלה על התנהגות הרשויות באשר לתאונה עצמה, הטיפול הרפואי שניתן לפצועים אחריה, ולכל שלבי החקירה השונים. „אותנו לא מעניינות הפוליטיקה, אנחנו רוצים בצדק, מה זה, רצח במסגרת החוק" שאל אריה ורובל.

שמעון חבשה, אביו של הלל צחי המנוח שאל: „למה היינו צריכים להגיע למצב בו אנו מפגינים? אין לנו מה להפסיד, לא בוותר ולא נרפה," הוא הוסיף כי ההורים השכולים מנסים מאז האסון להרחיק את הרגש ולפעול בהגיון, אך הוא עצמו חרד מן המחשבה מה יקרה כאשר יתפרץ אצלו הרגש.

ליאור סיני, אביה של ליאת המנוחה, הדגיש כי ההורים השכולים אינם מחפשים שעיר לעזאזל אך הם מחפשים לדעת את האמת. „יש לנו עוד ילדים ואין לנו בטחון שלא שלא יקרו עוד תאונות מחרידות כאלה בעתיד, אם שום גורם ציבורי לא לוקח על עצמו את האחריות."

באישור המשטרה התייצבו ההורים וחשלטים בידיהם מול היציאה מלשכת ראש הממשלה, כדי לעורר את תשומת לבו כאשר ייצא לטקס האזכרה בהר הרצל. אך ראש הממשלה חלף ולא עצר ליוזם, לאכזבתם הרבה של ההורים. הם הודיעו כי ימשיכו לפעול בכל דרך שהיא עד שתוקם ועדת חקירה ממלכתית לחקירת התאונה בצומת „הבונים". (עתים)

האחיות ינקטו „עיצומי שרשרת" בגלל חוסר התקדמות במו"מ

מאת יוסף שמי.

החל ממחר ינקטו האחיות בשורה של עיצומים ונטישות של בתי־החולים מדי יום בגלל חוסר התקדמות במשא־ומתן. אתמול התקיימו „שיחות קירבה" במקום משא ומתן רשמי בין האחיות ונציגי האוצר.

יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, חיים הברפלד, רצה לברוק בדרך זו עד כמה התקרבו הצדדים זה לזה בטרם יזמן אותם למשא־ומתן פורמלי. אחרי שיחות גישוש שנמשכו 3 שעות החליט הברפלד לדחות את השיחות למחר.

דובר האגף לאיגוד מקצועי אמר, כי הצדדים הקשיבו זה לזה במהלך השיחות הלא רשמיות ויש יסוד לאופטימיות זהירה, אם כי אין לומר שחלה התקרבות ממשית.

האחיות לא שינו עמדתן בשאלות המפתח — קיצור שבוע העבודה ותמריץ לכל האחיות ברמה שאינה מקובלת על האוצר.

חודש הפיקוח על מחירי המנוי לחניונים בשל העלאות חריגות

מאת אודי נחשון, כתבנו הכלכלי

על־פי צו שנחתם אתמול על־ידי שר התעשייה והמסחר, אריאל שרון, ושר האוצר, משה נסים, הוחזר הפיקוח על מחירי מנויים לחניית רכב בחניונים. מחירי מנויים בחניונים, הוצאו מפיקוח ב־8 באוגוסט '86.

משרד התעשייה והמסחר נקט צעד משלים, וקובע כי אם העלייה מחירם של מנויי החנייה בשיעור העולה על 25 אחוז מעבר למחיר שהיה ב־1 באוגוסט — הוא יופחת.

צעד זה נעשה לאחר שמבקרי משרד התעשייה והמסחר גילו, כי לאחר הוצאת שירותי חניית רכב למנויים מהפיקוח, נרשמו עליות מחירים חריגות.

אתמול גם פורסם צו מיוחד המחייב כל בעל חניון להגיש למפקח על המחירים במשרד התמ"ס את רשימת מחירי שירותי חניית רכב למנויים בתוך 30 יום.

משרדי מחלקת הבניה של הקיבוץ הארצי

יהיו סגורים

בימי חול המועד סוכות

חוזרים לעבודה ביום ראשון — 26.10.86

הוקם פורום של ראשי יישובים בגליל המערבי

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

השבוע הוקם פורום חדש של ראשי יישובים בגליל המערבי, במטרה להוות קבוצת־לחץ נגד „קיפוח והזנחה מצד הממשלה" של היישובים באיזור.

בפורום נוטלים חלק ראשי הערים של עכו, נהריה, כרמיאל, מעלות וראשי המועצות האזוריות מעלה־יוסף ומטה־אשר.

בישיבה שהתקיימה ביום א', קבלו המשתתפים על כך שהממשלה מזניחה ומקפחת את הגליל המערבי. כראיה לכך, הדגישו, שבעיית הכבישים האדומים, המסכנת חיי אדם, עדיין קיימת וטרם הושלמה סלילת הכביש בין עכו לנהריה.

ראשי היישובים הדגישו, שרבים מכבישי הגישה ליישובים בגליל המערבי אינם עומדים בקריטריונים המינימליים והדבר משבש את התחבורה, מסכן חיי אדם ומעכב קליטה והתפתחות. הם גם קובלים על כך, שבית־החולים נהריה, המשרת את האוכלוסיה של כלל הגליל המערבי, סובל מבעיות חמורות.

אחת ממטרות הפורום החדש היא לפתח את התיירות בערי־החוף עכו ונהריה, בשילוב עם תיירות בהר, ולשם כך הם תובעים הזרמת משאבים ממשלתיים.

ישראל הוזמנה להשתתף בפרוייקט פיתוח בברזיל

מאת אורי נחשון, כתבנו הכלכלי

ישראל הוזמנה להשתתף בפרוייקט ענקי של פיתוח תעשייתי וחקלאי בבראזיל. את ההזמנה לישראל שלח תת שר המסחר הספרדי, גיירמו דלהסה, לשר התעשייה והמסחר אריאל שרון, באמצעות נשיא איגוד לשכות המסחר, דני גילרמן, שנפגש עימו בספרד.

ממשלת בראזיל עומדת לפתח את חבל סרטאו, בצפון־מזרח המדינה, המשתרע על שטח של יותר מ־20 מיליון דונם. מדובר בתוכנית ענקית לפיתוח תעשייתי וחקלאי, ונקבע, כי המכון לרפורמה ותכנון של ממשלת ספרד יהיה הגורם שירכז את תוכנית הפיתוח.

לפני מספר שבועות, נפגש שרון עם עמיתו הספרדי, מנואל וסלקו, כאשר הם השתתפו בכינוס שרי המסחר והתעשייה של ארגון גאט"ט, באורוגוואי. במהלך פגישה זו, הזמין שרון את עמיתו לביקור בישראל, והשר הספרדי יגיע, כנראה, בתחילת השנה הבאה.

אילת משוועת לידיים עובדות — במיוחד בתיירות

מאת חיים מרגלית, כתב „על המשמר"

אוכלוסיית אילת גדלה בתשמ"ו בכ־2,000 נפשות, והיא מונה יותר מ־21 אלף — מסר ראש עיריית אילת, רפי הוכמן, בפגישה עם כתבים כלכליים מתל־אביב, שנערכה אתמול בעיריית אילת, במלאת שנה להכרזת אילת לאזור סחר חופשי.

ראש העיר הדגיש, כי זאת השנה הראשונה שהאוכלוסיה גדלה, לאחר ארבע שנות רזון. ב־1982 מנתה אוכלוסיית אילת כ־25 אלף נפש. המיתון שפקד את העיר, לאחר סגירת מיכרות תמנע והיוכש בתיירות בעקבות מלחמת לבנון, נגמר. „אילת פורחת שוב" — בהכריז רפי הוכמן. „אנחנו מחפשים עובדים בכל המקצועות ובמיוחד בענף התיירות.

הוא ציין, כי בשנה שעברה נפתחו, לצורך קבלת זיכויים באילת, 400 בתי־עסק במסגרת אזור הסחר החופשי. באזור התעשיה אין אפילו ביתן אחד פנוי. לדבריו, בעיית אילת היא מחסור במקומות מגורים ותשלום גבוה מאוד בעד שכירת בתי־עסק: 3000 דולר בחודש לעסק ששטחו כ־40 מ"ר. כל אלה הם תוצאה של ביקוש גבוה מהיצע, שישתנה בתוך שנתיים, כאשר יתבצעו התוכניות להקמת קניונים, בתי־תעשיה ובתי־מלון חדשים.

הוכמן גאה בכך, שלשלוש רשתות בין־לאומיות של מלונות, כמו „הילטון", „שרתון" ו„היאט", פנו בבקשה להקים בתי־מלון חדשים ברמה גבוהה. שדה התעופה, שנהפך למטרד לעיר, יועתק בתוך שנתיים למקום חדש בעין־עברונה, 11 ק"מ מצפון העיר. תוכנית הפרוייקט הוכנה בעזרת הממשלה, ובקרוב יצא מיכרז בין־לאומי. עלות הפרוייקט הוא 250 מיליון דולר, ויש פניות מקונצרנים מקומיים ובין־לאומיים לביצועו.

כן מסר על הצעה אוסטרלית לבניית מסילת־רכבת מאילת צפונה ועל תרומה שהתקבלה מקרן שוייר בקנדה, בסך 2.5 מיליון דולר, לבניית היכל־תרבות.

בפגישה עם נציגים של ארגוני המסחר והמלונאות, רחו נציגיהם את הטענות על העלאות מחירים פראיות.

דובר העירייה, רב רשף, מסר לכתב „על המשמר", כי עיריית אילת, בשיתוף שירות־התעסוקה, עסקו בגיוס עובדים בצפון הארץ. מתוך 400 פניות, הגיעו לעבודה 70 איש, מהם נשארו כמחצית. אף היה זה נסיון ראשון והעירייה ומועצת הפועלים מקווים להכשיר אנשים צעירים, שימצאו עבודה ובית באילת.

ז'ילוני תובע החזרת מזכיר ועד המספנות

מאת כתבנו לענייני עבודה

סגן יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, אפרים ז'ילוני, פנה לפני מספר ימים אל היו"ר חיים הברפלד ואל מועצת פועלי חיפה, בדרישה לפעול להחזרת מזכיר הוועד של מספנות ישראל, שהושעה על־ידי כונס הנכסים.

בפנייתו, אומר ז'ילוני, כי זהו תקדים מסוכן של פיטורי נציג עובדים, כאשר „כל פשעה של הנציגות היא הדרישה לשפר את תנאי השכר של העובדים, אשר נותרו במפעל לאחר גל הפיטורים והויתורים..."

„אין זה המקרה הראשון שבו מנסה כונס הנכסים הרשמי לרכא ולרמוס את נציגות העובדים, לעשותה כחומר בידי הכונס ולהפכה לאבק אדם על־ידי איומים שונים," אמר ז'ילוני.

לדבריו, נאבקת נציגות העובדים במספנות ישראל ליישם את מדיניות ההסתדרות נגד הרעה החולה, ששמה קבלנים פרטיים.

מפלגת הפועלים המאוחדת – המרכז

אל חברי המרכז

ישיבת המרכז שנועדה להיום, יום ד', 15.10.86 נדחית למועד אחר.

* * *

הצוות הכלכלי מתכנס לישיבתו היום, יום ד' 15.10.86 בשעה 15.00, במרכז.

הרוג ועשרות פצועים בפיגוע ליד

(המשך מעמוד א')

בתוך זמן קצר, הגיעו למקום כ־40 אמבולנסים, שהחישו את הפצועים הרבים, בכללם גם נשים וילדים וכנראה גם כמה ערבים ותייר אמריקני אחד, לבתי־החולים „הדסה", „שערי־צדק" ו„ביקור־חולים."

שני רימוני רסס

ברחובות העיר העתיקה, שהתרוקנו מיד מאדם, נפתחו סריקות נרחבות ונעצרו כמה עשרות חשודים, שהובלו לחקירה. בסריקות נתגלו המנופים של רימוני־היד, ונראה שהיו אלה רימוני־רסס מתוצרת סובייטית.

בטקס היה גם אלוף פיקוד הדרום, יצחק מרדכי, שעזב את שטח הפיגוע דקות ספורות לפני שאירע וחזר לאחר מכן למקום. הגיע גם שר הבטחון, יצחק רבין.

בתשובה לשאלות, אמר רבין, כי הטרור ואש"ף רוצים לפגוע בנו ללא הבחנה. ואין הוא משוכנע כי היתה כוונה לפגוע דווקא בחיילים, אם כי לדבריו נראה שהיתה כוונה מתוכננת לפגוע בריכוז של אנשים באוטובוסים.

חבלני המשטרה גילו באזור מגרש החניה שלושה מוקדי פיצוץ. אחד הרימונים התפוצץ סמוך לגלגל הקדמי השמאלי של אוטובוס חריש. הגלגל נוקב וכן מיכל הדלק של האוטובוס, ודלק החל זורם על המגרש. רימון שני התפוצץ ליד מכונית פרטית ורסיסיה ניקבו שניים מצמיגיה וגרמו חורים בדלת השמאלית. כמה מנוסעי אותה מכונית נפצעו.

ההרוג בפיגוע

ההרוג בפיגוע הוא דב פורת, מרחוב השיטה 27 בחולון. הוא אביו של חייל, עומר, בן 18, שהשתתף בטקס ההשבעה ואשר אף הוא נפצע. בפיגוע נפצעו גם אשתו של דב פורת, נעמי, ובתו ליאת.

אחד החיילים, עומר פורת, סיפר לכתב עתי"ם: „הייתי ליד האוטובוס. שמענו פיצוץ ראשון, והחיילים החלו לירות באוויר. שמענו פצוץ שני וכולם השתטחו על הקרקע. ראינו שמשליכים לעברנו רימונים."

פונו לבתי־ח'

כתב עתי"ם מוסר, כי לכל אחד מבתי־החולים בירושלים הגיעו קציני צה"ל, המרגיעים את בני־המשפחות ומוסרים להם מידע על מצבם של הפצועים.

במגרש החנייה

הפיגוע אירע בשעה 8.40 בערב, במיגרש החנייה שבמיפלס התחתון, הסמוך לשער־האשפות המוביל אל הכותל המערבי. פלוגת חיילים של „גבעתי" סיימה באותה שעה טקס השבעה, בסיום הטירונות. חיילי הפלוגה עשו את דרכם לעבר האוטובוסים, שהמתינו להם במיגרש החנייה, בליוויית בני המשפחות שבאו לטקס, כשלפתע אירעו שני פיצוצים עזים סמוך לגלגלי אחד האוטובוסים. רוב הפצועים נפגעו מרסיסים.

למקום האירוע הוזעקו כוחות משטרה רבים, אנשי משמר הגבול וכוחות צה"ל, שסגרו את העזור, ועצרו כמה עשרות חשודים.

כוננות מחשש לתגמול

המשטרה ערכה הלילה חיפושים מבית לבית בכפר הערבי סילואן שבקרבת מקום הפיגוע.

מקורות בטחוניים אמרו כי המשטרה עומדת בכוננות לקראת אפשרות של מעשי תגמול מצד קיצונים יהודיים.

שני מחבלים

הערכה היא כי מדובר בשני מחבלים שזרקו את הרימונים לאחר שתיכננו את הפיגוע מבעוד מועד, ונמלטו ברגל או במכונית.

„שרון ביקר בחשאי באיראן — העביר שדר משמיד לנשיא חמייני"

מאת אהרון ניר כתב „על המשמר" ברומא

אריאל שרון, שר התעשייה בממשלת ישראל, ערך בשבוע האחרון ביקור סודי של יומיים בטהרן, בשליחות אישית של יצחק שמיר, ששלח באמצעותו שדר אישי אל נשיא איראן עלי חמייני — [illegible] היומון האיטלקי הנפוץ „לה רפובליקה", השואב אותה משני העיתונים העיראקיים, „אל־טהורה" ו„אל־ג'ומהוריה". לפי העיתונים העיראקיים מסר שרון, בשדר לנשיא אירן, הצעה להידוק יותר של היחסים בין ישראל לאירן אחר הרוטאציה. לעומת זאת היומון העיראקי „אל־ג'ומהוריה" מבליט את עובדת ביקורו של שרון באירן [illegible] בלבד אחרי ביקור של השר האיראני, מוסטן רפיק דוסט, [illegible] שני הביקורים המקבילים, כותב היומון הבגדדי, נערכו [illegible] „ניכרים" בהן נתקלת כעת אירן, כגון התחזקות האופוזיציה, הפסקות באספקת הדלק וכשלון המתקפה החדשה של [illegible] האיראני, שצריכה היתה לפי, תעמולת טהרן, להביא תבוסה [illegible] של עיראק.

המערך והליכוד מתבצרים בעמדותיהם

(המשך מעמוד א')

מאת דליה שחורי

על הצעדים הבאים. התפזר אחרי כשעתיים תוך חורה על קריאת המערך משלשום לליכוד להקים ממשלה בראשותו מייד („עוד הלילה") על בסיס המצב הקיים, כלומר 25 שרים. לא נקבעו כל מגעים להיום.

צעידה במקום

גורמים במערך ציינו אמש, כי הצעידה — במקום גרמה למעשה להחרפת הקיפאון, מאחר שכל צד התבצר עוד יותר בעמדותיו. בישיבת „שרינו" הובעה תמיהה על הסרבנות שגילה מ"מ ראש־הממשלה, כך נאמר, בכל הנושאים שהועלו בדיונים אתו. קודם כל סירב שמיר, נאמר, להקים ממשלה בלי יצחק מודעי, אעפ"י שמודעי התפטר מן הממשלה, כן סירב שמיר לחזור בו מכוונתו למנות את השר משה ארנס לאחראי על הטיפול ביהודות ברה"מ, סירב להפקיד בידי השר וייצמן את הטיפול בערביי ישראל, אעפ"י שבתחילה הסכים לכך והביע התנגדות למינויו של ד"ר יוסי ביילין לשגריר ישראל בארה"ב. וזאת לאחר שפסל ארבעה מועמדים שהציע פרס לפניו.

התחלה רעה לשמיר

במהלך הדיון נאמר ב„שרינו", כי שמיר מתחיל את תפקידו כראש־הממשלה המיועד באורח מפלגתי ולא באורח ממלכתי. אחד המשתתפים אמר כי פרס המום מהתנהגות הליכוד.

קודם לכן הופיע שר הבטחון יצחק רבין בראיון ב„מבט" ואמר, כי המערך עומד בהסכם הקואליציוני, שבו מדובר על התחלפות ראש הממשלה ושר הבטחון בלבד. אם הליכוד רוצה לשנות מן המצב הקיים, אמר רבין — בבקשה נפתח נושאים חדשים ונגיע להסכמים.

רבין: המערך ויתר

רבין ציין, כי שני הנושאים המכבידים במיוחד מבחינת המערך הם - מינוי השגריר בוושינגטון על־פי המלצת שמעון פרס כשר החוץ, והגדרה בהירה מצד שמיר, כי לא ישנה את תיפקוד השרים בממשלה אלא באורח מוסכם. רבין אמר, שהמערך ויתר כאשר הסכים שיצחק מודעי, שהתפטר מן הממשלה, יוחזר אליה. ועתה המערך מצפה להבנה גם מהליכוד. כשנשאל אם ראוי ללכת על נושאים אלה לבחירות, השיב רבין: „זה נגוחך ולא עונה על צרכי המדינה".

הליכוד: הפרה חמורה

מקורבי יצחק שמיר הדגישו אתמול, כי כל יום נוסף שבו ממשיך שמעון פרס לכהן כראש ממשלה מעבר לנקוב בהסכם הקואליציוני, מהווה הפרה חמורה של ההסכם הקואליציוני. הליכוד מוסיף לטעון, כי זכותו למנות את שריו והמערך אינו רשאי להתערב ולחסום את הדרך לממשלה בפני יצחק מודעי.

מקורבי שמיר אמרו עוד, כי הצעת המערך, לפיה שמיר יקים מיד ממשלה בת 23 חברים אינה מתקבלת על דעת הליכוד. כן לא מוכן הליכוד להתייחס לסוגיית מינוי השגריר בוושינגטון כחלק מהסכם הרוטציה. מקורבי שמיר ציינו, כי אי־הסכמתו של שמיר למספר מועמדים שהעלה פרס, עדיין אינה צריכה להכריח אותו להסכים למועמד האחרון. הוזכר, כי שמיר מסכים למינויו של המשנה למנכ"ל משרד החוץ חנן בר־און לשגריר הבא בארה"ב.

ההתנגדות לביילין

המקורבים אמרו, כי ד"ר ביילין מחזיק בעמדות סופר־יוניות ועיקר נסיונו הוא בתחום הפוליטי המפלגתי הצר, ולפיכך אינו כשיר לשאת בכהונה המדינית הייצוגית הבכירה ביותר של ישראל. עוד אמרו המקורבים, כי זכותו של יצחק שמיר, כשיהיה ראש־ממשלה, להחליט על תיגבור נושא מסויים כמו העליה מתוך ראיית חשיבותו. הם אמרו, עם זאת, כי שמיר עדיין לא קבע והחליט על העברת סמכויות בעניין זה למשה ארנס והדבר ייעשה בהסכמת פרס.

מקורבי שמיר קבלו, כי שיטת המערך היא להציג את שמיר כהפכפך, לא אמין ולא דובר אמת, וכל זה אינו נכון.

הרעיון לכנס ישיבה בדרג גבוה של נציגי המערך והליכוד עלה אתמול לפני הצהריים על־ידי יצחק רבין בישיבת „שרינו" הראשונה. רבין אמר בישיבה זו, כי במגעים עם הליכוד צריך יהיה לעמוד על שני דברים ולהגדירם היטב: א. מינוי שרים וסגני שרים לתפקידים בממשלה יהיה רק בהסכמת מ"מ ראש הממשלה. ב. זכותו של שר־החוץ למנות את השגריר בארה"ב.

פגישת הארבעה

ב„פגישת הארבעה" בשעה 4 אחה"צ העלו נציגי הליכוד את הרעיון, כי הכנסת תתקן את „חוק יסוד: הממשלה" כך, שלסגן שר יוכל להתמנות גם מי שאינו חבר־כנסת, וזאת כדי לאפשר את מינויו של ד"ר יוסי ביילין לסגן שר החוץ. פרס ורבין שללו את ההצעה על הסף. נראה, כי המערך החליט לעמוד על העקרון, שזכותו של שר החוץ למנות את השגריר בארה"ב, באישור הממשלה.

במערך ובליכוד כאחד העריכו אמש, כי הכנסת כבר לא תכונס גם היום והמצב הקיים, בו שמעון פרס עומד כראש־ממשלת מעבר, יימשך לפחות עד יום א'.

●

מאת יצחק שור

ראש־הממשלה שמעון פרס, המכהן עתה, למעשה, כראש־ממשלת מעבר. והפגישה נמשכה 45 דקות.

פגישת הרצוג פרס

מלשכת הנשיא סירבו למסור פרטים על השיחה שנערכה בארבע עיניים, אבל מן השיחה שקיים הנשיא אתמול בשעות הצהריים עם משלחת הליכוד מסתברת תמיכתו בזכות המשך קיום ממשלת האחדות הלאומית ובזכות הרוטציה.

יו"ר הנהלת הקואליציה חיים קופמן אמר לכתבנו, כי הנשיא מעודד מפניות אורחים רבים, התומכים בעמדתנו זאת. המיועד לכהונת ראש־ממשלה במקום פרס, יצחק שמיר, לא נפגש אתמול עם הנשיא. אך לכתבנו נודע, כי הנשיא קיים שיחות טלפוניות אחדות עם אישים בכירים, שמטרתן לקדם את מועד הצגת הממשלה החדשה.

בחוה"מ סוכות

יו"ר הקואליציה חיים קופמן הביע תקוותו, כי בחו"ל המועד סוכות תוצג הממשלה החדשה בפני הכנסת ותזכה באימונה. סגן שר החוץ רוני מילוא אמר, כי הדיבורים על הקמתה של ממשלה צרה אינם רציניים. משלחת הליכוד לפגישה עם הנשיא כללה את הח"כים חיים קופמן, רוני מילוא, יגאל כהן, שרה דורון ועובדיה עלי.

משלחת הליכוד לנשיא

לדברי רוני מילוא, בצאתו מן הפגישה, ביקש הליכוד מן הנשיא להטיל על שמיר להרכיב את הממשלה החדשה, בהרכבה הקודם. חה"כ שרה דורון אמרה לכתבנו, כי במהלך הפגישה אצל הנשיא הגיעה שיחה טלפונית מאישיות בכירה במערך, אשר הביעה בהסכמתה להקמת ממשלה בת 25 שרים. משמעות הודעה זו היא שמודעי וכנראה גם שושנה ארבלי, יכהנו כשהם בממשלה.

המערך מפר ההסכם

ח"כי הליכוד האשימו את הליכוד בהפרת הסכם הקואליציה, גם בכך שלא באו יחד עם ח"כי הליכוד לפגישה עם הנשיא כדי לבקש שיטיל על שמיר את תפקיד הרכבת הממשלה. מילוא וקופמן חזרו והדגישו כי איש אינו מעלה על הדעת הקמת ממשלה צרה במקום חידוש ממשלת האחדות הלאומית.

ח"כ גרוסמן בשאילתה לרה"מ: האם שרון ביקר באירן?

מאת מוטי בסוק, כתב „על המשמר" בכנסת

האם ביקר השר שרון באירן כשבוע שעבר. שאלה אתמול חייקה גרוסמן (מפ"ם) את רה"מ פרס, בהתבסס על פרסום בעתון העירקי „אל־ג'מהוריה".

במידה שהפרסום נכון, שואלת גרוסמן במכתבה לרה"מ, אם הביקור נעשה בידיעת ובאישור רה"מ. אם הידיעה אינה נכונה תובעת הנ"ל כי ישראל תכחיש את הפירסום מכל וכל. לדעתה לשאלת הקשרים בין ישראל לאירן יש חשיבות מעבר לפוליטיקה. זו שאלה גודלית לגבי מוסריות ישראל.

נסתיים קורס מהנדסי אוויוניקה

אבי בניהו, כתבנו הצבאי

קורס ראשון מסוגו להכשרת מהנדסים לתחומי האוויוניקה, נסתיים בתעשייה האווירית. הקורס, שנמשך כחצי שנה וכלל 1120 שעות לימוד, נערך ע"י מרכז ההדרכה של התעשייה־האווירית, והינו ראשון מסוגו בארץ. בוגרי הקורס, 20 במספר, יועסקו כמהנדסי אוויוניקה (אלקטרוניקה מוטסת) בפרויקט ה„לביא" וכן בפרוייקטים חדשניים אחרים הנמצאים בפיתוח. לקורס נתקבלו 25 מתוך 700 מועמדים.

„בלי ביקורת על פרס"

(המשך מעמוד א')

בסיום הישיבה הוחלט ליפות את כוחם של רה"מ ומנהלי המו"מ עם הליכוד, לחתור לאחד משני הסיכומים הבאים: הקמה לאלתר של ממשלה חדשה בת 23 שרים בראשות שמיר, ודחיית פתרון כל הבעיות למועד מאוחר; או פתרון כל הבעיות עכשיו ורק אחרי כן הקמת ממשלה ברשות שמיר.

סולידריות — ולא ביקורת

בפתח הישיבה ביקשו ראשי המערך כי הח"כים לא ישמיעו השגות ודברי ביקורת. רה"מ פרס אמר כי בעת כזו דרושה סולידריות ולויאליות. שכן בלי אלו לא ניתן לנהל מאבק. יו"ר המערך בכנסת רפי אדרי ביקש מהח"כים לשמור את הביקורת שבליבם למועד אחר. שלושה ח"כים — הכהן, ז'ק אמיר ויצחק ארצי (ל"ע) מתחו בכל זאת ביקורת על מהלכי חבריהם לסיעה במו"מ עם הליכוד. החריף מכולם היה הכהן. הוא תבע מרה"מ להסכים להקמת ממשלה בראשות שמיר ועם מודעי לאלתר.

בלי פסילות

אמיר טען כי אין מקום לפסילה אישית של מודעי, במיוחד לאור שהמערך כבר הסכים כי הוא יישב בממשלה כשר בלי תיק. ארצי טען כי אם המערך יושב בממשלה עם שרון לא צריכה להיות לו כל בעיה עם מודעי.

עוזי ברעם, מזכ"ל העבודה נוף במותחי הביקורת. לדעתו בעיצומו של מאבק, צריכים הח"כים לשמור על איפוק ולא להזדקק לשיקולים של פופולריות.

מתייצבים מאחורי פרס

מרבית ח"כי המערך דיברו נגד שובו של מודעי לממשלה, בעד זכותו של פרס, כשר־החוץ, לקבוע מי יהיה שגריר ישראל בוושינגטון, נגד הדחת וייצמן מהטיפול בערביי ישראל, ונגד מינויו של ארנס כממונה על הטיפול ביהודי ברה"מ.

● ז'נווה. — פרופ' רוברט פאוריסון מאוניברסיטת ליון, השולל את עובדת תאי־הגזים במערב־אירופה, חזר על טענותיו במסגרת „שולחן עגול" שנערך בעיירה גיון בשוויץ.

● ז'נווה. — רק מספר התיירים מישראל וארגנטינה לא ירד בשמונת החודשים הראשונים של השנה, לפי דו"ח הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של שוויץ.

אנו שרויים באבל על מות חברתנו

רבקה פלדהורן

ממייסדות הקיבוץ

הלוויה תתקיים היום, יום ה' 16.10.86, בשעה 14.00

קיבוץ משמר העמק

במלאת 13 שנים למלחמת יום הכיפורים נתייחד עם זכר בנינו ויקירנו שנפלו במערכה

גיורא דרורי ז"ל

גדי קליין ז"ל

יאיר שפירא ז"ל

העלייה לבית הקברות ביום שלישי, 21.10.86 בשעה 15.00

המשפחות וקיבוץ גבעת עוז

אנחנו מודיעים בצער על פטירתו של

סבא בכר

(האבא של גבו)

אשר נפטר בשיבה טובה

הלוויה היום, יום חמישי, 16.10.86 בשעה 15.00

המשפחה ובית עברון

יער ליוליאנה. יער לוילהלמינה. יער לביאטריקס: 3 מלכות הולנדיות התכבדו ביערות שנטעה לכבודן הקק"ל בישראל. אתמול היתה זו המלכה האם יוליאנה שהשתתפה בטקס הקדשת יער ליד צומת גולני לכבוד בתה, מלכת הולנד, ביאטריקס. המלכה האם, בת 77, ובעלה הנסיך ברנהרד ישבו שעה ארוכה בשמש קופחת ושמעו נאומים ארוכים מדי. וסלח טחה, ראש המועצה של כפר כנא נתן למלכה עלי ומכתש לקפה. (כתב: שלמה גלזר. צילם: יוסי זמיר)

"על המשמר" עתון יומי

המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת

עורך ראשי: סבר פלוצקר
עורך משנה: ישראל זמיר
מזכיר המערכת: עדה סער

המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3—43360—4
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999

"AL-HAMISHMAR"
(The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652

סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנטר חררים 102—121. טל' 6—225125. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' פבזנר 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

הינדאווי: חשבתי שבתיק יש סמים; אני אוהב את אן מרפי

מאת עוזי מהנאימי, כתב „על המשמר" בבריטניה

לונדון. — ניזאר הינדאווי, הירדני המואשם בנסיון לפוצץ מטוס ג'מבו של „אל־על" באמצעות חברתו האירית אן מרפי, עלה אתמול לראשונה לדוכן העדים.

הוא גולל לפני המושבעים את מערכת קשריו המסועפת עם הסורים, החל בגיוסו לשירותם בינואר 1986 בדמשק ועד בריחתו מידיהם באפריל 1986, בלונדון, לאחר שמטען־החבלה התגלה בשדה־התעופה היתרו, בלונדון, ב־17 באפריל השנה.

בחיוך ובביטחון

הינדאווי, מחייך לכל עבר ובטוח בעצמו, השיב אתמול לשאלות סניגורו, הוא טען, כי כלל לא ידע כי מדובר בנסיון לפוצץ מטוס „אל־על", אלא חשב, וכך גם נאמר לו על־ידי הסורים, כי מדובר בהברחת סמים לישראל. הברחה שבעבורה קיבל בדמשק מיקדמה של 15 אלף דולר, והסורים הבטיחו לו, כי בגמר העיסקה יקבל עוד 250 אלף דולר.

הינדאווי סיפר, כי הוא הסגיר עצמו למעשה למשטרה, לאחר שהסתבר לו, כי במקום סמים היה במזוודה שנשאה חברתו מטען חבלה.

הברחת סמים

הינדאווי סיפר, כי פגש את „סוחר הסמים" חאלד דנדש, לראשונה, בינואר 1986, במלון „אל־ג'לאא" בדמשק, איש זה הציע לו להבריח סמים ולהתעשר. חאלד דנדש התעניין אם יש להינדאווי דרכון בריטי. כשהסתבר לו שלא, ביקש מהינדאווי למצוא מישהו בעל דרכון בריטי, שבאמצעותו יוכל להבריח את הסמים ביתר קלות. כעבור זמן קצר חזר הינדאווי ללונדון, שם פגש שני ערבים, שהמתינו לו בשדה־התעופה. עם השניים, סאלם כדר וקוקש, שהה בלונדון שבועיים ואחר־כך חזר שוב לסוריה. בסוריה נפגש שוב עם דנדש והביע את הסכמתו להבריח סמים.

דרכון סורי

דנדש נתן להינדאווי דרכון שירות ממשלתי סורי ו־15 אלף דולר כמיקדמה. הוא הראה להינדאווי תיק נסיעות (אותו תיק, שאחר־כך התגלה בהיתרו), אשר בו יוחבאו הסמים במחבוא סודי. דנדש הראה להינדאווי גם מחשבי־כיס ואמר לו, כי בתיק ישימו מחשבי־כיס. כדי שזה ישבש את פעולת קרני הרנטגן בבדיקה בטחונית. (בדיעבד הסתבר, כי במחשב הוסתר נפץ, שהיה אמור להפעיל את חומר־הנפץ רב־העוצמה שהוסתר בתיק). אם תהיה לך בעיה, אמר דנדש להינדאווי, תיגש לשגרירות הסורית.

הינדאווי חזר ללונדון ושלח את חברתו אן מרפי לקנות כרטיס טיסה ב„אל־על" לישראל. בינתיים קיבל הינדאווי מדנדש, שהגיע בינתיים ללונדון, את התיק שראה בדמשק, כאשר מוחבאים בו „סמים". הינדאווי קיבל גם אקדח ותחמושת, שאותם מסר לפני מועד הטיסה של חברתו לערבי עובד השגרירות של קאטאר.

להתראות בגדה המזרחית

ביום שתוכנן על־ידי הסורים להעברת המזוודה ב„אל־על", לקח הינדאווי את חברתו במונית לשדה־התעופה. בדרך טען הינדאווי מצברים במחשב. בשדה־התעופה נפרד בנשיקות מחברתו והבטיח לה להיפגש „בגדה המזרחית". כדבריו. את החברה צייד בשני מספרי טלפון, ואמר לה, כי בשדה־התעופה בתל־אביב תחכה לה בחורה בשם אנג'לה, ובידה יהיה שלט עם שמה - - אן מרפי.

„אני עדיין אוהב את אן מרפי" — אמר הינדאווי — „ואוהב אותה גם בעתיד."

אחרי שעשב את חברתו. יצא הינדאווי למלון „רויאל גארדן", שם התאכסנו צוותי האוויר של נתיבי האוויר הסוריים, עמם תכנן לצאת עוד באותו יום לשדה־התעופה היתרו ולטוס לסוריה. בדרכו לאוטובוס, שמע הינדאווי בחדשות, כי מטען־חבלה נחשף אצל אן מרפי. הינדאווי ירד מהאוטובוס ונסע ישר לשגרירות הסורית, כפי שייעץ לו דנדש לעשות במקרה של בעיות.

רק לא ל„מוסד"

בשגרירות נפגש עם השגריר בעצמו, שאותו לא הכיר קודם, אך זיהה אחר־כך בתמונות. השגריר שמע את סיפורו, יחד עם אדם ששמו „אבו־היתם", שנראה, לדבריו של הינדאווי, „נרעש ונרגז". לדבריו, התקשר השגריר לדמשק. כעבור זמן מה, נלקח הינדאווי על־ידי אנשים מהשגרירות הסורית לדירה בדרום לונדון, שם שהה עד למחרת בבוקר. למחרת באו הסורים לקחת אותו לשגרירות. הינדאווי נבהל, וכאשר יצאו מהדירה, נמלט מהם ועבר למלון שמנהלו הוא ירדני שאותו הכיר. במלון החליט להסגיר עצמו למשטרה, כדי להוכיח שהוא וחברתו חפים מפשע. לדבריו, הזעיק מנהל המלון את אחיו מחמד, ואחר־כך זימן את המשטרה, שעצרה אותו.

לפני מעצרו, התנה הינדאווי שלושה תנאים: לא להמסר ל„מוסד" הישראלי, ולקבל מתרגם ועורך־דין.

ההמשך — היום

משפט הינדאווי מעורר בלונדון עניין רב. עשרות עיתונאים מכל העולם נמצאים באולם וצופים לראות מה יהיה גזר־הדין שעשויות להיות לו השלכות מרחיקות־לכת על יחסי בריטניה עם סוריה ועל הלוחמה האירופית בטרור. עדותו של הינדאווי תימשך היום.

לאה שקדיאל בהפגנת שדולת הנשים בירושלים. (צילום: יצחק הררי)

„שדולת הנשים בישראל" הפגינה למען שקדיאל

כמה עשרות נשים, חברות „שדולת הנשים בישראל", הפגינו ביום ד' במרכז ירושלים בעד מינוייה של לאה שקדיאל לחברה במועצה הדתית של ירוחם. לאה שקדיאל, חברה במועצה המקומית ירוחם, נבחרה בינואר השנה לשמש גם כחברה במועצה הדתית של העיירה. אולם עד היום לא אושר מינוייה, בשל היותה אישה.

הנשים פתחו באותו מעמד במבצע משלוח גלויות לראש הממשלה. ובהן הן מבקשות ממנו לפעול בעד מינויה של שקדיאל לתפקיד. לאחר שנבחרה כחוק והניפו: כרזות שונות כגון: „המועצה הדתית צריכה חוכמת נשים" ו„במשלה הוגנת - - צדק לאשה נותנת". יו"ר השדולה, פרופ' אליס שלוי, אמרה כי המועצה הדתית איננה גוף תורני אלא גוף המעניק שירותי דת וכי אין הלכה המונעת חברות של נשים במועצה דתית. „באנו למחות על הגישה השוללת חברות זו", אמרה.

גב' שקדיאל עצמה הגיעה להפגנה ישירות מירוחם בלווית בעלה וילדיה. היא אמרה כי זהו לא מאבק אישי אלא עניין עקרוני. (עתים)

בשיחה שנערכה בלבנון עם כתב „רדיו אירופה 1"

דובר אבו־נידאל הודה בעקיפין באחריות ארגונו לטבח באיסטנבול

מאת א. יפה, כתב „על המשמר" בצרפת

פאריס. — דובר „הפת"ח המהפכני", ארגון הטרור של אבו־נידאל, הודה בעקיפין, בשיחה עם כתב רדיו „אירופה 1", כי אנשיו הם שביצעו את הטבח בבית־הכנסת באיסטאנבול.

הכתב נפגש עם הדובר בבסיס פלשתיני בבקעה, בלבנון, וכאשר שאל אותו, „מדוע אתם מתקיפים יהודים בבית־כנסת באיסטאנבול, ולא בתל־אביב", השיב הדובר, כי „זו תשובה לשירותים הישראליים, שהרחיבו את המלחמה לאירופה בחיסול אישים פלשתיניים".

סוכנים רדומים

הכתב הצרפתי ערך בבקעה ביקור באבטחה סורית ופלשתינית, לעריכת תחקיר על מה שכינה „מאגר הטרוריסטים בבקעה". לדבריו, לא ראה את אבו־נידאל. הדובר קבל, כי גל־ההתנקשויות בפאריס מפריע לפעולתו נגד מטרות ציוניות, משום שאי־אפשר לעורר „סוכנים רדומים" בשל אמצעי־הבטחון.

הקופה ריקה

הסורים עצמם אומרים לשליחים הצרפתיים בשיחות חשאיות בדמשק, כי איראן מפעילה את מטמיני הפצצות בפאריס. הסורים מבקשים מצרפת כסף — מוסר השבועון „קאנאר אנשנה". קופות האוצר הסורי מתוארות כריקות. זה חודשים שהם מבקשים מילווה בצרפת, בטיעון פוליטי, שיש לסייע להם מהקמת רפובליקה איסלמית בלבנון.

בדמשק עשו מחווה כלפי שליח שירותי הבטחון הצרפתי. כל דלתות השירותים הסוריים נפתחו לפניו. הסורים קבלו: „אתם חושדים בנו ומבקשים שיתוף־פעולה משירותינו החשאיים, ועדיין לא הענקתם לנו את האשראי שביקשנו. שיראק הבטיחו לקדם סיוע כספי. אך תמורת שחרור בני הערובה".

משטרת פאריס עצרה בימים האחרונים עיתונאי לבנוני שיעי, ופלשתיני שאחיו נהרג כמחבל בהתקפה באורלי ב־1978. 11 אנשי עסקים סוריים התבקשו לעזוב את צרפת. חושדים בהם, כי הם אנשי קשר של מחבלים. תשעה מהם עזבו. השלטונות מנסים לגרש גם את הפלשתיני ראשיד איברהים, המקורב ל„חזית העממית" של ד"ר חבש. האשימו אותו במתן סיוע לוגיסטי למחבלים. עורכי דינו מנהלים מאבק ציבורי למענו בטיעון, כי הוא פעיל פוליטי. לפי השמועות, אין הנשיא מיטראן מקבל משיראק דיווח על השיחות עם הסורים. הממשלה הימנית מסתירה ממנו עתה המידע הדיפלומטי. שר החוץ ריימון מוסר לו רק מברקים נבחרים מדיווחי השגרירויות.

הרפורמה במיסים — הדיונים נדחו

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

פקידים במשרד האוצר אמרו אתמול שהדיווחים על רפורמה מקיפה במס הכנסה, אשר תבטל את שתי מדרגות המס העליונות, באו „טרום זמנם". הם אמרו שהצעות כאלה קיימות אמנם. אך הן רק חלק ממיכלול ההצעות הנשקלות על ידי צמרת המשרד.

לדברי פקידי משרד האוצר יש קולות בתוך המשרד הקוראים לצמצם את השינויים המתוכננים, ולהגדילם.

מובארק: גמישות פרס גם בתקופת שמיר

מאת א. יפה, כתב „על המשמר" בצרפת. וכתב רוייטר

פאריס. — נשיא מצרים, חוסני מובארק, הביע את בטחונו, כי „חרף הרוטאציה, תמשך ההתקדמות לקראת הסדר כולל במזרח התיכון."

בראיון לעתון הפאריסי „פיגארו", שהתפרסם אתמול, אמר מובארק כי פרס גילה גמישות מסויימת בנושא הפלשתיני. „אני מקווה, שגם תחת שמיר תשמר מגמה זו," אמר מובארק. הוא קרא לערבים להפיק תועלת מגמישות זו, ואמר: „אנו נושאים ונותנים עם מדינה ולא עם אנשים. חתמנו חוזה שלום עם בגין והתקדמנו עם פרס."

מובארק אמר, כי מצרים לא תסכים לעולם שלבנון וירדן יהיו חלק מ„סוריה הגדולה".

הוא סבור, שערפאת נשאר המנהיג הטוב ביותר של הפלשתינים.

„סוריה היא כיום גורם שלילי", הוסיף מובארק. „היא דוחה את רעיון האחדות ומנהלת מדיניות להשגת המטרות הלאומיות שלה. אולם ברית־המועצות עשויה יום אחד לשכנע אותה לשנות את עמדתה. וזאת הסיבה שהנוכחות הסובייטית בוועידה בין־לאומית כזאת חשובה".

עבודה זמנית בחו"ל

להבה"ה, צעירים המטיילים בחו"ל. פרטים בטלפון

052-542456 רפי

בין השעות 16.00—19.00 בלבד.

סוף שבוע עם

הארץ

עיתון לאנשים חושבים

המשבר הקואליציוני:
צעד אחד צעד/ אילן שחורי

מאה שנה להולדת דוד בן גוריון
מאמרים מאת שמעון פרס, ש.גרוס, א.שוייצר, זאב שיף; טדי ק.לק מעלה זכרונות

קליטה כושלת
יהודי אתיופיה: איפה הם היום
מרדכי ארציאלי

פטריית עשן
דליפת סודות והטעיות בתחום הגרעין/ איל אריך

מולס על חבלי רוטציה • נחמיה שטרסלר על האחגר הכלכלי של שמיר • גדעון סאמט על טליתות ואוגניים • שלמה שמיר על אלי ויזל • יונתן שרמן על שינויים ב„כור" • הרב שלמה גורן על חג הסוכות

מגזין מיוחד במלאת 30 שנה למבצע סיני/דן מרגלית • מקורות מדיניים/עקיבא אלדר חמוש במשקפיים/קובי נוב • הטלוויזיה של השבוע/חדה בושס

חברת הגמנסיה העברית „הרצליה" בע"מ

הודעה

לבעלי המניות מסוג ב' (ההורים) ומסוג ג' (התומכים) של החברה הנ"ל.

ביום החמישי, כ' בתשרי תשמ"ז, (23.10.86), בשעה 5.00 אחה"צ, תערוכה בגמנסיה „הרצליה" ברח' ז'בוטינסקי מס' 106, תל־אביב־יפו.

אספות כלליות

של בעלי המניות מסוג ב' (ההורים) ומסוג ג' (התומכים) של החברה הנ"ל.

סדר היום:

1. דין וחשבון שנתי של המנהל.
2. בחירת חברים מטעם בעלי המניות מסוג ב' ומסוג ג' לועד המפקח.

אם כעבור חצי שעה לזמן המיועד לאספות, לא יהיה מנין המספר החוקי הדרוש, תדחנה האספות ותערכנה באותו מקום ובאותה תשעה ביום החמישי, כ"ז בתשרי תשמ"ז, (30.10.86) בשעה 5.00 ואז יחשבו החברים הנוכחים כמנין חוקי ויחליטו בענינים אשר לשמם נקראות האסיפות.

ההנהלה

חברת הגמנסיה העברית „הרצליה" בע"מ

הודעה

לכל בעלי המניות מכל הסוגים של החברה הנ"ל ביום החמישי כ' בתשרי תשמ"ז (23.10.86) בשעה 5.00 אחרי־הצהריים. תיערך בגמנסיה „הרצליה" ברחוב ז'בוטינסקי מס' 106, תל־אביב־יפו.

אספת כללית

של כל בעלי המניות מכל הסוגים של החברה הנ"ל.

סדר היום:

1. המאזנים ליום 31.8.82 וליום 31.8.83 וליום 31.8.84.
2. דין וחשבון שנתי של המנהל.
3. בחירת חברים נוספים לועד המפקח.
4. דין וחשבון רואה חשבון.

אם כעבור חצי שעה לזמן המיועד לאספה, לא יהיה נוכח המספר החוקי הדרוש, תדחה האספה ותערך באותו המקום ובאותה השעה ביום החמישי כ"ז בתשרי תשמ"ז (30.10.86) בשעה 5.00 ואז יחשבו החברים הנוכחים כמנין חוקי ויחליטו בעניינים אשר לשמם נקראת האספה.

ההנהלה

גורן: דו"ח „אמנסטי" — עלילה

כלא פארה: האסירים בעת הטיול היומי (מימין) ובתא (משמאל). (צילום: אלי הרשקוביץ, יח' דובר צה"ל)

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי, וכתב „על המשמר" בשטחים

מתאם הפעולות בשטחים, שמואל גורן, מכחיש אתמול בכל תוקף את מסקנות דו"ח „אמנסטי" בעניין היחס לעצירים בבתי הכלא בשטחים.

במסיבת עיתונאים שכינס במחנה המעצר פרעה שליד שכם, הגדיר גורן את דו"ח „אמנסטי": „עלילה". הוא ציין, הדו"ח החדש עדיין לא הגיע לידיו אבל מניסיונו מדו"חות קודמים מדובר בשקרים. הוא הדגיש כי יש הוראות מפורשות שלא להכות עצירים ולא להתאכזר אליהם בכל דרך שהיא. הוא ציין כי רבים מן הספורים של אמנסטי הגיעו לאוזניו ונבדקו כבר והתברר כי אין בהן אמת. המתאם ציין כי מי שמטפל בעניינים אלה הוא משרד המשפטים.

מפקד כלא פרעה אמר, כי הסיבה לעלילות אלה היא ההצלחה של כלא פרעה לבלום את ההתפרעויות בשטחים. הוא ציין, כי אין כולאים במתקן ילדים פחות מגיל 14. כיום עצורים בפרעה כ־150 עצירים — מחציתם לפני חקירה ומחציתם אחריה. העיתונאים לא הורשו לשוחח עם העצירים.

ביקורים באל־חיאם

בבית הכלא של צבא דרום לבנון שבעיירה אל־חיאם הסמוכה לגבול ישראל, כלואים כיום כ־200 אסירים — מרביתם מחבלים תושבי לבנון ואנשים שפעלו באיזור הביטחון בשליחות המודיעין הסורי. במשך חודשים ארוכים נהג מפקד צד"ל, הגנראל אנטואן לחאד, להביא אל הכלא אסירים ללא משפט ושלל מהם בתקיפות את זכויות האסיר ואת האפשרות להיפגש עם בני משפחותיהם.

ככל שחלפו החודשים, כן רבו סיפורי הזוועה על המתרחש בין כותלי הכלא אל־חיאם. גורמים בין־לאומיים שונים ניסו להשפיע על לחאד (גם באמצעות ישראל) כדי שיתיר ביקורים בכלא ויעמיד אותו לפיקוח הצלב האדום. אולם הגנראל עמד בסרובו ואף סירב להשיב לשאלות עיתונאים שהרבו להתעניין בנושא.

דו"ח מאוחר

לפני מספר חודשים, עקב הגברת הלחצים מישראל וממדינות אחרות, נאות לחאד לאפשר ביקורים בכלא. משפחות מלבנון ומסוריה מגיעים לעיירה אל־חיאם כשהם מלוות בחיילי צד"ל, מבקרות את האסירים וחוזרות באותו היום צפונה.

ניתן לומר, שכיום נתון „הכלא של צד"ל" לפיקוח בין־לאומי ודו"ח „אמנסטי" אודותיו פורסם אתמול מתייחס, למעשה, לתקופה של לפני כחצי שנה.

כתבנו מעיר, כי לא מכבר היתה בכלא פרעה שביתת עצירים בדרישה לשיפור תנאי הכליאה.

רייגן וגורבצ'וב מרגיעים: יש להמשיך במו"מ לפירוק החימוש

וושינגטון. — **נשיא ארה"ב, רונאלד רייגן, ומנהיג ברית־המועצות, מיכאיל גורבצ'וב, השמיעו אתמול הצהרות מרגיעות ביחס לכישלון ועידתם באיסלנד והסיכויים להמשך השיחות על צימצום החימוש הגרעיני.**

הנשיא רייגן קירם בברכה, בנאום שנשא בבאלטימור, את הבטחת גורבצ'וב לא לחדול משיחות צימצום החימוש, ואמר: „הבה נמנע מלהסתכל לאחור בניסיון להטיל את האשם (על כישלון הפיסגה) זה בזה... אנו קרובים כיום יותר מאשר אי־פעם להסכמים, העשויים ליצור עולם בטוח יותר, ללא נשק גרעיני. אני חוזר ושוטח את הצעותי לפני גורבצ'וב. הצעותנו רציניות, הן נשארות על השולחן ואנו ממשיכים להיות נכונים לוועידת פיסגה".

גורבצ'וב אמר אתמול, כי פיסגת רייקיאוויק לא הייתה כישלון, וגם הצעותיו נשארות בתוקפן, כ„חבילה אחת", שאין להפריד בין חלקיה.

הפוליטביורו אישר

הפוליטביורו, המוסד העליון של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית, אישר אתמול את המדיניות של גורבאצ'וב באיסלנד וקרא להמשך המגעים בין ארה"ב לבריה"מ, כדי להגיע להסכם על בסיס מה שכבר הושג.

עם זאת מתח הפוליטביורו ביקורת על ארה"ב, משום שנמנעה ברייקיאוויק מלהגיע להסכם היסטורי על הגבלת הנשק הגרעיני.

השיחות בז'נבה נמשכות

וושינגטון סבורה, כי בריה"מ תסכים לעיסקה נפרדת לגבי טילים גרעיניים לטווח בינוני, למרות שהתנתה נושא זה בביטול תוכנית „מלחמת הכוכבים" — אמר אתמול שר החוץ האמריקני, ג'ורג' שולץ.

בבון הכריז ויקטור קארפוב, הממונה הסובייטי הראשי על שיחות פירוק הנשק, כי מוסקווה מוכנה לנהל שיחות נפרדות על טילים לטווח בינוני, בניגוד לדברי גורבאצ'וב, כי הצעותיו הן „חבילה אחת".

בז'נבה חידשו אתמול נציגי ארה"ב ובריה"מ את שיחות פירוק הנשק. נערכו שתי ישיבות מקבילות, האחת על נשק גרעיני ונשק־חלל, והאחרת על הנשק האסטרטגי. (אי.פי. ע.י. ע"צ)

תושבי רצועת עזה נקראים היום לשביתה

מאת רפאל גאון, כתבנו בדרום, וכתב עתי"ם

כרוזים לא חתומים שהופצו אתמול ברחבי הרצועה, קראו לכל התושבים לפתוח בשביתה כללית היום בשל מה שמכונה בכרוז „התנהגותם הקשה של החיילים והשוטרים בעת עריכת חיפושים".

התושבים נקראו לסגור היום את החנויות, לא לפתוח את בתי הספר ולא לצאת מן הבתים. כן נקראו כ־40 אלף פועלי הרצועה העובדים בישראל, שלא להגיע היום לעבודתם. כוחות הבטחון הנערכים לאפשרות של שביתה מעריכים כי גם אם תהיה הענות לכרוזים אנונימיים אלה — היא תהיה חלקית בלבד.

א־שאווה: זו התעללות

„אין לי הגדרה אחרת להתנהגות החיילים מלבד „התעללות"" אמר אתמול ראש עיריית עזה לשעבר, ראשד א־שאווה. „חיילים עורכים חיפושי פתע, מורידים אנשים ממכוניות ומשכיבים אותם עם פניהם כלפי האדמה. הם עוצרים אנשים באמצע הרחוב ועורכים חיפושים על גופם, תוך דרישה שיעמדו עם פניהם לקיר וירימו ידיים ומרביצים להם. רבים מהם נעצרים על לא עוול בכפם", עוד אמר כי „אינו יודע אם כולם ישתפו פעולה וישבתו, משום שרבים זקוקים לפרנסה ואינם יכולים לסכן את מקום עבודתם בישראל".

„כולנו הבענו את סלידתנו העמוקה מרצח אורחים ישראליים והודענו על התנגדותנו לכך. יחד עם זה, אנו מתנגדים לענישה הקולקטיבית של כל תושבי הרצועה. לא יתכן שבגלל שני רוצחים או שלושה, תיענש אוכלוסיה כה גדולה", אמר הדובר.

עד כה נעצרו 17 איש שבכליהם נמצאו סכינים בעקבות הצו האוסר על תושבים להחזיק סכינים הארוכות מ־10 ס"מ.

מטוסי קרב חדישים לחיל־האוויר המצרי

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

יכולתו המבצעית של חיל־האוויר המצרי תשתפר באופן ניכר בשנה הקרובה עם קליטתם של מטוסי קרב מערביים מתקדמים ואמצעים נוספים.

בשבוע האחרון נחתו בבסיס של חיל־האוויר המצרי ארבע מטוסים חדישים מדגם F-16 ו־F-16(D) (דגמים משופרים).

מפקד חיל־האוויר המצרי, פריק מחמד עבדאלללה תלמי, אמר בראיון לעיתון מצרי, כי עוד 40 מטוסים מסוג זה אמורים להיקלט במצרים עד חודש אפריל 1987. תוך חודש ימים יסיים חיל־האוויר המצרי את הקמתה של טייסת ראשונה של מטוסי „מיראז' 2000", שתכלול 20 מטוסים.

במוסף „חותם"

הסוציאליזם של בן גוריון
פחות תורה יותר מעשה
מאת זאב צחור

חברון בידם
למרות הרצח, ראשי ערים ערביים
מאת פנחס ענברי

*

השפחה
עוד מעט המאה ה־21
מאת רונית מורגנשטרן

שריד עם קבלה
הביינאלה לצילום בעין חרוד
מאת חיים מאור

ילדה טובה דפנה ארמוני
תקליט חדש
מאת עמית רוט

נערת החוף מונציה
חוף רע באמריקה
מאת שלמה אהרונסון

קולנוע בתשמ"ז: ראיה בכוכבים
תחזית שנתית
מאת דני ורט

חותם אישי מאת הרצל ובלפור חקק | **שלום בית** מאת חיה יוסף | **חוראקירי** מאת לזר

מדורים וטורים: אלי הכהן, עודד ליפשיץ, אריה פלגי, יריב בן־אליעזר, ראובן רחוביצקי, מיכאל הרסגור, אורי מור

אנשים ואירועים

נחשף בית מדרש מהמאה ה־7 לפנה"ס

בניין בית מדרש גדול מידות, מהמאה ה־7, נחשף בחפירות וחידת ... מזרחית לאיילת־השחר. בית־מדרש מסוג זה, המצוי בשלמותו כבניין ... על יד בית־כנסת, לא נתגלה עד כה ולדעת החוקרים עשוי ממצא זה להכריע בוויכוח הנימשך אם היה בית־מדרש מוסד עצמאי לצד בית־הכנסת או ... חדר לימוד בו במאות הראשונות לאחר הספירה.

בדרום האולם נחשפה מחצית מרצפת הפסיפס ששרדה ובמרכזה פסוק ... מספר ישעיהו, ס"ה: „זאיב וטלה ירעו כאחד". האות „י" בזאב, שאינה ... בניקוד, באה, לדעת מנהל החפירות באתר, ד"ר צבי אילן, להדגיש ... של התיבה. לאורך הקירות נמצאו ספסלי אבן, ונראה ששם ישבו ... החכמים. הספסלים והקירות מטוייחים בטיח צבעוני. כן נחשפו אבני ... לקשתות שנשאו את הגג שהיה מכוסה רעפים.

ריצפת הפסיפס הועברה כבר למוזיאון ישראל, שם תוצג בפני הקהל ...

ז'קלין פיקאסו, אלמנתו של האמן הדגול פאבלו פיקאסו, התאבדה אתמול בביתה בוואשה. תצלום מן „חימים הטובים". (צילום אי.פי)

ממשלה מענישה עיתון: סינגאפור נגד „טיים"

סינגאפור. — ממשלת סינגאפור האשימה אתמול את שבועון החדשות „טיים" בהתערבות בעניינים פוליטיים מקומיים, והודיעה כי היא תקצץ את התפוצה של השבועון הזה ל־2,000 עותקים בשבוע, החל בשנה הבאה.

בהודעת הממשלה נאמר, כי „טיים" פירסם מאמר על סינגאפור ובו ... טעויות חמורות וסילופי עובדות.

„טיים", שהתפוצה שלו בסינגאפור היא 18,000 עותקים, סירב ... לפרסם מכתב של ממשלת סינגאפור, ללא עריכה, המציין את השגיאות. את המכתב הזה כתב ג'יימס פיו, מזכיר העתונות של ראש הממשלה, לי קואן ...

אי לזאת, החליטה ממשלת סינגאפור לקצץ את תפוצת השבועון ... בלבד, החל ב־1 בינואר 1987.

תגובת „טיים" היתה, שניתנה תשומת־לב מלאה למכתב, אולם ... היתה שהוא היה ארוך מאוד ומסובך. הוא השתרע על מספר עמודים ... מספר רב של מונחים משפטיים, שלא כל קורא יכול להבינם. הדובר ... לאחר מכן, כי השבועון יפרסם את המכתב בשבועיים הבאים. (ע"ר)

חומר רדיואקטיבי לשלפוחית השתן

מאת יהודית ... של המשמר

על היום

בדרך לסדום

מאת לוי מורב

ישראל 1986. מנהל בכיר בבנק ציבורי עושה בחודש 10.000 דולר נטו. מטפלת במעון של ויצ"ו בחדר תינוקות (עם 14 שנות ותק), זאת שרואגת שהתינוק של האדון מנהל הבנק יהיה נקי מקאקי ופיפי, מרוויחה נטו ב־40 שעות עבודה בחודש (90 אחוז מישרה) — 350 ש"ח. גננת מוסמכת באותו גן, במישרה מלאה עם 29 שנות ותק, מביאה הביתה נקי ביד 555 ש"ח בחודש.

זה הסיפור כולו, על רגל אחת וראה מאמר של רונית מורגנשטרן בעמוד זה.

אילו היינו חברת מופת. אילו היינו אור לגויים והאמת היא שבקושי היינו תקופה קצרה פנס כיס) אילו היינו חברה סוצאליסטית, צודקת וגם יעילה, המצב היה שונה לחלוטין. גננת, שילדי הגיל הרך הם ביריה כחומר ביד היוצר, צריכה היתה להביא הביתה כל חודש 5.000 ש"ח, ואילו מנהל בבנק שאינו מייצר שום דבר, היה יכול להסתפק ב־1.000 ש"ח בחודש. כדי לגבות ריבית מהתעשיה, מהחקלאות ומהמלונאות לא צריך להיות כל־כך חכם. משכיל ואינטליגנטי. וגם 1.000 ש"ח הם יותר ממספיק. הגננת מגדלת את דור העתיד ולכן חשיבותה לחברה רבה פי כמה מזו של מנהל הבנק. בחברה מתקדמת, הגננת, המטפלת, המורים, האחיות ועובדי הייצור צריכים להיות בעלי ההכנסה הגבוהה. הפוליטיקאים, השרים, חברי־הכנסת ועובדי השירותים הפיננסיים היו מסתפקים בתחתית סולם ההכנסה. אבל אנחנו בדרך לסדום, פינת עמורה. הכל אצלנו התהפך, ועוד לפני המהפך הכלכלי.

והאמת היא, שאינני מבין את הצעקה. כולם ידעו כל הזמן את האמת. לא ידוע בדיוק כמה הם מרוויחים אבל ידעו שהמון. והם עוד מעזים לבלבל את המוח כאילו החישובים של גלוברזון לא „מדעיים". אדרבא, שיציגו את הלוקשים ונדע כמה גלוברזון טועה. מה הבעיה? אלא אם כן יש להם מה להסתיר.

וזה בסך הכל טבעי. הרי בבנק לאומי, בדיסקונט ובמזרחי וגם בחלק מהאחרים ופרט לבנק הפועלים, הצדיק היחיד בסדום), מי שקובע את שכרם של הבכירים זה לא כללי הביקוש וההיצע, לא מו"מ מתיש בין ועד להנהלה. לא טבלאות מסובכות של נציבות שירות המדינה. מי שקובע את שכרם של הבכירים זה הם עצמם. אז מה הפלא שזה מגיע אצל חלק מהם לרמות דמיוניות של 22.000 דולר לחודש שכר ברוטו?

כל אחד קרוב אצל עצמו. אילו פועלת הנקיון היתה צריכה להחליט על השכר שלה, אני מניח שהוא היה קצת יותר גבוה ממה שהיא מרוויחה בפועל. אבל זה בגלל שהיא אשה פשוטה ובטוחה שעוני זה עונש משמיים.

הבכירים בבנקים לא סובלים מאמונות טפלות ולא מענווה מזויפת ולכן הם קובעים לעצמם משכורות עתק, ואת זה צריך להפסיק, בינתיים עד שתקום כאן חברת מופת של ממש.

שכר ועונש

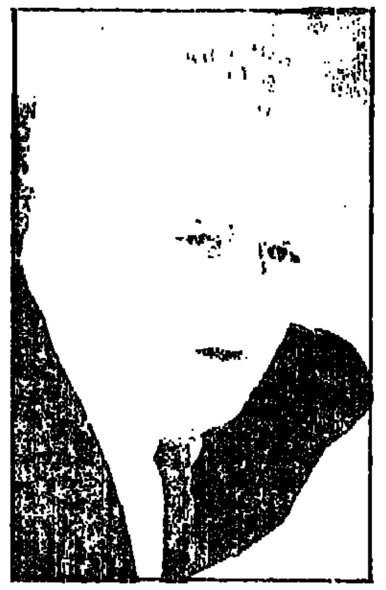

דור הזהב: רפאל רקנאטי — אין תגובה; ארנסט יפת — בשקט ובבטחה; אהרון מאיר — כמה השתכר!

מסתרי הלוקש הנעלם

אחרי ההשתנקות הציבורית מדו"ח גלוברזון, באה זעקת הבנקאים. נתונים רשמיים הם עדיין לא מוכנים לספק

מאת אודי נחשון

מרוב מספרים לא רואים את הלוקש. זה אולי המשפט שמתאר היום את פרישת המשכורות של העובדים הבכירים בבנקים. חלף שבוע מאז הזניק המספרים של פרופ' גלוברזון את המערכת הבנקאית והפוליטית בישראל — ואת גובה משכורות הבנקאים הבכירים עדיין איננו יודעים בוודאות.

הבוקר אמור להופיע פרופ' אריה גלוברזון, מהחוג ללימודי עבודה באוניברסיטת תל־אביב, בפני חברי ועדת הכספים של הכנסת ולהציג את ממצאי הסקר שלו. לפני כשבוע אמר פרופ' גלוברזון, כי כ־200 בכירים בבנקים מקבלים 10.000 עד 25.000 דולר לחודש — כולל משכורת ושורה ארוכה של הטבות שמגולמות כשכר. עיקר ההטבות:

- מכוניות צמודות ולבורדים עם נהג) — הטבה המוערכת בכ־2.500 דולר לחודש.
- נסיעות לחו"ל שאינן בענייני עסקים ולעיתים עם בנות הזוג).
- הלוואות בסכומים ניכרים הניתנות בתנאים נוחים.
- ביטוחים שניתנים על־ידי הבנק.
- מימון נופשים, דמי הבראה מוגדלים ומימון שהיות בבתי־מלון.
- מימון הוצאות הלימודים של ילדי הבכירים במוסדות להשכלה גבוהה.
- תשלומי אש"ל מוגדלים בארץ ובחו"ל.
- השתתפות במימון לטיפולים רפואיים לבכירים ולבני־משפחותיהם.

פרופ' גלוברזון הסתפק בהצגת הנתונים הכלליים האלה ואמיר שיחשוף בפני ראשוני שביסקונט, ידבריו, על תיהיור 11 הבכירי וערים בנקים ועד פרטים היקיים שיהיכר כ־170 עובדים בכירים בבנקים, מתוך 14 עובדים שאליהם פנה.

ביד עם פירסום הנתונים ישבור פרופ' גלוברזון, הוא היתקף עליידי מערכת הבנקאות. יו"ר מועצת המנהלים של בנק לאומי, אלי הורביץ, בינה את הפירסום „שערוריה" ואיים ליטקיל להתבוע את גלוברזון לדין. מנכ"ל איגוד הבנקים, ד"ר אשר הלפרין, אמר כי מדובר ב„אוסף של רכילויות." בכירים אחרים בבנקים סרבו להציג ידובריהם אגירו, כי המספרים מוגזמים ביותר ורחוקים מהמציאות.

אתמול הציג בפני ד"ר הלפרין ממצאי בדיקה שערך בשבוע האחרון בבנקים. מן הבדיקה הזו עולה, לדבריו, כי 6.6% הבכירים בבנקים מתחלקים לארבע קבוצות: בקבוצה הראשונה 100 עובדים בתחת לדרגת סמנכ"ל המשתכרים כ־2.700 דולר לחודש (ברוטו). מעליהם 60 סמנכ"לים המשתכרים כ־4.000 דולר לחודש. מעליהם 14—20 משנים למנכ"לים ומנכ"לים בבנקים קטנים המשתכרים 4.500—5.000 דולר לחודש. ובראש הפירמידה 10—15 מנכ"לים ויו"רים של בנקים, שלגביהם אין לד"ר הלפרין נתונים ודאיים. מסקנתו: שכר רוב הבכירים נע בין 2,700 ל־5,000 דולר ברוטו לחודש.

ד"ר הלפרין גם בדק את נושא ההטבות. על־פי ממצאיו מקבלים כל עובדי הבנקים: חופש, נופש ולפי התעריף של יום הבראה בקיבוצים, קופת תגמולים ופיצויים ואו ביטוח מנהלים, השתתפות בשכר לימוד תיכון וגבוה, השתתפות בגנון, ספרות מקצועית, קרן השתלמות ודמי חתימה על עיתון. הטבות ייחודיות למנהלים: אחזקה מלאה של טלפון, מכונית של הבנק (לכל ה־200. ל־4% בכירים יש נהגים צמודים. הוא

מציין כי אין ניירון של נסיעות לחו"ל. אין מימון של נופש בבתי מלון ולנוי השבון הוצאות אירוח ... ניתן בשקיבל יבל ... בנק מסקנתו: בדיקל הינבות לבכירים בין עד כ־1,000 דולר לחודש.

על־פי ראיות שהציג בפני מנכ"ל איגוד הבנקים ניתברר כי רבית שכרו מתאימה לנתונים שהוא הציג לגבי בכירים אחרים בבנקים ד"ר הלפרין גם הציג ... צילומים של תלושי משכורות של סמנכ"לים, שכרו של אחד — הדברי הלפרין, סמנכ"ל בכיר עם ותק — מסתכם ב־3,763 ש"ח לרבעון איקטובר־דצמבר 1983 (ברוטו), שכרו של השני — סמנכ"ל בניצ'לאות — מסתכם ב־14,126 ש"ח לרבעון יולי־ספטמבר 1984 ולפני הקיזוז של אחוזי הקיצבה. כלומר בתנאים והים לאלה שהיה מקבל אם היה ממשיך לעבוד) בכל הדוגמאות מדובר במשכורות והסכומים אינם כוללים גילום של הטבות שונות, כפי שמפורט כאן.

מסקנתו של מנכ"ל איגוד הבנקים: נתוניו של פרופ' גלוברזון אינם נכונים לגבי 200 בכירים. ייתכן שהם נכונים בחלקם לגבי קבוצה של 10—15 בכירים. שלגביהם אין לד"ר הלפרין נתונים ודאיים. פרופ' גלוברזון סירב להתייחס לפרשה בטרם יופיע בפני ועדת הכספים של הכנסת, הבוקר.

חוגים בנקאיים סומכים את ידם על נתוני ד"ר הלפרין, אבל מתנגדים בסירובם להציגו בצורה ברורה ורשמית את שכרם של כל הבכירים בבנקים.

בנק דיסקונט שותק: „אין תגובה". בבנק הפועלים ובבנק המזרחי טוענים שהשכר, כולל גילום כל ההטבות, רחוק מהנתונים שפרסם פרופ' גלוברזון. בבנק הפועלים יש סולם אחיד המיועד לכל העובדים, מהמנכ"ל ועד לעובד הזוטר ביותר. לבכירי בנק ...

המשך בעמוד 16

לא רוצה לטייח

מאת חיים מרגלית

„אין מלה אחת של אמת. במחקר בביכול של פרופ' גלוברזון", אומר אלי הורביץ, יו"ר מועצת המנהלים של בנק לאומי. „המספרים שהפרופסור הנכבד פירסם" מרגיש הורביץ „אין להם שום קשר למציאות."

לדברי היו"ר, מתוך ה„מאתיים" עליהם מדבר גלוברזון, יש כנראה 70 בבל"ל. השכר הגבוה ביותר בבל"ל הוא 6800 ש"ח, היינו 4000 דולר והוא כולל את ההטבות להם זכאים הבכירים. בתוך השכר גם החזקת רכב. אשר לרכב, הוא בדרך־כלל סובארו. יש כמה מכוניות פיג'ו והיו שתי מכוניות אמריקניות, שמהן אחת כבר נמכרה. לבכירים אין, לטענת הורביץ, נהג צמוד, והיה אם אחד מהם נצרך לנסיעה ארוכה, נוהג במכונית נהג מקבוצת הנהגים של הבנק.

„מדוע לא תבענו את גלוברזון על דיבה" הוא שואל ומשיב: „משום שבמשפט הייתי צריך להציג ערום ועריה אותי ואת כל בני משפחתי. כנהוג במשפטים כאלה. הוא מוסיף כי הציעו לו, כי יעליב בפומבי את פרופ' גלוברזון, כדי שזה יתבע אותו למשפט, אך לאחר שיקול הגיע למסקנה שאין טעם לכך. הורביץ אומר כי ביקש להופיע בטלוויזיה, כדי להשיב לגלוברזון, אבל מנעו זאת ממנו. מעבר לכל אלה, הוא אומר, נעשית בבל"ל עבודה גדולה של צוות, שהתמנה לכך, והוא בודק את כל המשכורות.

„אינני חושב שכל מה שהיה הוא בסדר". אני בטוח שיש הרבה דברים שצריך לתקן, וגם אחרי שיתוקנו ייוותרו פגמים, כי אנחנו רק בני־אדם. אינני רוצה לטייח דברים, אינני רוצה ללקק. בבל"ל מסורת ארוכה עוד מימי „אנגלו־פלשתינה בנק." יש דברים שצריך לשנותם ונשתדל לעשות זאת. באמת, סיפור גלוברזון מוצץ מהאצבע, וחבל שרבים נתפסו לפינקטריה.

אלי הורביץ — אנחנו רק בני־אדם

אתיקה? הגינות? מוסר?

מאת צביה בן־שלום

לשכר הבנקים — אם הסקר של פרופ' גלוברזון מדייק לגבי בכיריהם — אין להתייחס מנקודת ראות מוסרית, חברתית או אתית. זה הפח שבולם נפלו בו. החל במורים שמוררו להקדיש לנושא שעת חברה, דרך חיכים הדורשים ועדת חקירה, כל המתדיינים ברדיו ובטלוויזיה, וכלה במאמר המערכת של „על המשמר".

כולם נשנקו מהסכומים האסטרונומיים, חילקו אותם בממוצע, הכפילו בחודש ובשנים והתחלחלו: הכיצד? עכשיו? כשההבראה? פועלי הייצור? האחיות? אנשי קבעץ? מפעלים נסגרים ומושבים מתפרקים? איפה הבושה? האחריות? הדוגמא האישית? וככלל — מה הם עושים בשביל המדינה?

איזו תמימות!

ממתי יש קשר, בחברה שבה אנו חיים, בין תרומתו של הפרט או המוסר לחברה לבין התמורה שהוא מקבל? מה הטעם להשוות שכר של בנקאים ופועלי ייצור (שנה לעומת ארבעים) או אחיות או מורים — מה הקשר בין זה לבין הגינות? ממתי התחשבה הצמרת במה שכולנו מגדירים כממוצע ואשר לגביה אינו אלא שלב וחצי מעל לתחתית? הקשר היחיד בין הקצה העליון לבין האמצע הוא החלטה בוועדת הכספים של הכנסת, ששכר הנבחרים והבכירים בשרות המדינה יהווה מכפלה (כ־5 — 6 או 7) של השכר הממוצע במשק. כך אולי אפשר לדבר על הגינות ודוגמא אישית, אבל הבנקאים אינם נימנים עם קטגוריה זאת והדין אינו חל עליהם.

הבנקאים מקבלים הרבה כסף — אם אמנם מדייק הסקר של פרופ' גלוברזון — מפני שהבנקים יכולים לשלם. על כן אין כאן שאלה של אתיקה, הגינות ומוסר — הבעיה היא הלכתית, כקונסטלציה אחת היא היתה מוגדרת כפלילית.

כדי לממן, בין היתר, את משכורות בכיריהם, הנהיגו הבנקים, בשנים האחרונות, ריבית רצחנית, שתפחה והאמירה למאות אחוזים. הוותיקים בינינו זוכרים בוודאי כי פעם, בימי ספיר, במרומתני, היתה הריבית הבנקאית מוגבלת בחוק והיא נעה סביב 11% אחוזים. אמת — כדי לקבל באותם הימים הלוואה היית צריך להוכיח שהנך זקוק לה. והשיקים חזרו כשהיתרה בחשבון הגיעה לאפס — ובהחלט לא הייתי רוצה לחזור לימים אלה. אחר־כך, דומתני שבימי רבינוביץ, הוסרה ההגבלה על גובה הריבית והיא קפצה ל־5 ול־10 אחוזים ואחר־כך התקדמה בניתורים של עשרות ומאות, כחלק אינטגראלי מהאינפלציה, התורמת, ללא ספק, להאצתה. הבנקים נתנו אשראי ביד רחבה, משיכת יתרה הלוואה? רק בוא וקח. התנאים שלנו הם...

„אישרנו לך הלוואה של 2 מיליון — אמר הפקיד ללקוח — ואחרי ניכוי הריבית, ההצמדה המשוערת, דמי הטיפול והעמלה אתה חייב לנו רק חמישים..." — אינני בטוחה אם זו בדיחה או צילום המציאות.

הריבית שגבו הבנקים, בין היתר כדי לממן את שכר בכיריהם, הרסה את החקלאות, מוטטה את ענף הבנייה, הביאה מוסדות ציבור (כמו קופ"ח ורשויות מקומיות) לפשיטת יד ומפעלי תעשיה לפשיטת רגל.

אך אצל כונס הנכסים היו הבנקים ראשונים בתור, לפני הספקים, העובדים והלקוחות. הלקוחות ישארו בסך הכל ללא דירות או מוצרים ששילמו תמורתם; הספקים — אולי יצטרפו למעגל פושטי הרגל; הפועלים יגיעו — ללא פיצויי פיטורין — ללשכת הסעד; אבל הבנקים, דבותי, אילמלא קיבלו בחזרה את המגיע להם — מניין היו משלמים את משכורות בכיריהם?

בארצות רבות — דווקא קפיטליסטיות — נחשבת ריבית של מאות אחוזים לקצוצה. היא שחורה משחור והגובים אותה צפויים למשפט ששופטו מאסר. בארצות כאלה היה לשכר הבנקאים היבט פלילי, אצלנו לא. אצלנו הכל חוקי, בברכת האוצר ובנק ישראל. על כן לא נותר אלא לחפש הגדרה טובה בתורה. ההלכה קוראת לזה עושק.

הקצה השני

מאת רונית מורגנשטרן

בשבוע בו נחשף סיפור המשכורות של מנהלי וסמנכ"לי הבנקים, שבתו עובדי מעונות היום של ויצ"ו בתביעה לשפר את משכורתם ב־20 אחוז. נכון להיום, עומדת משכורתה של מטפלת במעון ויצ"ו, בעלת ותק של 14 שנה, העובדת 40 שעות בשבוע, על 350 ש"ח.

אורה גרשון, מטפלת בחדר תינוקות בני 4 חודשים עד שנה במעון ויצ"ו בתל־אביב, שבתה גם היא בשבוע שעבר וגם היא לא האמינה למשמע אוזניה, שקלטו את סכומי העתק המשולמים „לשבירים האחרים בבנקים". כדי בוקר (ולהוציא ימי שישי) היא מתייצבת לעבודתה ב־7 בבוקר. לא פעם מוקדם יותר, ועוזבת ב־4 אחה"צ. משכורתה: 350 ש"ח.

אורה מטפלת ב־11 תינוקות עד גיל שנה, ונעזרת במטפלת נוספת. יום העבודה שלה מתחיל בהאכלת התינוקות ורחיצת פניהם. החלפת חיתולים ורחיצת אחוריהם. אחרי כן עבודה חינוכית — ללמדם שימוש בשריריהם הקטנים, במשחקי קוביות, גרידה ובדומה. ב־10 היא שוב מאכילה את התינוקות, שחלקם עדיין מקבלים את מזונם מתוך בקבוק. לאחר מכן המטבח — החלפה ורחיצת הגוף, ושוב משחקים. וגם בצהריים: ארוחה, החלפה, רחיצה וחזרה הלילה בצהריים. כשהתינוקות ישנים רואגת המטפלת גם לרחיצת הצעצועים ולניקיון בחדר.

אורה גרשון: „בעלי אומר לי שמוטב לי לשבת בבית ולא לעבוד פה כמו חמור, ולבוא תשושה הביתה תמורת משכורת רעב. אנחנו לא עובדות כמו אחיות במשך העבודה אין לי זמן אפילו לשתות כוס קפה. וכשאני מגיעה הביתה אני עייפה ועצבנית ואי אפשר לדבר איתי. וכשאני שומעת על משכורות מנהלי הבנקים, כל מה שאני יכולה להגיד זה — גועל נפש. הם חיים בעולם אחר לגמרי."

אתי גרינברג, גננת במעון ויצ"ו, בעלת וותק של 28 שנים עובדת 45 שעות בשבוע. הביאה בתחילת החודש 550 ש"ח הביתה. עובדת נקיון במעון, שמתחילה את יומה בניקוי פחי הזבל עוברת לניקוי החצר, ניקוי שרותי העובדים, המסדרונות וחדרי המדרגות, לאחר מכן המטבח ובסוף כמה שעות השנה על הילדים — 6 שעות ביום — מקבלת כ־250 ש"ח בחודש. צא וחשוב, כמה עובדות בעיבוגה ילדים אשר היה לממן כמשכורת של בנקאי בכיר אחד...

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב — עורכת אחראית של עמודי הבנים: עמית אוטו

יושבים על הגדר

מאת ישראל זמיר

גילאי 24־32 חסרים בצה"ל — קובע ראש אכ"א, האלוף מתן וילנאי בשיחת קציני מילואים בגבעת־חביבה. המדובר בשיכבת המ"מים, המ"פאים, המג"דים — חוט שידרתו של צה"ל. אם תרצה הסיפור חוזר על עצמו גם בקיבוץ. גילאי 24־32 חסרים גם בקיבוץ, הם המותניים הצרות של הקיבוץ — גיל מתלבט, שעדיין בחלקו יושב על הגדר.

תפקידי המ"מ והמ"פ כידוע הם קשים ושוחקים מאד. המערכת הצבאית הבסיסית רובצת איפוא על כתפיים צעירות והללו עוברים יומם ולילה ללא לאות. מעליהם קצונה גבוהה, בכירה, לעיתים מלחיצה, שלא אחת שוחקת אותם. לפעמים, הללו בעלי איכות אנושית נמוכה מהם בכשרון, ביכולת, במוטיבציה. קצונה זו התמקמה במעלה הפיקוד, הואיל ועמיתיהם היותר טובים פרשו בשעתו מן השירות הצבאי וצה"ל נאלץ לקדם את אלה שנותרו. קצין בכיר מאד סיפר כי למדינת־ישראל עד לדרגת סגן־אלוף, יש כ־70 אחוזים קצינים בעלי איכות מעולה שבמעולה ואילו הנותרים בינוניים ולעיתים פחות מזה. אך מדרגת סגן־אלוף ומעלה, לטענת אותו מקור,

מתמשכת מאד ועד לראשית שנות ה־30 — מעטים מבני הקיבוץ שבים הביתה, ומכאן חסרונם במערכת החברתית של הקיבוץ. הן בקיבוץ והן בצבא, זהו כאמור גיל של לבטים. היסוסים של טרם הכרעות. כאשר האדם הצעיר זקוק לחיזוקים. בצבא, במקרה הטוב, יחזקו את המ"מ והמ"פ — מג"דים, מח"טים ואולי קציני חינוך, ואילו בקיבוץ? הוא מחפש את הצעירים שקצת מבוגרים ממנו, שעימם יוכל להזדהות ורבים מהם בעצם אינם: הם בחופש. אם בארץ ואם בחו"ל.

שנים שאני חי בתחושה שאנשים צעירים בעצם אינם מחליטים על עתידם, לא בצבא ולא בקיבוץ. הם יושבים על הגדר, מתלבטים, מסתכלים מלמעלה על המערכת ו...הגדר בעצם מחליטה למענם מבלי שיהיו מודעים לכך. הקצין שהיה מ"מ או מ"פ מחליט החלטה ומנית לחתום, בבחינת: אין כרגע משהו יותר טוב, ואילו הקיבוצניק, לאחר חופש ממושך, חוזר ומנית, כי... „זה מה שיש" „בתי" ולא „אם".

רבים וטובים, בתום שנת עבודה בקיבוץ, יוצאים למסלולי חופש. „לכבוש" את העולם ולאחר מסע מפרך בדרום־אמריקה ובמזרח־הרחוק מגיעים לארה"ב ומתעכבים למקלט לילה ב... לוס־אנג'לס. כדי „להרוויח קצת כסף להמשך הטיול". מקלט לילה זה, אצל חלק מהם הופך

בצבא, כמו בקיבוץ, חסרים גילאי 24־32 — גיל מתלבט, שאחרים מחליטים בשבילו

האחוזים מתחלפים והפחות מוכשרים, מאיישים רבים מן התפקידים הבכירים. זהו אולי הרקע לתביעת צה"ל מבני הקיבוצים שיראו בשירות הצבאי משימה לאומית ויתגייסו להעלאת רמתה האיכותית של הקצונה. נשירת הטובים והמוכשרים היא בעייה קשה. בשבוע שעבר חוזר בטלוויזיה ראיון עם קציני שריון מן השטח, כשהללו מסבירים שאין בכוונתם לחתום וכי יש עוד דברים מעניינים אחרים לעשות, לבד מן השירות הצבאי.

עזיבת צה"ל על־ידי קצינים זוטרים רבים היא מכה קשה וקשורה לאווירה הכללית בארץ, כאשר מעמדו של הקצין הקרבי מתכרסם. באותן שנים קריטיות (24־32) רוב הקצינים נושאים נשים, לחלקם אף נולד ילד והם מוצאים עצמם הרחק מן האשה. כאשר משכורתם נמוכה, תנאי שירותם אינם משביעים רצון והם שומעים מפי הבכירים דברי התמרמרות קשים הנוגעים לפיטורים, כל אלה אינם מקילים כידוע על המ"מ הצעיר במשימתו הצבאית ובהזדהותו עם המסגרת, ובעיקר כאשר המגזר האזרחי קורץ והקצין מתלבט אם אכן עליו לשקוע בקאריירה צבאית — מה עוד שאין הוא זוכה לחיזוקים חיוביים ולעידוד נאות מפי חבריו וידידיו שמחוץ למערכת.

לא בראש שלו

הבה נסור לרגע אל הקיבוץ ואף שם נגלה לדעת כי גילאי 24־32 הם הם בעייתו הגדולה של הקיבוץ. בגיל 20־22 שבים הבנים מן השירות הצבאי בשמחה, משתלבים בענפים, נהנים מן המסגרת האוהדת, המרעיפה עליהם חום אנושי, והכל מתחילים לבנות עליהם הרים וגבעות. כעבור חצי שנה עד שנה מתחילה השחיקה. בן הקיבוץ עבר בעצם ממסגרת מחייבת אחת לשנייה. שם הוא המתין לשחרור המיוחל וכאן הוא ממתין לחופש הגדול, חופש מן המסגרת, מ„סידור העבודה", כאשר הוא יהיה זה שיחליט על סדר יומו — היכן יעבוד ומתי. המסר האידיאולוגי שהעדיף את הקיבוץ על פני כל מסגרת אחרת — ככל הנראה אינו מועבר בגיל החינוך כהלכה והצעיר החוזר רואה את הקיבוץ כאחת האפשרויות העתידות לחייו.

הקיבוץ מציע לו קאריירה מלהיבה, הכוללת לימודים גבוהים והוא חושש ללמוד ולהתחייב, לצאת ללימודים על חשבון הקיבוץ פירושו להתחייב על 8־10 שנים של קיבוץ שמחציתן לימודים. איך יסתכלו עליו אם בתום הלימודים יצהיר ש„לא בראש שלו לחיות בקיבוץ"?

רובם דוחים איפוא בנימוס את ההצעה הנדיבה ובתום השנה יוצאים העירה, כדי להרוויח כסף, כדי ללמוד על חשבונם ולהיות חופשיים בהחלטותיהם. הקיבוץ לא הצליח לדאבון־לב להציב בפני בניו חלום, אידיאל שלמענו יהיו נכונים לוותר על כל מסגרת אלטרנטיבית מראש. בעיר לחלום משמעות מוחשית מאוד: דירה, רכב, טיול, מישרה מכניסה ואילו בקיבוץ לחלום משמעות ערכית, אידיאית, של בניית חברה יותר שוויונית, יותר צודקת וכו'. אולם אמונה זו, עם נקודת העיתיים מתכרסמת חדשות לבקרים ויש צורך כל הזמן לנפח את הבלון. לבל יאבד אוויר.

היציאה מן הקיבוץ בגיל 24־32

לכמה שנות מקלט, כאשר הם יושבים על המזוודות ורוקמים את חלום השיבה הביתה. הם מתלבטים בשאלה מתי לשוב ולא אם לשוב. הם לא החליטו לרדת, אך בעצם העובדה שלא החליטו — ההחלטה הוחלטה והם למעשה יורדים לכל דבר. נהנים מסיר הבשר ומסרבים להיפרד ממנו.

הייתי הקיץ בארה"ב. פנקסי עמוס סיפורים של בני־קיבוץ. לטענתם, הם אינם יורדים. הם ישובו. הם בטוחים. אין להם ספק בכך. אך בינתיים אמריקה היא זו שנהנית מן המותניים הרחבות של גילאי 24־32, שאמורים היו להוות את חוט שידרתו של הקיבוץ;

הללו שבכל זאת שבו לקיבוץ — חלקם חצויים בליבם. הם חזרו הביתה, נשאו אשה, הולידו ילד ועדיין לא החליטו על קיבוץ. הם שבו מן החופש לקיבוץ, כי זה מה שהיה. הדינאמיקה ממשיכה איפוא את דרכה והם מצאו עצמם למעשה מחולטים על קיבוץ מבלי שאי־פעם החליטו.

אפשר לומר שהסיפור הזה דומה גם בצה"ל, כאשר קצינים המשרתים בקבע מתלבטים מאד מאד וכל פעם כמעט שעוזבים ורק השיגרה או הערך הורמנות אחרת — מוצאת אותם חתומים — מבלי שהחליטו על קריירה צבאית או על צבא כדרך חיים.

וזוהי בעצם תופעה המכבידה מאד הן על צה"ל והן על הקיבוץ, כאשר גיל חיוני כל־כך יושב על הגדר ואינו מחליט לרדת ממנה, או לנקוט עמדה לכאן או לכאן.

אין מסגרות אטרקטיביות

קשה לרקום חלום. חברה ללא חלום, ללא אידיאולוגיה, ללא אמונה — מאבדת את צעירותה. אין כיום מסגרות אטרקטיביות במידה מספיקה, כדי שצעירים ינהרו אליהן בהמוניהם. אם הקיבוץ לא יפיח בלב בניו רוח אחרת, אמונה, נשמה יתרה; אם צה"ל לא ימצא דרכים נאותות לגייס אל מסגרותיו הקבועות אנשים צעירים וטובים, מוכשרים, בעלי מוטיבציה, חברה כלבבו — שתי המסגרות ייצאו נפסדות. כל אחת מהן נלחמת על חייה.

מצבו של הקיבוץ למעשה יותר קשה. לצבא הולכים עם צו צבאי ביד. לקיבוץ הולכים עם תקווה עם חלום. שכאן אפשר לחיות אחרת, יותר טוב, יותר יפה, יותר צודק, יותר מעניין. ההכרעות, הן לקיבוץ והן לצבא־קבע, הן בעצם הכרעות אידיאולוגיות של ייעוד ושליחות הנובעות מתוך הכרה, הזדהות. אך אם גילאי 24־32 יגיעו לקיבוץ מתוך העדר החלטה, מתוך העדר הזדהות, על תקן של יושבים על גדר — תרומתם למערכת תהיה מזערית, במעט „ראש קטן". אם החותמים לצבא קבע לא יראו בשירות הצבאי שליחות — מוטב שלא יילכו.

כאמור: גילאי 24־32 טרם ירדו מן הגדר. הם יושבים על הבדולים ומשקיפים עלינו מלמעלה. צה"ל או הקיבוץ — אם רצונם להיות חברה מעולה, משפיעה, בעלת חזון ורמה איכותית — עליהם לעשות הכל, כדי להוריד אותם אל מגרשם. אחרת תהיה לנו מדינה של גדר. צבא של גדר.

והקיבוץ שותק

מאת דב בר־ניר

בשנת 1905 (אם זכרוני אינני מטעה אותי), מתייצבת מהפכנית ציונית צעירה, מאניה שוחט שמה, לפני הסופר היהודי המהולל, יד־ימינו של הרצל, הוא מקס נורדאו, בפאריס, ופורסת לפניו תוכנית של הקמת קומונות חקלאיות בארץ־ישראל. נורדאו מקשיב לה רב קשב שעה ארוכה, נוטל פיסת־נייר ממכתבתו, מושיט אותה לבת־שיחתו, ובקול אבהי אומר לה: „זו כתובת ידידי בעיר, פסיכיאטור נודע, אולי יוכל הוא לרפא אותך משגעונותייך". כך התחילה למעשה העלייה השנייה וכך גם ניצנצה הציונות האזרחית, ואפילו הרביזיוניסטית, שנורדאו, לימים ידידו של ז'בוטינסקי, הוא אחד מדובריה המובהקים.

בשנת 1911 חוזר החזיון: יוסף טרומפלדור בכנס חלוצים באוקראינה, מגיש להם תוכנית הקרוייה „תוכנית למושבות קומוניסטיות בארץ־ישראל", הטוענת במפורש שהיא ניצבת בניגוד למפעלים הקאפיטליסטיים של בעלי ההון הגדול והזעיר", וזאב ז'בוטינסקי, לאחר מות חברו, יגנוב את שמו ויסלף את תוכניתו בהקימו, באורח אוזורפאטורי, את תנועת הנוער המפלגתית שלו, „ברית טרומפלדור".

בכך רק מתחילה הפרשה. בשנת 1921 — עשר שנים לאחר הקמת קבוצת דגניה — עדיין פוסקת ועדה מוסמכת של ההסתדרות הציונית העולמית כי „אנו מתייחסים בפסימיות לעצם התפתחותה של קבוצה זו", ומיעוט בתוכה אף יתבע „לשים קץ לנסיונות שאין בהם תועלת". שנים רבות יטען המחנה האזרחי והרביזיוניסטי כי יחפנים קיבוצים אלה מוצצים את לשד האומה. חיים על חשבונה והם כאבן־ריחיים על צווארה. ההבדל בין הימים הקודמים האלה לבין ימינו־אנו הוא בכך, שתנועת העבודה דאז השיבה לכל אלה מנה אחת אפיים והקיבוץ, הנערץ על־ידי רבים, לא רק ייבש ביצות והקים חומות ומגדל אלא גם ידע לייבש את ביצות ההסתה והמשטמה, על־ידי מתן פומבי למעשיו ולזינוקיו בכל התחומים.

היום (לפי הסטאטיסטיקה — בשנת 1983) מונה התנועה הקיבוצית 128.000 נפש ב־278 משקים, יש לה ברית התנועה הקיבוצית, יש לה עיתונים וכתבי־עת והוצאות ספרים וחברים בכנסת ובכל מפלגות הפועלים ומדרשות למורים ומדרשות חקלאיות וסמינרים אידיאולוגיים — ולאחר כל אלה, מול גלי הסתה מורעלים היא מוכת אלם והיא שותקת. נראית כחסרת כשרון מינימאלי להתגונן, דומה והיא זרה ואף שנואה לא רק על הסבל בשוק הכרמל אלא גם על האזרח המהוגן בהרצליה־פיתוח ואין מושיע, כלום כך נחוג בעוד שנה את שנת התשעים לכינון ההסתדרות הציונית העולמית, ב־1897?

נואמים בשרוול

מנחם בגין, שבמשך כל חייו לא הקים במו־ידיו, או בהשראתו, מילימטר מרובע אחד של התיישבות יהודית עמלנית ויצרנית, הוא שחוקק, קבל עם ועדה, את „המיליונרים" ליד בריכותיהם. שמחה ארליך הוא ש„תפס" את הקיבוץ בדש בגדו והאשימו בהעלמת מס, על־מנת לבלוע, לאחר־מכן, כל הגה שהוציא מפיו. מודעי, הסוציולוג הנודע, הוא שקבע כי הקיבוץ מורכב מ„אולטרא־קאפיטאליסטים" המופיעים „במסווה של פרולטאריון". דוד לוי — כן, דוד לוי איש העם ופיגומי הבניין, הוא שתבע, בשנת „המהפך", כי „תיפסק בניית מפעלים נוספים בתנועה הקיבוצית וכי כל המפעלים ייבנו מעתה בעיירות הפיתוח שלידם".

עתה, ממיליונרים הפכו הקיבוצים לספסרי־בורסה ולמכונני „פישפשוקים" למיניהם — והתנועה הקיבוצית שותקת ובמקרה הטוב מגמגמת, או נואמת בשרוולה. ודאי. העם השתנה. מקנא בעשירים וב„מצליחנים". יקוצץ כספים ביד נדיבה ל„אלסינט" אך קופץ ידו ב„מפעלים". כסולל־בונה כקופת־חולים, או כתנועה הקיבוצית. אך איפה אנחנו, שבנינו את הארץ יותר מכל גורם אחר, שהגנו עליה יותר מכל גורם אחר, שעיצבנו את מפת גבולותיה יותר מכל גורם אחר, שהננו יצרנים וגם מייצאים, פרופורציונאלית, יותר מכל גורם אחר. לכל הרוחות! הקיבוץ שותק כולו, שפתיו חתומות.

תמיד שני במחלוקת

קראתי זה־עתה ספר, ללא יומרה, מאת אברהם ברוש. שהיה שנים רבות מנכ"ל משרד החקלאות. הוא הוציא־לאור חיבור צנוע בשם האופייני: „תמיד שני במחלוקת" (בהוצאת „יד טבנקין", ובמדור „קו אדום") כאשר הכוונה היא לקיבוץ. להישגיו ההיסטוריים, לצד מקצת ביקורת על סטיותיו, והגנה מילאנכולית על דחיקתו הציבורית לקרן־זווית. שואל אני לפעמים את עצמי מדוע, כאשר שר החקלאות הוא איש תנועת העבודה, כאשר שר החינוך גם הוא נצר מאותו גזע, כאשר ראש הממשלה הוא חניך הקיבוץ, מדוע אין קול ואין עונה, היכן לימוד ההיסטוריה, מול שיתבולה, הנבער והעויין?

רבבות ומאות אלפים עברו במשך שני דורות את הקיבוץ, ומשהו טוב, חיובי, בונה, נדבק לכל הצעות בכנף בגדם: חמישים אלף ילדים וצעירים התחנכו, בתנאי שוויון, עם ילידי הקיבוץ, וגם הם עברו הכשרה רוחנית לאזרחות טובה בארץ. ללא קיבוץ, ללא מושב העובדים (שדמאגוגים נרפים מתאווים עתה לחסלו בהבליהם) אין כפר עברי במולדת, אין עיבוד אדמות, אין נוף, אין דשא, אין עמדה קדמית לנו בחקלאות העולמית. ללא קיבוץ, אין עיבוד שליש האדמות במדינת ישראל, אין השקיית 42 אחוזים משטחה, אין 40 אחוזים מכלל הספקת המזון למדינה. התעשייה הקיבוצית עולה בפריונה על התעשייה הפרטית בארץ, עולה גם באחוז היצוא מכלל ייצורה. לעומת המיגזר הפרטי בארץ. 58 אחוזים מכלל המורים מתחנכים במדרשותיה. החקלאות הקיבוצית עולה, בפריונה וביבוליה, כמעט על כל חקלאות אחרת בכדור־הארץ. בעוד שהפערים בין העשירונים באוכלוסיית הארץ מתרחבים והולכים. הם מצטמצמים והולכים בתנועה הקיבוצית, בין משקים ותיקים וחדשים. במיכללותיה האזוריות לומדים [illegible] תיכוניים, מאות אנשי עיירות הפיתוח. באחרונה, מדברים. על „ראש הגדול" [illegible] התנועה הקיבוצית בצה"ל, והרי [illegible] הזה בני הקיבוצים הם מראשי ומובילי ליחידות הקרביות, בים, ביבשה ובאוויר והם מהווים כשליש מכל החוזות [illegible] מעבר לאחוזם היום באוכלוסיה כולה. [illegible] מכל מיגזר אחר שילמו הם את מחירם [illegible] בכל מלחמות ישראל — [illegible] והפלמ"ח ועד לטייסים ולטנקיסטים [illegible] יותר מכל גורם אחר [illegible] עבודה ציונית מאומצת [illegible] הנוער לעלייה ולחלוציות.

כאן יש רק אליה אחת, וקוץ [illegible] המפעלים האזוריים. די בטיפה [illegible] לקלקל ולהעכיר חבית שלמה של [illegible] במפעל האיזורי „יזרעאל" עובדים [illegible] קיבוצים מול 600 פועלים שכירים [illegible] במפעל האזורי „שער הנגב" עובדים [illegible] קיבוץ מול 715 פועלים שכירים, [illegible] שום הסברה ושום תעמולה, ואפילו [illegible] תנאי העבודה הוגנים שבהוגנים, [illegible] של הקיבוץ כצורת חיים סוציאליסטית [illegible] אני, אצל אברהם ברוש, כי ועדה [illegible] המליצה, בשנת 1972 — כלומר, [illegible] שנה לשתף את העובדים השכירים [illegible] ולאחר תקופה ארוכה זאת, המלצה [illegible] מורעלת כדבריו, „לא חל במציאות [illegible] ממש", הרי זהו מחדל לכל הדעות, [illegible] שאת, כאשר המחבר אומר [illegible] שהעליתי, בקול דממה דקה, כאחד [illegible] התנועתיים, לפני שנים רבות, כלומר, [illegible] לעבור לשיתוף השכירים בבעלות [illegible] תוך דאגה שהאינטרסים [illegible] הלגיטימיים של הקיבוצים [illegible] ייפגעו". הדגש הוא כאן על [illegible] המשותפת — וכל עוד זה לא ייעשה, [illegible] דבר לא ייפתר.

הקיבוץ שותק, הקיבוץ הוא [illegible] ראשו בחול, בעוד ש„מסביב יהום הסער" אנטי־קיבוצי, אנטי־שיתופי, [illegible] סוציאליסטי, ולטעמי, גם [illegible] „יישוביסטי" למהדרין, כלום [illegible] הכוחות לברך לאורתודוקסיה, והשאלה [illegible] מתיז

מסתרי הלוקש הנעלם

(המשך מעמוד 5)

הפועלים לא ניתנות תוספות ייחודיות. מקורות בבנק הפועלים אומרים, כי פסגת השכר בבנק היא כ־3,500 דולר (שכרו של המנכ"ל, עמירם סיוון). קבוצת הבכירים שמתחתיו משתכרת בין 2,500 ל־3,500 דולר. ליו"ר הנהלת הבנק יש רכב מסוג פיג'ו 505 ולבכירים מתחתיו — פיג'ו 504. עבור הרכב שנותן הבנק לבכיריו, כמתחייב מחוקי המיסוי, מנכים להם סכום של כ־200 ש"ח מהמשכורת. בבנק הפועלים הקטינו את מספר הזכאים לרכב ומנהלי סניפים קטנים מקבלים כיום רק אחזקת רכב.

בבנק המזרחי אומרים: אנו רחוקים מנתוני גלוברזון, אבל לא מוכנים לגלות מספרים.

אולם מבדיקה השוואתית מתברר, כי בכירי הבנק אכן „מקופחים" במעט: בבנק המזרחי לא משלמים שכר לשלושה חודשים מראש והבנק אינו מעניק כלי רכב לעובדיו. המנכ"ל הנוכחי, משה מן, מחזיק ברכב שקיבל בבנק טפחות ולשאר הבכירים אין רכב מטעם הבנק.

החידה הגדולה ביותר היא רמת השכר של בכירי בנק לאומי. חוגים בכירים בבנקים אומרים, כי למעשה חיציו של פרופ' גלוברזון מכוונים אל בכירי בנק לאומי, לאחר שאנשי הועד בבנק דיווחו לפרופ' גלוברזון על רמות השכר של מנהליהם. אותם חוגים טוענים, כי למעשה החלה הפרשה בעקבות רצונו של ועד עובדי בל"ל לנגח את המנכ"ל, מרדכי איינהורן. לגבי הרכבים הצמודים נודע, כי בבנק לאומי ישנם כ־100 רכבים [illegible] לעובדים מדרגת עוזר מנכ"ל ומעלה, [illegible] מנהלי סניפים גדולים. כאמור, [illegible] בכירי בל"ל נותר בגדר תעלומה. [illegible] בנקאיים מעריכים, כי רמת השכר [illegible] הבכירים בבנק דומה לנתונים [illegible] גלוברזון, אבל לא ידוע מה רמת [illegible] קבוצת הבכירים שמתחתיו, [illegible] כי הם משתכרים הרבה פחות.

גם אם נתוניו של פרופ' גלוברזון [illegible] מדויקים, נראה כי התחודה הציבורית [illegible] הנושא תאלץ בסופו של דבר [illegible] הבנקים לפרסם את שכרם [illegible] ההטבות, וייתכן שכתוצאה [illegible] השכר תוזה יקוצץ.

כסא טוב באמצע

מאת דורית גפן

יצחק שמיר
הטעם המתוק של הנקמה

שמעון פרס
סטירת־לחי פומבית

פורנו־פוליטיקה

כמו ריטואל פרימיטיבי יש למשברים החוזרים ונשנים בין הליכוד לבין המערך דפוסים. קבועים של חיזורי התקרבות ורתיעות התרחקות, פיזורי התרכבות וקירטועי קשיחות, משחקי יוקרה של הורדת ידים ושעשועי סחיטה וכניעה: בקיצור, פרברסיה פוליטית חסרת מעצורים שסופה ידוע, אך לא לפני שכל המשתתפים באורגיה המבוזה הזו כילו את טיפת הנשמה האחרונה שלהם ושל הפארטנרים שלהם. וכל העם רואים את המראות ושומעים את הקולות.

איזה דימוי מעודן יותר אפשר למצוא למחזה האבסורדי, שבו כיכבו בימים האחרונים שני השותפים הראשיים של ממשלת האחדות. והרי את המו"מ „הדרמאטי" הזה, „הרה הגורל" הזה, אפשר היה לנהל כך, שניתן יהיה לסיימו במועד, ולא לחזור על אותו טקס של איומים ואיומי נגד, שהפכו תהליך חילופי התפקידים בין פרס לשמיר להצגה סרת טעם. אין זה משנה מי משני הצדדים אשם במצב, ומי צדק יותר בטענותיו. עם כל הכבוד לסוגיות שעמדו במחלוקת בין הליכוד למערך, הרי הן חרגו מכל פרופורציה.

עם זאת — אם במפלגת העבודה לא ילמדו את לקח המשבר הזה, ואת התנהגותו של הליכוד. הרי ספק אם עוד ילמדו משהו. רוחב הלב וההתחשבות שגילה פרס במשברים קודמים, ובמצבים טרום־משבריים, לא זכו ברגע של אמת לתגובה דומה מצד יצחק שמיר. אלא דווקא לסטירת־לחי פומבית. נראה, כי רגשי הנקמנות של הליכוד אינם סובלים דיחוי. והם רצו למהר ולחוש את טעמה המתוק של הנקמה על אותם מקרים, שלדעתם, אילץ אותם פרס להיכנע — תחת מורא הרוטציה.

אך החיפזון הוא מן השטן, וכך נאלץ שמיר להיות „גבר" על פי הקוד הגברי של הליכוד — ותאוותו בידו — פרס אמנם התפטר, אך הוא נותר ראש הממשלה, ואילו שמיר נאלץ להמתין זמן מיותר על חשבון הקדנציה שלנו. והרי יכול היה כבר שלשום להיות ראש הממשלה.

כאשר המשחק הפוליטי מונחה על־ידי יצרים וגחמות, התוצאה היא התמונה הפורנו־פוליטית של ערוות ממשלת האחדות, שראינו בימים האחרונים.

מארבעה יוצא אחד

לכאורה קשה להבין את ההגיון של יצחק מודעי ומקורביו, אשר החליטו לכנס את מועצת המפלגה הליברלית כדי שזו תקבל החלטה לגבי שיתופו של יצחק מודעי בממשלה בראשותו של שמיר. שהרי יצחק שמיר אמר בעניין זה דברים מפורשים באוזני נשיאות המפלגה הליברלית וגם בפורומים אחרים של הליכוד. הדברים נראים עוד פחות הגיוניים משום שמודעי הרי מכיר את חבריו בצמרת מפלגתו, אשר לא רק שאינם מפרגנים לו, אלא שבחלקם לפחות שמחים לאידו, וחשים הנאה רבה בכל פעם שהוא מועד. או שהוא נקלע לתסבוכת פוליטית. קצת קשה לרדת להגיון הפוליטי של מודעי ומקורביו, אשר בהתעקשותם לכנס את המועצה ביום שלישי, הציגו בראש חוצות את היחסים הבינאישיים המעורערים במפלגה, ובעיקר את בידודו של מודעי בצמרת מפלגתו, אשר אילו היה הדבר תלוי בה, היתה מפקירה אותו, ומשליכה אותו לכלבים.

ההעדרות הרועמת וההפגנתית של השרים משה נסים, אברהם שריר וגדעון פת וכן של הח"כים פסח גרופר, בני שליטא, אריאל וינשטיין, אוריאל לין, אלי קולס ואפילו שרה דורון, אשר כיו"ר סיעת הליכוד השמיעה את קולה בפומבי להגנת זכותו של מודעי לחזור לממשלה, לא היתה מקרית. אחרים מן השרים והח"כים הללו גם טרחו להפעיל לחצים ואף יותר מכך, על חלק מחברי המועצה, שלא לבוא לאותה ישיבה, וכנראה גם הצליחו, בהתחשב בעובדה שרק כשליש מחברי מליאת המועצה באו ביום שלישי לכפר המכביה.

מודעי אומנם מורגל למצבי הנדנדה שלו בתוך המפלגה — בהם לעתים היה מבוזה ומבודד על־ידי הצמרת, שנגדה כבר הורגל להאבק ולתמרן, לבין תקופות של מעמד חזק, וכמעט בלתי ניתן לערעור — שהגיע לשיאו כאשר כיהן כשר האוצר. דפוס השנאה והיריבות הכרונית בין ראשי הליברלים הוא ללא ספק אחת הסיבות לדרדורה של מפלגה זו לשפל פוליטי, שיאפשר לתנועת החרות, בבוא העת, לבלוע את הליברלים, מבלי שיידע כי באו אל קירבה.

*

הנסיון של מודעי לכבול את ידי יריביו במפלגה, או אחרים מהם ביקשו לשכנע את ראשי המערך לעמוד על שלהם, ולא לוותר בעניין החזרתו של מודעי לממשלה, הוא אומלל. עוד בטרם יבשה הדיו על ההחלטה של המועצה, כי „רק ארבעת שרי הליברלים יחדיו יכהנו בממשלה בראשות שמיר". כלומר שאם מודעי לא יהיה בפנים, גם שלושת השרים הליברלים האחרים לא ישתתפו בממשלה, מיהרו השלושה לפרסם הודעה, כי הישיבה לא היתה חוקית, וכי גם מספר חברי המועצה לא היה מוסמך לקבל החלטה כלשהי. וממילא, אין ההחלטה הזו מחייבת.

במלים אחרות — אם מודעי שואל את עצמו מאין יבוא עזרו — הוא בוודאי יודע, כי עזרו לא יבוא מעם חברי מפלגתו בממשלה ובכנסת. אלה לכל היותר יעקמו את האף, ויקבלו את מה ששמיר יחליט. גם אם זה לטובת מודעי. רחמים ומעט סימפטיה יכול מודעי לצפות ולקבל בכל מקום, אך לא בין חברי־יריביו בצמרת המפלגה הליברלית. אלה, כמובן, לא יודו בכך בפרהסיה, אך כל אחד מהם נושא חשבון ארוך עם מודעי — כאשר השורה התחתונה היא בדרך־כלל יחסו המתנשא והיהיר, הזלזול שלו בהם, ומה שהם מגדירים בנסיונו להיות שליט יחיד במפלגה. מבחינתם, ככל שמודעי פגוע ומושפל יותר, ונעשה „קטן", כך הם נראים „גדולים" יותר.

סיפוק מיוחד במינו נזדמן ליריביו כאשר הצליחו לשבור את האגדה של מודעי המצליחן — אם במשרד האוצר ואם במשרד המשפטים. עובדה, את שני המשרדים הללו מנהלים היום שני שרים ליברלים אחרים: משה נסים ואברהם שריר, והמשרדים לא מתמוטטים, אלא ממשיכים לתפקד לגמרי לא רע.

בסיבוכי ההתגוששות וההאבקות החופשית בין ראשי הליברלים למודעי — זהו עוד סיבוב אחד, שבו מודעי הושלך אל הרצפה. אך אל דאגה, זה לא הסיבוב האחרון.

הצביעות חוגגת

חגיגת הצביעות של כמה וכמה מאנשי הליכוד, שנערכה בימים האחרונים של משבר הרוטציה, הגדישה את הסאה בנופת הצופים המתוק, עד כדי בחילה, שניגר מפיהם. כאשר החמיאו לראש הממשלה שמעון פרס: הללו הביעו דאגה עמוקה למעמדו הציבורי, שאותו רכש בשנות כהונתו כראש ממשלת האחדות, אם ימשיך, כדבריהם, לעסוק בקטנות ולהתעקש במו"מ עם יצחק שמיר. לגבי אותן נקודות מחלוקת שהתעוררו ערב בצוע חילופי התפקידים בין פרס ושמיר. אפשר היה לחשוב, כי דאגתם האחת והיחידה של אהוד אולמרט, רוני מילוא ושרה דורון ועוד כמה דוברים של הליכוד היא לשמור על תדמיתו של פרס, שמא חלילה תישרט או תיפגע. האלטרואיזם הפוליטי שלהם ממש הרקיע שחקים. שהרי מי אם לא הם היו צריכים להיות מעוניינים בפירסום ובשחיקה במעמדו של פרס והמערך? והנה פתאום איזו הקרבה, איזו אצילות־נפש, ממש מרגש לראות כיצד הם דואגים לפרס, פן יינזק בדעת הקהל.

אך מה לעשות, שהתרגילים הללו שקופים כל כך. קשה לטעות במתק הסאכריני הזה, שכל־כולו נועד לעשות רווח מהיר ממה שנחשב כ„בטן הרכה" של פרס — דימויו הציבורי, לפרוט שוב ושוב, באצבע גסה, כפי שעשו כבר בעבר בכל משבר, על המיתר המתוח עד להתפקע של אמינות פרס.

אותו תרגיל עשו ראשי הליכוד גם למזכיר הממשלה יוסי ביילין, אשר פרס ביקש לתת לו תפקיד בכיר במשרד החוץ. גם כאן פלטה קרן השפע הצבועה של הליכוד מחמאות אין ספור לביילין ולכישוריו. אך מלבד מלים יפות, שפורחות עם הרוח הסתווית, התקשו מאד בליכוד לעשות מחווה של רצון טוב כלפי פרס וכלפי ביילין.

מי שהולך שולל אחרי מתק־השפתיים של הליכוד, ואחרי כפל הלשון החלקלקה־יהודה של ראשיו, בל יתפלא אם יתעורר למחרת היום עם בחילה, ואף גרוע מזה.

„יחד" — יוק

הביקורת שהושמעה השבוע בתוך מפלגת העבודה על חתימת ההסכם לצירופה של תנועת „יחד" למפלגת העבודה, הכולל בין היתר שיריון שלושה מקומות ריאליים בכנסת לנציגיה, והצבת עזר וייצמן בחמישיה הראשונה בבחירות לכנסת ה־12, כמו גם הבטחת משרות מכובדות לנציגיה, בתחום הדיפלומטי והמשקי, נשענת כמובן על טיעונים פורמליסטיים, לפיהם רק הוועידה רשאית לאשר הסכם כזה. אך מאחורי הדקויות התקנוניות, שמגלגלים חלק מהמבקרים, מונחת הטענה הפרגמטית, כי התשלום שמשלמת „העבודה" לעזר וייצמן הוא מחיר מופקע, שכן ספק אם לתנועת „יחד" יש היום או יהיו לה במערכת הבחירות הבאה שלושה מנדטים — אילו היתה רצה בשמה היא.

אלה העושים את החשבון הקר הזה, שוכחים, או מתעלמים מהעובדה, כי היה זה עזר וייצמן אשר הכריע את הכף לאחר הבחירות לכנסת ה־11 כאשר החליט שלא ללכת לקואליציה עם הליכוד, דבר שהיה מאפשר לשמיר להקים ממשלה צרה אתו ועם המפלגות הדתיות וה„תחיה". העמדה החד משמעית של וייצמן, למרות החיזורים העזים והמפתים של הליכוד לאחר הבחירות, הכניסה את הליכוד למילכוד שבו לא יכול היה בשום אופן להקים ממשלה בראשותו. עמדה זו נתנה גם בידי המערך קלף מיקוח חשוב במו"מ הקואליציוני, שקדם להקמת ממשלת האחדות. על רקע זה נחתם, אז הסכם בין „יחד" למפלגת העבודה. אפשר כמובן לטעון, כי ההסכם היה מופרז במה שהבטיח ל„יחד", אך הוא נראה בשעתו כדאי וחשוב למפלגת העבודה, היום, כאשר צריך לפרוע את השטרות; ביניהם כאלה שמלכלכים ביותר, כמו למשל מינויו של אברשה טמיר למנכ"ל משרד החוץ, או שריון מקומות לכנסת לנציגי „יחד" על חשבון מתמודדים של מפלגת העבודה, נוטים המבקרים לשכוח, כי מדובר בחוב של ממש.

אטימות בשטחים

איטום בתים — יותר מאשר בשבע שנות הליכוד

מזכ"ל ר"צ דדי צוקר הגיש בימים אלה תזכיר לחברי לשכת מפלגת העבודה, שבו פירוט אירועים ומעשים של הממשלה בשנתיים האחרונות בשטחים המוחזקים, בענייני דת ומדינה ובשלטון החוק.

בפרק המתייחס למדיניות ישראל בשטחים בשנים 1984־1986 נאמר בין היתר, כי אף שממשלת האחדות הקימה רק שני ישובים חדשים בשטחים, הרי ב־84' היה גידול של 15,000 תושבים; ב־85' — גידול של 9000 תושבים; וב־86' — גידול של 6000 תושבים. סך הכל גדלה האוכלוסיה בשטחים בשנים אלה ב־40%.

אשר למיקום הישובים טוען המיזכר, כי ממשלת האחדות ממשיכה לבצע את „אסטרטגיית" הליכוד — העתקת כמות משמעותית של אוכלוסיה מעבר לקו הירוק, ומיקומה בשטחים, המסכלים כל הסדר מדיני.

בתחום ההשקעות נאמר בתזכיר, כי ההשקעה בתשתית בגדה המערבית היתה בשנים 1985־86 כ־130 מליון דולר, סכום שהוא כשליש מסך ההשקעה בתשתית בכל המדינה (לא כולל תקציב הבטחון).

אך לא רק בהשקעות עוסק התזכיר. הוא מביא פירוט של השקעות משרדי הממשלה השונים בשטחים, אלא גם במדיניות הישראלית כלפי התושבים הערבים. בין היתר מודגש, כי חודש הנוהג של מעצר מינהלי, ללא משפט, שבוטל ב־1980 על־ידי מנחם בגין ואריאל שרון. כיום נתונים במעצר מינהלי קרוב ל־120 תושבי השטחים; אחרי חמש שנים ללא גירוש, גורשו מן השטחים בשנים 1984־86 שמונה־עשר איש; מספר הבתים שנהרסו או נאטמו בשנים אלה עולה על מספר ההרוסים בכל שבע שנות הליכוד 1977־84.

כאמור, התזכיר ארוך ועוסק גם בנושאים אחרים. מזכ"ל ר"צ שהעביר אותו לחברי לשכת מפלגת העבודה, ביקש מהם לעשות חשבון־נפש, ולצרף את הנתונים בתזכיר למאזן הכולל של ממשלת האחדות, בלי לגרוע מההישגים בלבנון ובתחום הכלכלי.

רשות הקורא

הפיסגה שהוחמצה

הרבה תקוות תלו בפגישת הפיסגה ברקיאוויק בין שני מנהיגי מעצמות־העל. דיברו על האפשרות לפריצת דרך ולהפשרת הקיפאון ביחסי מזרח ומערב. העלו על הפרק את שאלת יהודי בריה"מ ודנו בסוגיית זכויות האדם. אפילו רמזו על חידוש היחסים בין בריה"מ לישראל. והנה, בתום השיחות התנדפו כל התקוות — דבר לא השתנה. להיפך. כעת מדברים על אפשרות להחרפה נוספת ביחסי מזרח־מערב. גם בעיית היהודים נותרה ללא מענה ויתכן שאף תוחמר.

את האשמה לכשלון השיחות הטילו הצדדים זה בזה. רייגן דבק בעמדתו שמוטב לחזור בלי הסכם מאשר לחזור עם הסכם רע, ומן העבר השני מאשימים אותו הרוסים באי־נכונות ללכת לקראתם בעניין „מלחמת הכוכבים", שנהפכה לסלע המחלוקת העיקרי בין שני הצדדים.

מכאן, שאי־אפשר לגשר על פני עמדות מנוגדות ופערים עמוקים בכמה שיחות. גם אם הן מוגדרות כ„פגישת פיסגה" ומתעטפות במלים גבוהות. גם אם הכוונות טובות, וקיימים לכאורה רצון ונכונות לבוא זה לקראת זה, אין בכך כדי לשנות קווי מדיניות בשעטה. מדיניות, תהא אשר תהא, אינה נקבעת בפגישות פיסגה בין מנהיגים. בדרך כלל היא מעוצבת ומתוכננת בחדרי חדרים וגם אז עוברת מסלול לא קצר עד שמכריזים עליה בכותרות ראשיות.

הפיסגה מפגישת רייגן־גורבאצ'וב יכולה איפוא להיות רק אות: יחסי ציבור לכל אחד מן המנהיגים. רצון להיראות טוב יותר בעיני התקשורת ודעת־הקהל העולמית. יש בלבי ספק רציני באם יצא העולם החופשי נשכר מכך.

אבי גרין, תל־אביב

על בחירות וקיפוח בסניף רמת־גן

ב„על המשמר" במדור תגובות (28.7.86) התפרסמה רשימה פרי עטה של מרים הלוי, תחת הכותרת „במקום חמש דקות בסניף רמת־גן". עולמה של מפ"ם לפי משה סמולר. אינני בא לשלול את זכותה של הח' מרים הלוי להתווכח עם הח' סמולר ולשלול את דעותיו: אנחנו מפלגה דמוקרטית וכל חבר רשאי להביע באופן חופשי את דעותיו. אני כן בא להעמיד את הדברים השייכים לתרומתו של הח' סמולר לחיי הסניף, שאין להם כל שייכות לוויכוח הפוליטי על דרכה של מפ"ם.

זה חמש שנים אני מזכיר ויו"ר הפעולות בסניף. הן במסגרות פנימיות והן הפומביות. ואם מרים הלוי „קופחה" בחלוקת רשות הדיבור, הרי היא קופחה על־ידי ולא ע"י סמולר. לפי מיטב זכרוני, החברה מרים הלוי לא קופחה ברשות הדיבור וכל פעם שדרשה להביע את דעתה באסיפות הסניף מבוקשה ניתן לה. האם אני צריך להסביר למרים הלוי שיש מסגרת של זמן בכל דיון המתקיים בסניף ושלכל חבר הנרשם לזכות הדיבור מוקצב זמן שווה? החברה מרים הלוי לא מן המקופחים בסניף. היא הרצתה כמספר פעמים במסגרת ה„מועדון לחבר" ללא הגבלת זמן. היכן הקיפוח בעניין הבחירות לוועידה, לדבריה הצגת המועמדים שווה. כאשר חלק מהנוכחים באסיפת הסניף אינו מכיר אותם. אני משתומם על טענה זו — מדוע לא קמה וטענה זאת באסיפת הסניף? זו הפעם הראשונה שאני שומע על כך.

לא מובן לי מה עניין זה שייך לחבר סמולר. הנבחרים לוועידות המפלגה נבחרו באופן דמוקרטי והיו בהם מכל קשת הדעות והשכבות בסניף. מי שלא חי את חיי הסניף אינו מכיר גם את אנשי המזכירות. ולא רק את המועמדים לוועידה. לצערי הרב, מרים הלוי לא חיה את חיי הסניף.

הצעתה של הח' מרים הלוי לשרת את המפלגה בבחירות. בשנת 1984 נדחתה, היא כותבת, שנאמר לה כי „אין צורך בעזרתה". מי אמר לה שאין צורך בעזרתה — הח' סמולר? האם סביר שבמערכת בחירות יודחה חבר שירצה לפעול להצלחת המפלגה. בבחירות מחוץ לדבריה מבין הקורא שלמען הפסד קולה של מפ"ם מנעו ממנה להשתתף במערכת הבחירות. האם זה היגיון?

סניף מפ"ם ברמת־גן וגבעתיים הופיע במערכה מוניציפאלית עצמאית. גם בימי קיומו של המערך, ודווקא בזמן כהונתו של משה סמולר כמזכיר הסניף. על כן לא סביר שסמולר היה מעוניין בהפסד קולה של מפ"ם.

גם מי שאינו מסכים עם דעותיו הפוליטיות של הח' סמולר, והשקפותיו ביחס לדרכה של מפ"ם במדינה ובתנועת העבודה, אינו יכול להתעלם מתרומתו למפ"ם ולסניף ברמת־גן וגבעתיים. עד היום הוא משמש בתוקף לעצמו חברי מפ"ם. גם בנושאים אישיים הוא [illegible] במסגרת הפוליטית של מפ"ם. סמולר השקיע בבניית הסניף במשך שנים והשקיע בו מיטב זמנו שלא על מנת לקבל פרס. מרים הלוי יכולה להתווכח עם דעותיו אך לא לפגוע בו אישית.

דוד מנח
מזכיר סניף מפ"ם רמת־[illegible]

מסך ראשון

אופסימיסט או פאטאליסט?

מאת נפתלי עירוני

„האופסימיסט" מאת אמיל חביבי; הצגת יחיד של מוחמד בכרי; תרגום: רמי לבנה; מאזן גטאס ואגילן תורן; עוזר במאי: נביל עזאר; תפאורה: סרידה שוהם; תאורה: יחיאל אורגל. במסגרת ה„מאראתון" מס' 4 של התי־אטרון העירוני חיפה.

עובוד ספרו של אמיל חביבי (מאזן גטאס ומוחמד בכרי) בנוי בצורה המאפשרת הצגת יחיד של דמות המספרת את העלילה באמצעות מלים, הבעת פנים ותנועה סוגסטיבית. השחקן מוחמד בכרי, שהוא גם אחד מהמעבדים, משחק את תפקידו של סעיד אברנחס — הדמות המרכזית של הסיפור. משחקו המשכנע מצליח להעביר את הטקסט בתרגומו המגוון של רמי לבנה.

האביזרים המעטים יוצרים מסגרת של תיאטרון „עני", אשר מבליט את הטקסט ואת הנוכחות של השחקן. לעומת זאת הטקסט עשיר, מעורר אסוציאציות רבות, פיוטי מאוד ולמלים יש כובד וגיוון רב.

אמיל חביבי משתמש בסגנון המספר המזרחי, אשר מעביר אירועים בצורה הנראית מאולתרת אבל בנויה היטב סביב הורס המרכזי של העלילה. האופי העממי של הסיפור איננו מסתיר את הרקע התרבותי הכללי, אשר מופיע על־ידי הקשר הנוצר בין הווה ועבר. האירועים ההיסטוריים המצוטטים העירבוביה בין הווה ועבר, נועדו להרכיב את המבנה הרעיוני, את המסר של ההצגה. סוג זה של ספרות מזכיר את הסגנון הקלאסי של ימי־הביניים, כאשר היו מעבירים פרטים שונים, תרבותיים, היסטוריים, מרעיים בשפע אבל ההרכב, הגרעין, היה מופיע לאחר הקריאה (לדוגמה אופיינית היא יצירתו של ראבלה). הכותרת, „האופסימיסט", מורכבת משני מושגים מנוגדים — אופטימיסט ופסי־מיסט — מצביעה על תפישה המשלימה עם מציאות למרות הטראגיות שלה. האנשים החיים תחת איומם של כוחות פנימיים או זרים אינם מבדילים כבר בין הגורמים השונים המדכאים אותם. הערכים החיים באוזרנו עברו את כל הגילגולים של ההיסטוריה כלי לדעת מה להעדיף ואת מה לדחות. הדאגה העיקרית היתה המשך הקיום, בכל תנאי ובכל האמצעים הדרושים כדי להצליח. כך נוצרה פסיכולוגיה פאטאליסטית, אשר ביטויה הבולט ביותר היא הפסיכולוגיה ה„לבנונית". האנשים ממשיכים בקיומם המסוכן, הבלתי־ידוע, המלא אירועים בלתי־צפויים.

ההיבט הפראגמטי של הפאטאליזם הוא כיבוד הכוח, כי העמדה הפאסיבית הזאת איננה מאמינה בהצלחת הגורם הפעיל. ההיבט המוסרי הוא מורכב ובעייתי. קיימת סובלנות מסויימת לגבי הרשע ומכבדים את הטוב, אבל כיוון שאין וראות לגבי השתלשלות הארועים, הכל נחשב כמאוד יחסי. ניתן להבין הכל, אבל אין לסמוך על שום דבר. עמדה שכזאת איננה חשדנות מיותרת אלא תוצאה של ניסיון היסטורי, ניסיון גורלי בעל משמעות פאטא־ליסטית.

הקסטט והביצוע הטוב אפשרו לצופה להרהר על נושאים אלה, המוצגים בצורה אמנותית בשלה, עשירה ותורמת רעיונות רבים.

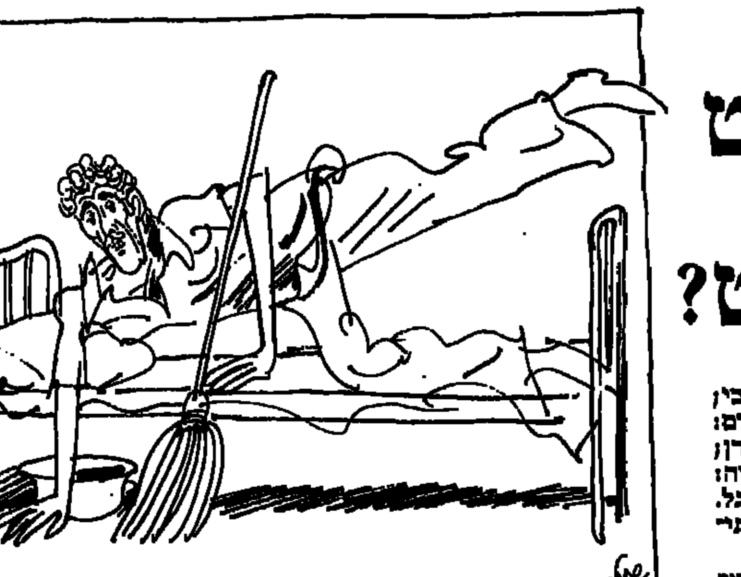

„האופסימיסט" – פסיכולוגיה פאטאליסטית. בתמונה: מוחמד בכרי.

נכס משותף

מאת נפתלי עירוני

„כשהיא רוקדת (איזאדורה)" מאת: מרטין שרמן; תרגום: נאוה סמל; בימוי: רוברט אלן אקרמן; תפאורה ותלבושות: רות דר; יחיאל אורגל — במסגרת המאראתון מס' 4 של התיאטרון העירוני חיפה.

המחזאות המצליחה של ימינו מיוצרת על־פי טכנולוגיה ברוקה, ובעזרת מומחים ליחסי ציבור היא מוצאת את דרכה לקהל הרחב. חיי האנשים המפורסמים הם נכס משותף של הציבור, אשר מכיר ובקי בפרטים האינטימיים כפי שהמעצבים של הפירסומת רואים אותם או מעבירים לציבור. יצירת הדיוקן של הכוכב היא בחלקה עבודה אמנותית, כי איש יחסי הציבור מדמיין את הדמות לאו דווקא על־פי פרטים אמיתיים. האמת של הפירסומאי איננה תיעודית, אנושית, אמנותית אלא אמת מסוג אחר — אמת קיימת, מוכנה ורצויה, כי היא מתאימה למוסכמות הקהל.

המחזאי המצליח מוכן לנצל את ה… הגולמי של אגדות העיתונות הצהו… ולייצר עבורם מסגרת מחזאית, … קיימות. האגדה מרחפת, הקהל מוכן … התמצית כתרכיז־מחזה. מוכן מאליו … של המחזאי קלה ומבטיחה הצלחה כי … איש בשורות אלא איש מן ההמון, … מאותם דברים שהציבור כולו נוהג … מעין סררן, מרכז כוכבים על הבמה. … איננה מהווה בעיה, היא יודעה מראש … צופה באולם אשר מצפה לחרשות … זאת צפייה מהנה כדברים ידועים … קישוט מפואר.

המחזאי מרטין שרמן הרכיב את … על־פי הטכנולוגיה הזאת. הוא נטל … העצובה של איזאדורה דונקן כדי … לבטא את הנוסטאלגיה האופיינית … הקאריירה. הצופים יודעים שזאת … הגדולה, אבל… עכשיו יש להם … לה: מצד שני, המשורר יסנין, … שיכור ידוע, מתפרץ בחבורה … פאריסאית, זועם, לא יודע את … משום שהוא רוסי וגם משורר … מקובלת בעיני הצופים, … ה„שליחות" לחוק אותה.

הבמאי, רוברט אלן אקרמן, … עם המחזאי ומוסיף גם הוא את … איזאדורה (גילה אלמגור) משחקת … כך הרקדנית נהגה לרקוד. יסנין … כמעט הכל ברוסית ואין צורך … הצליל הרוסי משלים את התמונה … ומחייק בקבוק בידו. המשרתת … מדברת רק צרפתית, כדי להזכיר … אנו נמצאים. קיים גם איטלקי … איטלקית. התפאורה (רות דר), … הולכת עם הזרם. הריהוט של … רובאשקות וחלוקים אלגאנטיים … ליסנין וכן טוניקות יווניות … המחזה והן הבימוי אינם מאפשרים … הולם לשחקנים, שהם בחוקת … הפישה אמנותית מעוותת, מסחרית…

מאראתון

„מאראתון תיאטרון" התקיים בסוף השבוע שעבר בתיאטרון העירוני חיפה. אירוע זה, המתקיים זו הפעם הרביעית, במסגרתו צפו אנשי תיאטרון, תיקשורת ואנשי ציבור במבחר מהצגות התיאטרון.

במסגרת המאראתון העלו חמש מהצגות התיאטרון: „כשהיא רוקדת" באולם הגדול, „האופסימיסט" מאת אמיל חביבי באולם הקטן, במועדון התיאטרון העלו „פנויה להצעות" ו„שיחות", ערב שירה ישראלית בעריכת אורי ברנשטיין ובבימוי אילן תורן. (ביקורת מופע זה התפרסמה ב־12.10), וכן הועלה באולם התיאטרון בוואדי סאליב „הבולשת חוקרת" מאת חיים מרין.

יחסי כוחות

„הבולשת חוקרת", מאת: חיים מרין; בימוי: איציק וויינגרטן; תפאורה: משה שטרנפלד; תלבושות: גילה להטן; תאורה: יחיאל אורגל; מוסיקה: יוסי מר־חיים. במסגרת מאראתון מס' 4 של התיאטרון העירוני חיפה.

מחזהו של חיים מרין „הבולשת חוקרת" מעביר את התפישה העכשווית, אשר איננה מפרידה בצורה חד־משמעית בין חוקר ונחקר. שני גורמים אלה הם משתתפים במשחק אשר כלליו נקבעו מראש, ועל המשחקים להפעיל את מיטב כישוריהם כדי להצליח. הבלש הלוחם המחלק צדק, המחסל את הרשע, נעלם מהמערכה כי התערבות הגורמים האינט־רסנטים, הפוליטיים, הקפיטאליסטיים מורג־שת היטב בכל האירועים ולפעמים מחזקת ללא הבדל את המחנה הנראה להם ראוי לתמיכה.

על רקע כללי־חברתי זה מתפתחים היחי־סים החדשים של הבלש ושל העבריין. הנטיה היא לטשטש את הגבול שביניהם ולבסס את ההתנהגות רק על יחסי כוחות. המנטאליות של הבלש ושל העבריין די דומה, כי היא פועל־יוצא של מציאות קשה ואכזרית. מצד שני, המעורבים בזירה שכזאת מחפשים גם בריחה מהמציאות. הדרך האפשרית היא לשקוע באווירה הרגועה יותר והפחות מחייבת של סרטי הבילוש, של קאסטות הווידיאו, של מוסיקת הפופ, הבנויה מאותם העקרונות של אכזריות מופגנת היוצרת רומאנטיקה חדשה.

דמויות מן העולם התחתון מעוררות תמיד את סקרנותם של הצופים. כל אחד מרגיש נוח, יושב על הכיסא וצופה. באירועים „מעניינים", אשר אין כל סיכוי שיהיה מעורב בהם. למשוך את תשומת ליבו של הצופה על־ידי עלילה מסוג זה איננו דבר קשה. דבר זה ייעשה בדרך הקלה או בכיוון שונה, פחות שיגרתי, המנסה לגשר בין העולם הרגיל ובין העולם המיוחד, הקיים בשוליים של החברה.

המחזאי (חיים מרין) והבמאי (איציק וויינגרטן) בחרו בדרך הקלה, של החיקוי הנטוראליסטי. הם טיפחו את הסלנג האופייני, את ההתנהגות של חברי העולם התחתון והדגישו את ההשתייכות של השוטרים לאותם הדפוסים החברתיים והספציפיים. המשחק של השחקנים היה מצויין — דרור קרן (שלום שלום) ועפרה וייגרטן (שולה) גילמו דמויות אמינות ומשכנעות. רוברט־פולק (שטיין), יוסף באשי (ג'ורג'), רפי אריר רפאלי (דרור יכין) שיכנעו פחות, כי תפקידיהם היו בנויים בצורה מלודראמטית ופחות אמינה. תפקידה האפיזודי של רינה רוזנבאום (האם) בוצע בצורה טובה.

יש לציין שהבימוי היה לעיתים קרובות מבריק. וויינגרטן מצאה והרבה ג'ימיקים בימתיים. בעזרת התפאורן משה שטרנפלד. אבל היא לא מצאה את העיקר — את המשמעות הדראמאטית, האנושית. ייתכן מאוד שהטקסט איננו בשל, או שהתערבותו של הבמאי בפרשנות הטקסט פעלה רק לכיוון גילוי הפעלולים האפשריים. בחיפזון גורא התצגה נגמרת ומשאירה את הצופים מופתעים, לאו דווקא לטובה. סוף הצגה בסגנון המאה הקודמת בטעם יוג'ין סיו או דימה פר.

נ.ע.

קונצרט ראשון

עוצמה וקיטש

מאת אביבה שלח

קונצרט למנויים מס' 2 של התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של זובין מהטה. סולנים: מילבה גרינברג (סופרן), פלורנס קוויואר (מצו סופרן); עם המקהלה הפילהרמונית תל־אביב, המקהלה האיחוד. התוכנית: שריף — „חזון לדודי" (בכורה עולמית); מהלר — סימפוניה מס' 2 („התחיה"). היכל התרבות, 13.10.86.

והנה מחזה אותו מהלר, כבר שמענו אותו מהלר בעבר ואנו עומדים לשמוע [illegible]

מוהלר הוא לא רק [illegible] איכות. גם היא [illegible] עוצמה שכרה. [illegible] תחיה ושאלות [illegible]

[illegible]

זכרונות ונוסטאלגיה

„פנויה להצעות" — הצגת יחיד של רות סגל. כתובת, עריכה ובימוי: אריה יאס, בשילוב קטעי מחזות מאת: אלדו ניקולאי, יהושע בר־יוסף, אדוארד אלבי, א. סטרינדברג, א. צבוב, חנוך לוין; עיבוד לבמה: אריה יאס ורות סגל; עיצוב במה: סרידה שוהם; תלבושות: גילה להטן; תאורה: שמחה אסטיק. במסגרת ה„מאראתון" מס' 4 של התי־אטרון העירוני חיפה.

רות סגל מגישה, בעזרת עיבודו ובימויו של אריה יאס, הצגת יחיד בסגנון המסורתי של קאבארט ספרותי. המחבר, הקובע את הקו המנחה, הוא בעיקר אלדו ניקולאי, אשר יודע לתאר בצורה טראגי־קומית, אבסורדית וגם ריאליסטית מקרים של נשים בודדות המת־מודדות עם הגיל, עם הזכרונות המדכאים, ומחפשות משמעות כלשהי לחיים העלובים.

נושא דראמטי מסוג זה מקבל עוצמה מירבית כאשר מקפידים על אמצעי הביטוי, במגמה להימנע מרטוריקה מיותרת ולהתרכז בפרטים הקטנים, הנושאים מסר ומשמעות. סגנון הקאבארט, אשר עשוי ליצור קשר עם הקהל בצורה של טישטוש הגבול שבין קהל ושחקן, קריצת עין, שילוב נגינה, ריקוד אופי וכו', הוא מיושן ובלתי־יעיל היום. משחק על־פי הסגנון ה„נוסטאלגי" מעורר זכרונות, אבל איננו מביא תועלת. רומנטיקה מסוג אחר, בלבוש שונה, בקצב שונה, נוצרת לנגד עינינו ומשאירה מעט מאוד מקום לזכרונות הנוסטאלגיים האלה.

נ.ע.

„פנויה להצעות" – מיושן ובלתי יעיל

קולנוע

יפני באמריקה

„היפנים באים, היפנים באים" קולנוע „אורלי"

מאת משה צימרמן ונירית בן יוסף

מוד ההגמוניה היפנית בעולם התעשייה שלאחר מלחמת העולם השניה מרבה להעסיק את העולם המערבי בשנים האחרונות, ורק טבעי שיגיע אל הקולנוע. הוא עושה זאת לראשונה בקומדיה משפחתית של רון האוורד שבשנים האחרונות הפך לאחד מהמומחים המובהקים ליצירת סרטים, המיועדים לכל־המשפחה שבין הבולטים שביניהם — „אמריקן גרפיטי", „קוקון", „ספלאש" ואחרים.

ספור העלילה הוא פשוט. העיר הדלוויל שבפנסילבניה, סובלת מפשיטת רגל לאחר שמפעל לייצור המכוניות, ממנו התפרנסו מרבית תושבי העיר, וסבל הפסדים רבים במשך שלושים וחמש השנים האחרונות… נסגר. אבות העיר הגים רעיון מבריק … לחלץ את עירם ממצוקתה — … לניהול יפני. למטרה זאת נשלח … סטיבנסון (מייקל קיטון) לטוקיו, … מפעל מכוניות יפני, בפתיחו … האמריקאי שנסגר.

למרות ניסיון השכנוע, … היפנים לאתגר, וסטיבנסון ממונה … בין המנהלים היפנים לבין … האמריקאים. הוא נקלע לשורה … קונפליקטים, בהם הוא צריך לפשר … הבוסים מיפן המציבים את טובת המפעל … לכל, ובין הרגלי העבודה של … האמריקאי. קונפליקטים אלה הם … משעשע ואנושי והופכים את הסרט … סיומו האופטימי, … לאחת מהקומדיות השנונות והחביבות … שהוזמן לנו לראות על מסכי … בזמן האחרון.

מדיניות הריבית

האמונה האורתודוקסית ביכולת הבנק המרכזי

השבוע החליט בנק ישראל להעלות את שער הריבית במשק, לאחר לחץ על שר האוצר, הוסכם לייקר את הריבית בשליש האחוז לחודש. למעשה, דרש בנק ישראל עלייה גדולה יותר, בחצי אחוז לחודש, אך נאלץ להסתפק לפי שעה בעלייה קטנה יותר.

סיבת העלייה היא רצונו של הנגיד מיכאל ברונו „לנהל מדיניות מוניטארית" ופירוש הדבר, במציאות של ישראל, הוא להקטין את כמות האשראי לטווח קצר על־ידי העלאת הריבית. הנגיד מאמין, שבכך ניתן להביא לריסון הביקושים, אלא שכאן יש להגיד, כי ישנם כל הסיכויים לכך שבנק ישראל מבקש שהזנב יקרים את הכלב. כלומר, לא האשראי הביא את הביקושים, אלא הביקושים את האשראי.

לפני כמה שנים תיאר החוקר האמריקני פרנק פטר איך במחצית השנייה של המאה הי"ט התגבשה והלכה מה שהוא כינה ה„אורתודוקסיה המוניטארית" בבריטניה. עיקרה של אותה אורתודוקסיה היה שיש בכוחו של בנק מרכזי לשלוט על המיצרף המוניטארי העיקרי במשק, ויש קשר סיבתי בין מיצרף זה למחירים — גידול בכמות הכסף יגרור עליית מחירים.

מאז עברו כ־150 שנה. האמונה הפשוטה והפשטנית בכוחו של בנק מרכזי „לנהל מדיניות מוניטארית" גרמה נזקים למשברים, אך הבנקים המרכזיים והעומדים בראשם ממשיכים להתעקש שהם יכולים „לשלוט על כמות הכסף," וכשהמאורעות מוכיחים שתיאוריה זו מופרכת מיסודה, הם פשוט משנים את ההגדרה של „כסף".

התהליך הוא פשוט. הבנק מגדיר מיצרף מסויים של מזומנים ופקדונות כ„כסף", ובו בזמן מגדיר את „כמות היעד", כלומר את שיעורי הגידול שהוא קובע יאפשר. בהתאם לכך הוא קובע שיעורי נזילות ושיעורי ריבית. הבעיה מתחילה כשאותו מיצרף מסרב להתנהג על־פי המירשם. אזי מתחילים ראשי בנקים מרכזיים לחפש „סיבות" לכישלון. פעם זו הממשלה, פעם זה הגידול בשכר, ופעמים העלייה במחירי חומרי גלם.

הכסף איננו מכיר את המירשם

כאשר אוזלים התירוצים, „מגלה" הבנק המרכזי שהוא טעה בהגדרה של ה„כסף" ושלמעשה היה עליו „לשלוט" על מיצרף אחר. כך עוברים הבנקים המרכזיים מהניסיון לשלוט על כמות השטרות, לכמות המזומנים והפקדות בחשבונות עו"ש, ומאוחר יותר לכמות המזומנים, הפקדות עו"ש, הפקדות לזמן קצוב וכו'. תמיד ישנה בנמצא עוד הגדרה של „כסף" שלא נוסתה עדיין.

ישנה מידה רבה של אמונה טפלה במחשבה של הבנקאים המרכזיים, שעל־ידי „שליטה בכמות הכסף" הם ישלטו על המחירים והביקושים. עד היום אין הוכחה ברורה לכך שהסיבתיות מובילה מכסף למחירים, ולמעשה יש סיבות רבות וטובות להשוב שהקשר הוא בדיוק בכיוון ההפוך — עליית מחירים תגרור עלייה בכמות הכסף ובתחליפי כסף כמו אגרות־חוב, אשראים וכו'. לכמות הדרושה כדי לבצע את העסקות במשק ברמה החדשה של מחירים, אשר עלו כתוצאה מעלייה במחירי תשומות מיובאות או עלייה בשכר.

הבנק המרכזי יכול כמובן לסרב להגדיל את הנזילות במשק הדרושה כדי לבצע את העסקות ברמת המחירים החדשה, אבל אז יתרחש מה שקרה כבר כמה וכמה פעמים בישראל — יווצר „שוק לאפור", או שוק לתחליפי כסף. אלא שכדי שתחליפי הכסף יווצרו צריך לגרום עליית שערי הריבית, על מנת לעודד אנשים להעניק הלוואות וליצור את המכשירים החדשים. שיטה זו פותחת את הדרך לפני משברי נזילות, ואי־כיסוי חובות, לכפי שהכרנו בשלוש השנים האחרונות, כאשר הבנק המרכזי מביא את מדיניותו לקיצוניות.

מצד שני הבנק יכול לנסות „לשלוט" על המחיר של הכסף, כלומר על הריבית. מדיניותו במקרה זה תהיה ייקור ישיר של הריבית במשק.

עקשנות בלתי מתפשרת

אם הבנק המרכזי יתעקש „לנהל מדיניות מוניטארית מרסנת" בדרך זו, התוצאה יכולה להיות הרסנית. אם הריסון יתבצע באמצעות עליית הריבית, הרי לא יביאו לשינויים גדולים בכמות האשראי — מה שכלכלנים מכנים עקומת ביקוש לא גמישה — אלא לעלייה בריבית בלבד. פירוש הדבר, שחיובי הריבית יעלו. התעקשות נוספת מצד הבנק המרכזי תביא, בסופו של דבר, לעלייה תלולה וחדה בריבית ולפשיטות־רגל. כך שלבסוף הביקושים יורדו, אך הדבר יקרה תוך הקטנת ההיצעים ופגיעה רבתי בייצור, בתעסוקה ובצמיחה.

על־פי כל הסימנים, בנק ישראל בחר בתוואי אחרון זה לניהול המדיניות שלו — במקום לסייע למדיניות פיסקאלית ולמדיניות הכנסות, שהיא תפקידו האמיתי של הבנק המרכזי, העדיף פרופ' ברונו „להעניש" את המשק על העלייה בפעילותו הכלכלית.

השאלה היא, כמובן, מה יעשה הנגיד לכשיגלה שכל מה שהתרחש במשק מצטמצם שכך שחיובי הריבית עלו. האם אז הוא ישמע בקולו של המנהל של המחלקה המוניטארית ויקטור מדינה, ויעלה את שער הריבית מחדש, או שירפה ממדיניות חסרת סיכויים ומזיקה.

אם יבחר ברונו בדרך הראשונה, המשק נאלץ להיפרד לשנים רבות מכל סיכוי לצמיחה כלכלית. הצמיחה גורמת עליית ביקושים, והנגיד כבר ידאג לפרש זאת כסימן לכך שיש לייקר שוב את הריבית במשק. הכל כמובן, בשם „המדיניות המוניטארית".

אילן אברהם

דוד ברודט:

קשיי התעשייה — בגלל ניהול שלומיאלי

רוב מפעלי התעשייה שנקלעו בשנה האחרונה למצוקה נאלצו לפנות ולבקש סיוע ממשלתי בשל בעיות וקשיי ניהול, ולא בגלל גורמים אחרים — כך עולה מתזכיר מסורט על מצוקת מפעלי תעשייה שהכין סמנכ"ל משרד התעשייה והמסחר, דוד ברודט.

לפי התזכיר, הסיבות שהביאו מפעלי תעשייה למצוקה פיננסית הן חוסר חיזוי מתאים של השינויים הצפויים במשק, חוסר מאמץ לגוון שווקים על מנת להקטין סיכונים, אי־התאמה מספקת לשינויים טכנולוגיים ובעיות של מבנה הון, בעיקר מחסור בהון עצמי.

ברודט מציין, כי התוכנית הכלכלית שאימצה הממשלה יצרה תנאי משק מאקרו־כלכליים שחשפו בעוצמה רבה תהליכים אלה. אומנם את העלייה הניכרת בשיעורי הריבית קשה יהיה לחזות, אך לגבי שאר הגורמים היה מקום ליתר תשומת־לב מצד התעשיינים, קובע ברודט.

עוד הוא מציין בתזכיר, כי כשלונות הניהול היו גם מנת חלקם של גופים גדולים, כמו קונצרנים ומפעלי תעשייה קיבוצים. בהם התגלה שמערכות הפיקוח והבקרה לא היו יעילות דיין כדי לגלות במועד קשיים עסקיים. ברודט מוסיף, כי מפעלים רבים לא הבחינו בין סיכונים כלכליים לגיטימיים לבין סיכונים שנעשו מתוך הרפתקנות ושלומיאליות, תוך אמונה שבסופו של דבר יימצא הגורם שיחלץ אותם מהקשיים.

אורי נחשון

„אין להוציא מכלל אפשרות סגירת אורדן"

מחזור המכירות של מפעלי „אורדן", שהמוניטין שלהם יציקות פלדה, יסתכם עד סוף 1986 ב־64 מיליון דולר — מסר אתמול מנכ"ל החברה, מיכאל תמרי, לנגיד בנק ישראל פרופ' מיכאל ברונו בביקורו בשטח המפעל באורח נשיא התאחדות התעשיינים דב לאוטמן. תמרי הרגיש, כי צבר ההזמנות פוחת והולך וכי אם לא יחול שינוי „אין להוציא מכלל אפשרות את סגירת המפעל ופיטורי כל העובדים". המונים כיום כ־1,500 איש.

מפעל אורדן שייך לקבוצת המתכת של „כלל תעשיות". עמוס מר־חיים, מנכ"ל כלל־תעשיות, מסר באותה פגישה כי המפעל מוטרד מאד בקשר להמשך העבודה. אין ודאות לגבי הרבעון הראשון של 1987 ואם הממשלה ובנק ישראל לא יטו אוזן קשבת לבעיות המטרידות את מפעלי המתכת והאלקטרוניקה הם ייאלצו לפטר עובדים. היצוא של אורדן יסתכם השנה ב־34 מיליון דולר ומהווה כ־53 אחוז מהמכירות. רוב היצוא מיועד לארה"ב. שם נבנתה תשתית לשיווק, אך הקפאת שערי הדולר על־ידי הממשלה וההתחרות עם היצרנים האמריקנים, המפעילים חוקים פרוטקציוניסטיים ושדולה נגד יבוא חלקי פלדה, מצביעים על הפסדים ל„אורדן".

מר־חיים מסר על מחלוקת עם נגיד בנק ישראל, המתנגד בינתיים למתן פיצויים למפעלים המייצאים לגוש הדולר. הוא הוסיף, כי המצב ב„אורדן" איפשר השקעות זעירות במו"פ — פחות מאחוז אחד מכלל המכירות — בעוד שבתעשיית הטקסטיל משקיעים במו"פ לפחות 6 אחוזים. פירוש הדבר, שבשנת 1988 לא יהיה ל„אורדן" אף מוצר חדש.

מיכאל תמרי ציין, כי בגלל מצבה הקשה אין החברה יכולה לתת תוספת שכר מפעלית והעובדים צריכים להסתפק בתוספות־יוקר בלבד. לדבריו, ועד העובדים הבין את המצב שאין טעם לשבות.

בשיחה עם עובדים במפעל התברר כי שכר הנטו הממוצע לעובד בעל ותק של 5 שנים הוא 550 ש"ח לחודש. אחד העובדים, שדרגתו גבוהה, משתכר 750 ש"ח ועם שעות נוספות ופרמיות שכרו נוגע ב־1000 ש"ח נטו לחודש. העובדים ציינו, כי ב„אורדן" מועסקים 50 עובדים זרים המשתכרים למעלה מ־1000 דולר לחודש. לדבריהם, עובדים אלה נוחים להנהלה, כי אפשר להזיזם מעבודה לעבודה.

המפעל, העוסק ביציקות פלדה, נראה מוזנח. העובדים אינם חובשים קסדות בטיחות והם חשופים לרעש נורא ולתנאי בטיחות ירודים. הם התלוננו על התנאים הפיסיים במפעל ואמרו כי אין אוזן קשבת לטענותיהם.

חיים מרגלית

גם פיסגת החמש נכשלה

שביתת נשק הוכרזה במלחמה המילולית הטראנס־אטלנטית שניטשה בזירת המדיניות הכלכלית — ארה"ב הסכימה להמתין ולהיווכח אם אכן יתממשו תחזיות הגידול האופטימיות של גרמניה המערבית ויפאן. לדברי כלכלן בכיר בממשל „זוהי מעין הפסקת־אש.

ארה"ב דרשה משתי בעלות־בריתה לקצץ את שיעורי הריבית שלהן כדי להעניק תנופה לכלכלותיהן, בתקווה שתנופה כזאת תצית צמיחה כלכלית כלל עולמית ותרחיב את השווקים ליצוא האמריקני. מימשל הנשיא רייגן איים לדרדר את ערך הדולר, אם יימאנו בון וטוקיו לשתף פעולה.

עתה אומרים פקידים אמריקניים, כי וושינגטון חזרה בה מאיומה, לפחות לפי שעה, ולדברי כלכלן ממשלתי אירופי בכיר אירופה ויפאן נכונות לתמוך בדולר, אם יסתמן שפל חדש בערכו.

בצאתם לפני שבועיים מפגישה רמת־דרג של נציגי המדינות המתועשות הגדולות, בה נכשלו כל המאמצים לפתור את המחלוקת בעניין שיעורי הריבית ושערי המטבעות, השמיעו כמה מן המשתתפים הערות דיפלומטיות, שעמדו בניגוד גמור לקרב המילולי שניטש במשך 14 הימים שקדמו לפגישה.

„היה לנו יום טוב," אמר שר האוצר האמריקני, ג'יימס בייקר, כשחיוך שפוך על פניו.

ללא טינה

איש מימשל אמריקני אחר אמר לכתב „רויטר": „הפגישה היתה ידידותית... לא הוטחו האשמות רבות ולא הורגשו טינות כתוצאה מן הפולמוס שהיה לפני כן".

הנימה האופטימית, הבוקעת מהערות אלה ואחרות עשויה להרגיע את שוקי ההון, שהעימות הטראנס־אטלנטי זיעזע אותם עמוקות. השווקים עשויים להגיב בזהירות עם על הידיעות כי אירופה־יפאן ניצבות הכן להתערב כדי לתמוך בדולר.

עשרה ימים לפני כן פרצה סערה עזה בשוקי ההון, לשמע דברי בייקר כי תירדש ירידה נוספת בערך הדולר אם לא ימריצו יפאן וגרמניה המערבית את הצמיחה הכלכלית שלהן. פקיד אירופי בכיר אמר, כי גרמניה המערבית מצאה בוושינגטון הכנה מסויימת לעמדתה, שימים אלה אינם הזמן המתאים לקיצוץ שיעורי הריבית. „נוכח האופן שבו הגיבו השווקים בשבועיים האחרונים, הבינו בוושינגטון כי אין השעה כשרה לדבר על קיצוץ שיעורי הריבית", אמר אותו פקיד.

נציגים ממדינות שונות אמרו, כי גרמניה המערבית ויפאן טענו באוזני ארה"ב שסיכויי הצמיחה שלהן טובים משסבורה וושינגטון.

הנציג האמריקני, הנימנה עם מתווי המדיניות, שביקש להישאר בעילום שם יצא מגידרו כדי להדגיש שיד הדיפלומטיה היתה על העליונה והדבר התבטא בניסוח הודעה, שהדגישה את מטרות התיאום של המדיניות הכלכלית לטווח הבינוני. נוסף על ההודעה, הכינו המדינות הצהרה, שנראה כי נועדה להזהיר את שוקי ההון. ההודעה מבהירה, כי לפי שעה לא נתקבלה החלטה, לא על שיעורי הריבית ולא על שערי החליפין. „כמובן שנמשיך לעקוב מקרוב אחר ההתפתחויות ונהיה נכונים לשקול פעולה, אם יתברר שיש בה צורך", נאמר בהצהרה.

פקיד המימשל האמריקני אמר, כי בשיחות הונח היסוד לתהליך ארוך־טווח של הגברת התיאום בתחום המדיניות הכלכלית. „ארשה לעצמי לומר, כי הפגישה הוכתרה בהצלחה רבה מנקודת ראות זו", ציין.

הפגישות השאיות הללו החלו בהשתתפותן של חברות קבוצת החמש רבת העוצמה — ארה"ב, יפאן, גרמניה המערבית, בריטניה וצרפת — לאחר מכן נמשכו במסגרת קבוצת השבע שהוקמה באחרונה, כלומר, בצירופן של איטליה וקנדה.

פיטר טורדיי, רויטר

אלי הורביץ

היה צריך להוריד את הריבית בשיעור דומה

„הסברתי לנגיד בנק ישראל פרופ' ברונו, כי העלאת שערי הריבית בשליש אחוז להלוואות לזמן קצר היתה מישגה". אמר אלי הורביץ, המכהן כיו"ר מועצת המנהלים של בל"ל. לדעתו, היה מוטב היה אילו הורידו את הריבית באותו שיעור, ובכך היתה תרומה ליציבות המשק. הוסבר, כי ההעלאה היתה הכרחית בגלל התרחבות האשראי ללקוחות רשתות השיווק, לדבריו הוא נימוק צולע, כל הסיפור על האשראי ללקוחות הוא מוגזם לדעתו, וכל הגזמה פוגעת ביציבות, שהיא לדבריו הנישג החשוב ביותר של ממשלת האחדות הלאומית.

לאוטמן: נגד פיחות.
בעד תמיכה ביצוא

לטענת נשיא התאחדות התעשיינים, דב לאוטמן, שיעורי הריבית במשק פוגעים בכושר ההתחרות של התעשיינים. לדבריו, אין ריבית בשיעורים כה גבוהים באף אחת ממדינות המערב. לא יתכן אומר כי הלוואות ארוכות טווח יהיו צמודות בתוספת 11 אחוז, וכי הלוואות דולריות יהיו בריבית שבין 13 ל־14 אחוז. גובה הריבית מייקר את המוצר המקומי בשיעור 5־6 אחוזים וסוגרת בפני היצרנים כל אפשרות של התחרות.

לאוטמן אינו צופה פיחות ולו מן הסיבה כי הניסיון מלמד שהפיחות מניע התייקרות מוצרים, עלייה בשכר ומביא לזעזועים. פיחות, לדבריו, לא יביא פיצוי למייצאים לגוש הדולר ולבריטניה. היצוא למדינות אלו אינו כדאי לדבריו בתנאים הנוכחיים ומביא להפסדים, אך אסור לשכוח, אמר, שלפני שנתיים המצב היה הפוך. לכן על הממשלה לעסוק בחיפוש דרכים שיסייעו ליצואנים. לאוטמן גורס שיש את עלות העבודה מוכרחים לבצע רפורמה במיסים, להוריד את שיעורי הריבית, להקטין את עול הבירוקרטיה ועל־ידי כך לחזק את הצמיחה במשק. עוד ציין, כי ב־1986 יש עלייה במחיר הטקסטילים לעומת ירידה של ממש בתעשיות המתכת והאלקטרוניקה. מצב זה מעיד על החיוניות שיש במיגוון תעשיות. ועם כל החשיבות האלקטרוניקה, לא כולם יכולים לעמוד בענף זה. וגם בטקסטיל וכמוון אפשר להגיע לייצור עתיר־ידע ובתחומם.

חיים מרגלית

ריבית יורדת ב„פק"מ יתר" של בל"ל

בנק לאומי מנהיג פיקדון חדש, „פק"מ יתר", המאפשר ללקוח בחירה בין שיעורי הריבית בפק"מ ושיעורי הריבית בתפ"ס, לפי הגבוה שביניהם. הפיקדון החדש מוצע לתקופה של חודש, חודשיים שלושה ושישה חודשים. בתום תקופת הפיקדון יקבל הלקוח את הריבית הגבוהה יותר משתי אפשרויות: הריבית הקבועה שנקבעה לפקדון בתחילת התקופה, או ריבית משתנה, בהתאם לריבית שהיתה קיימת בתפ"ס בתקופת הפיקדון.

לקוחות המפקידים ב„פק"מ יתר" יבטיחו עצמם במקרה של עלייה או ירידה בריבית. אם תחול ירידה, הם יזכו בריבית הקבועה שהוצעה לפיקדון. אם תחול עלייה, הם ייהנו מריבית התפ"ס בתקופת הפיקדון.

שיעורי הריבית המוצעים בפיקדון החדש נמוכים ב־0.25 אחוזים על בסיס שנתי מהריבית המשולמת בפקדונות פק"מ רגילים לתקופה של חודש עד שלושה חודשים, ונמוכים בחצי אחוז על בסיס שנתי לפקדונות לשישה חודשים. כלומר, הלקוח ישלם תמורת אפשרות הבחירה בין שיעורי הריבית 0.25־0.5 אחוזים לשנה.

דייהטסו נמנע מרכש גומלין

יצרן המכוניות היפאני „דייהטסו", המשווק כלי רכב בישראל באמצעות סוכנות „גוש", שבבעלות חברת „נייצבא", השייכת לחברי קואופרטיב „אגד" — ממשיך להחרים את ישראל ומסרב לבחון אפשרויות לרכוש מן התעשייה המקומית.

הרשות לקניות גומלין במשרד התעשייה והמסחר עשתה בחודשים האחרונים מאמצים לשכנע יצרני מכוניות שיש להם נציגות בישראל לבחון רכש של מוצרי תעשייה ישראליים, ורוב היצרנים הסכימו לשגר משלחות טכניות שבחנו את האפשרויות לרכוש מוצרי תעשייה ישראליים על בסיס תחרותי. חלק גדול מהיצרנים אף חתם על חוזים לרכישת מוצרים ישראליים, אבל היצרן היפאני מסרב בתוקף לבחון רכש מישראל.

דובר משרד התעשייה והמסחר מסר אתמול, כי משרדו בוחן עתה צעדים נוספים כדי להגביר את הרכש של יצרני המכוניות מן התעשייה המקומית על בסיס תחרותי.

אורי נחשון

העורך הכלכלי: צבי טימור

בעריכת צביה בן־שלום

גילוי דעת של התנועה הפמיניסטית:

מה בעצם מרגיז במודעות הפרסומת?

כמו דברים רבים שאנו חולפים על פניהם בלי לתת את הדעת עליהם, כך גם מודעות הפרסומת, אשר נמצאות במעט בלב מקום אליו נישא עינינו.

ברצוננו לגעת בפנייה זו רק באספקט צר של עולם הפרסומת, זה הנוגע להשפעות שהוא יוצר על מעמד האשה. תחום זה נוגע בנושאים שונים. למשל, נמצא שהפרסומת בישראל פונה אל האשה בדרך־כלל במגוון נושאים צר, כגון חרושת היופי, וענייני משק־בית (שני „ייעודים" מרכזיים בחיי אשה). כאילו שהגברים אינם אמורים להיות מעורבים בענייני נקיון ובישול. מצד שני, הפניות בענייני כספים, עסקים, מכוניות, פוליטיקה וכו' נעשות בדרך כלל לגברים בלבד; כאילו שאנו הנשים איננו מתעניינות בתחומים אלו. הרבה פעמים מוצג הגבר כסמכות אליה פונה האשה לשם קבלת עצה.

אך גם בסוגיות מרגיזות כגון אלו לא נתרכז הפעם. לאחרונה נשמעו תגובות פמיניסטיות לגבי מודעות שהשתמשו באשה ובגופה. התגובות עלולות להישמע תמוהות אם אין מבינים מה עומד מאחוריהן. זאת ננסה להסביר על קצה המזלג בגילוי דעת זה.

„אני אוהבת שהם נוגעים בי", נאמר במודעת פרסומת שבה מופיעה דמות אשה. זאת אשה אנונימית, חסרת אפיון מיוחד, שאמורה לייצג נשים רבות אחרות. אותה אשה — נאמר לנו בפרסומת — אוהבת שיגעו בה. כלומר, הנשים אוהבות שיגעו בהן. ומי אלה שמגעם נעים לאשה (מלבד התירוץ השקוף של המכנסיים)? אהובה האחד והמיוחד? אולי בנה? לא זה מה שנובע מן הפרסומת. „הם" גוף שלישי זכר רבים. כל מי שנכלל בהגדרה זו — דע לך שנשים אוהבות שתיגע בהן. אין אף כל פירוט לגבי מתי, איפה ואיך „אוהבות" הנשים שיגעו בהן. מכאן, שכל גבר מוזמן לגעת בכל אשה ובכל הנסיבות.

הרגליים שקישטו אשתקד — ובמשך כל השנה — לוח של חברה תל־אביבית לממכר כיסוי מושבים. מה הקשר, לעזאזל!

מה שנאמר בפירוש במודעה זו, מועבר בצורה בלתי מילולית ולעתים סמויה במודעות פרסומת אחרות.

אנו טוענות כי פרסומות מסוג זה נותנות לגיטימציה לגברים לפלוש לתחום הפרט של הנשים במבט, בשריקה, בהערה ובחלק מהמקרים מגיעים אף לתקיפה פיזית. שהרי את זאת נשים אוהבות (ובעצם זו מחמאה ולא הטרדה).

אין בכוונתנו לטעון שבמודעות הפרסומת המוסרות מידע שקרי על האשה הן הגורם היחיד או העיקרי לאלימות נגד נשים, ודאי שמדובר במכלול חברתי מורכב ומושרש. שזו אחת מתוצאותיו — שלוחותיו.

חשוב להכיר בכך שהפרסומת הינה מעצבת דעת קהל בעלת עוצמה רבה. לפעמים אנו כל כך רגילים לשימוש שנעשה באשה ובגופה לפרסומת, עד שאין אנו ערים למשמעויות הנובעות מכך: תארו לעצמכם פרסומת, המופיעה בדרום אפריקה ומראה איש שחור המתפעל ממתקן לאיסוף אשפה. „כך יהיה הבוס שלי (ולבן הנראה ברקע על כיסא נוח בגן, בידיו עיתון), עוד יותר מרוצה", תאמר הכותרת. לכאורה נמסר כאן מידע על מתקן האשפה. ובאמת מה רע בכך? אלא שבעצם נחבא כאן מסר נוסף, לגבי האדם השחור בכלל ומערכת יחסיו עם האדם הלבן.

אותה מודעה שפרסמה מוצר, שימשה גם כסוכנות להעברת נורמות לגבי ייעודם של השחורים. אותו עקרון עובד לגבי הפרסומת המשתמשת בנשים. על־פי אחד ההסברים הפסיכולוגיים, הפרסומת עובדת בשני מישורים. מלבד הפנייה הגלויה והמסורשת, היא פונה גם לדברים בלתי מודעים, כגון אלו הנוגעים לחרדות לגבי „האם אני מספיק גבר/ אשה?" על־פי אותו עקרון מבטיחות סיגריות ובירה, למשל, שבאמצעות השימוש בהם יגשים הגבר את „ייעודו" כמאצ'ו, קאבוי או איש עסקים מצליח.

משום כך, קשה למצוא על־פי השטח את ההקשרים בין משוא הפרסומת לדרך הפרסון; מודעת פרסומת של חברת בנייה „מציעה" רקורנית בטן, חברת ג'ינס מצלמת דוגמנית ערומה בפלג גופה העליון ועליו הכותרת „50 אחוז הנחה", מה בדיוק עומד פה למכירה?

מסרים אלה לגבי נשים, שבקצה קציתן נגענו, הם הם המסרים הנמצאים בצורה בוטה יותר בפורנוגרפיה על ענפיה השונים. לעתים משתמשים הפרסומאים בתנוחות הלקוחות ישר מירחונים פורנוגרפים במוצהר.

אנו תקווה שהפרסומאים בישראל יפתחו שיטות מכירה מתוחכמות ויעילות בלי שתפגענה, למעה, ביותר ממחצית האוכלוסיה.

הכתובת לתגובות, שאלות וכו' ניצה קדם, התנועה הפמיניסטית — ת.ד. 33041 ת"א או בטל. 03-234314 — כל יום שני בין השעות 11.00-14.00.

נשים נגד פירסום פוגע

כאשר אנחנו מוחות — כל אחת בנפרד — נגד פירסום פוגע, אומרים לנו שאנחנו „מתוסכלות", „מפריעות", „קיצוניות" ו„רואות דברים שאינם קיימים". אז החלטנו להיות יחד. כי כשמאה מאות או אלפי נשים רואות יחד אותו דבר, שאיננו קיים, חייבים לשאת ולתת איתנו על המחיר של הפרסום הפוגע.

ראשית, כל, המחיר פשוט — הכסף. הפרסום נועד להרחיב את מעגל הקונים ואת רווחי המפרסם. אם הפרסום פוגע בנו הנשים: אנחנו לא נקנה, לאחר שנבהיר מדוע.

מחיר אחר הוא איום במשפט. חוקי הדמוקרטיה שלנו מגינים מפני הסתה על כל ציבור, חוץ מנשים. לכן פגיעה בציבור אחר — לא תעבור, מחשש משפט. נצטרך לקבוע מחיר כזה גם למגיעה בנשים.

אבל שני אלה נכונים רק לגבי גברים הרוצים לגרוף כסף. לאלה השולטים במדיה ובעיתונות ומייצרים יומיום מחדש את התרבות האנטי־נשית.

לכן הפסקתי לעיין בקאריקטורות שהם מפרסמים. הפסקתי לחפש דמות של אשה ממשית (ולא פרי ה„אנליזה" שלהם) בסרטים ובסדרות שהם מציגים. הפסקתי אפילו לצפות שתיאורים ודיווחים חברתיים יכללו את החצי השני של החברה. כמו למשל: בתיאור עתונאי ארוך על ארצות הנפט, נכתב שהאזרחים שם מבוטחים מילדותם בדירה ופנסיה ממשלתית. הקוראים חשבו שמדובר בכל האזרחים. אני ידעתי מייד שמדובר בגברים בלבד. העיתונאי אישר את הדבר, אבל בגוף המאמר הוא לא טרח לציין זאת, והרושם היה שהוא מדבר על חברה כולה.

מהו איפוא המחיר על „שליטי התרבות", המכסים את הדיכוי, מייצרים אותו יום יום מחדש, ומפתירים אותו היטב? על אלה האומרים בנשימה אחת כמה הם „שונאים גזענות וכושים" או „גזענות ומחאות של נשים?"

פשוט, נמשיך להיות „מפריעות" ונגיד להם, שגם האנטי־נשיות היא אחד מאותם דברים לא נחמדים באמת, כמו גזענות וכמו אנטישמיות. הם לא אוהבים את ההשוואה, כי בעיני עצמם הם „נחמדים ולא גזענים".

גם גברים רואים בנו כתובת. אותם גברים שזהותם הגברית ברורה להם גם בלי לזרוק בוץ על נשים, והם יודעים שחברה המדכאת נשים, היא חברה שלא טוב להיות בה.

„נשים נגד פרסום פוגע"
רחוב 312 מס' 3, יפו 68164
03-832769

מגדת סמרנוב

הרגלים של המדינה

בפרוס השנה החדשה אצות־רצות הרגליים של המדינה בשדה האספסת של קיבוץ מרחביה, כאילו היה זה שדה־קוצים בוער. רחמנא ליצלן, דם המים (ראה תמונה) לא יכבה את להט הרגשות המציף את שלוות היישוב בעצם ימים נוראים אלה.

מהמפעל של הקיבוץ, „פלסים", יוצאת לרגל ראש־השנה תשמ"ז „בשורה מרהימה", כפי שמכנה אותה העלון המקומי. הבשורה היא בצורת לוח שנה, שיוגש כשי פרסומי ושכוונתו „לפרוץ את הדימוי הסטטי של מוצרי המפעל, להדחיק את התיאורים הבנאליים של ממטרות מסתובבות לעיני ילדים מחייכים": כרות הלוח אמורה, כך מוסבר בעלון לחברים המשתאים, „שלא לשעמם ולא להישכח אחרי החודש הראשון, ולעמוד בתחרות על תשומת הלב". משהו קורה על פני הלוח. אי אפשר להישאר אדיש לנוכח מה שמוצג כ„הביטוי החריג" שמובע בו.

ואכן, קיבוץ שלם במרקחה. עובדי מפעל נכלמים־משהו מגיבים בתדהמה ובעוגמת נפש, וחרדים שמא הכסף שהושקע בהפקת השי השנתי יירד לטמיון. בעבור התדהמה מתברר שלוח השנה המרהיב נחטף בלשכות העירוניות, במפעלים האיזוריים ובמשקי החקלאים, ואפילו נתלה בגאווה נסתרת בחדרי החברים — בחיוך ובתודה. המלאי „המכוזבו" אזל והולך.

חברות הקיבוץ שנתבקשו על־ידי מערכת העלון להביע דעתן חלוקות בדעתן בנוגע ללוח, והיו שמצאו בו שימוש שלילי באשה כאובייקט מיני. אל אלה פונה חברה צעירה ומורה בפומבי: „אל לנו להתכחש לעובדה שכולנו חיינו רוצות רגליים כאלו".

המוטרדים מהניצול המיני לכאורה של גוף האשה לצורכי הפרסום של המפעל, אמרו כי לוח־השנה של המפעל המתחרה „פלסאון", של קיבוץ מעגן מיכאל, מציג את הגבריות הספורטיבית האלימה כרלוונטית יותר לנושא. שם נראה שחקן כדורגל בפוזה מאיימת, המפגינה את עוצמתה. נראה, שהרומזות הקלילה ההולכת בריצה בשדה המושקה, דווקא מעדנת בהופעתה את המוצרים המגושמים „בעלי הדימוי החוותי הקודר". הרגליים הנשיות נעות בתנופה בקצב זרימת המים ה„מושכות" אחריהן את מכלול מערכת ההשקייה, שהיא בבחינת רימוז לעיסוק העיקרי של המפעל.

למהומה מעוררת המחלוקת אחראי מעצב הפרסום של „פלסים" זאב הררי, הסופג מחבריו בקיבוץ הצלפות, משום שהעז לחרוג בדרך מקורית ממוסכמות ולהוציא לאור מוצר רעיוני, שלא היה הסכמה מוחלטת לגביו. את הרגליים התטובות צילם מיכה קירשנר. שכימים הלא־נוראים מפרנסים תמצלומיו את גליונות „מוניטין".

נסיונו של המעצב הקיבוצניק לשדך את המוניטין של קירשנר עם זה של יצרן מערכות ההשקייה, הגביר את המודעות לכוחה של תמונה: „זהו נסיון לצאת מן השיגרה", נכתב בעלון מרחביה „להעיז להאיר את מכלול הנושא של השקייה מנקודת ראות של תנועה, זרימה — ותו לא. זהו בסך הכל לוח שנה שימושי ומעורר סקרנות".

לוחות השנה אינם בבחינת פרסומת רגילה. אלו הן מתנות שימושיות, שמביעות יותר ויותר את רוח המוסד המעניק אותן. לוח השנה הוא המסר. פני האשה היפים, העדויים בצבעוניות רבה, כלוחות של „טמבור", מרמזים על מגוון הצבעים של היצרן המשדר את מהות הצבע בחיים — אסתטיקה, ואם זו מוגשת בטעם ואף בהומור, דייה שיבישו בה חוק יותר, הרבה יותר פעמים — ויזכרו מי נושא את שם הלוח.

(השם שמור במערכת)

הרגליים שהתסיסו את חברות הקיבוץ הארצי. דינמי ואסתטי ובכל זאת — יש קשר?

לך, אנינת הטעם, אנו מציעים שי נפלא: יעה אמנותי בעיצוב של אגם...

מעמד האשה בעיני תלמידה

משרד החינוך והתרבות החליט להמליץ ללמד את נושא מעמד האשה בישראל על־פי עבודת־מחקר שכתבה נטע רון, תלמידת בית־הספר התיכון „כרמל וזבולון". — מוסר דובר המשרד.

נטע רון בדקה במחקרה את ההנחה כי הפרסומת משמשת כראי המציאות של מעמד האשה בישראל. היא בדקה את שאלת מעמדה של האשה בתחומים שונים, ניתחה מספר רב של מודעות פרסומת ועסקה בדימוי האשה בציבור.

העבודה זכתה בפרס ע"ש ישראל גור — לעבודות גמר מצטיינות מטעם האגף לחינוך התיישבותי במשרד החינוך.

תשובות לחידות מערב יום כיפור

דרך מחט בתקליט

המחט בפטיפון אינה ... בתוך החריצים של התקליט, ... מהקוטר החיצוני עד לפנימי ... ישר. כך שהדרך שהיא עוש... נגינת התקליט הוא 10 סמ'

המכונית והיתוש

אפשר, כמובן, לחשב את ... היתוש עד לכל פגישה עם ... ובחזרה ולחבר את הטורים ... אבל פשוט יותר להעזר ... המכונית נסעה במהירות של ... ועברה דרך של 90 ק"מ ... נסעה בדיוק שעה. במשך ... היתוש, ללא הפוגה ... במהירות של 200 קמ"ש ... היתוש עבר דרך של 200 ק"מ.

נעול במרתף

מר כהן יתחיל להוציא את ... זה אחר זה, עד שאחד ... יבחין שמשהו לא בסדר ... (השעה היא שעת אחת ... למרתף לבדוק את התוכיס...

חמישה צוירים

כל נבחן זיהה (או ניחש) ... הסדר הנכון הוא איפוא: ... מאטיס, 3) רנואר, 4) פיקאסו ...

תשבץ שלד

מניין חבולו
ממעטפת מס. 7

קטע מיותר
מיותר קטע מס. 3

המספר חרבוי

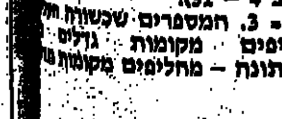

פק־פק

לפי התגיון

A = 4 (בכל משבצת ...) העליונה שווה סכום ... שבמשולשים המנוגדים ... כי בכל משבצת סכום זה ... 25 וב־4 — 31).

B = 3, המספרים שבשורה ... מחליפים מקומות גדולים ... בתחתונה — מחליפים מקומות ... ב־2.

לחמוד צלב לרבוע

סדר את הרבוע

9	12	7
10	8	6
8	4	11

חוק תכנון והבניה תשכ"ה־1965
מרחב תכנון מקומי
עומר
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה עומר הופקד שינוי תכנית הנקראת שינוי מס' 13 לתכנית מפורטת 113/03/14 — שלב א' — מיתר. ביחד עם התשריט המצורף אליה. עיקרי הוראות השינוי: שינוי בקו בנין צדדי.
ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: 703 מ"ר. מגרש: 5037 מיתר — שלב א'.
כל המעוניין בשינוי רשאי לעיין בה לא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל המעוניין, בקרקע, בבנין או בכל ענין תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן זכאי לפי סעיף 100 לחוק, רשאי תוך חודשיים מיום פרסום הודעה זו ברשומות להגיש התנגדות לשינוי במשרדי הועדה המקומית האמורה. התנגדות תוגש בכתב כפירוט הנמקות בליווי תצהיר המאמת את העובדות עליהן מסתמכת ההתנגדות.

שלום רבינו, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב תכנון [illegible]

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור להקלה באחוזי בניה ברחוב הרימון מס' 15 גוש 6110 חלקה 139.
תיק בנין 4/753-015
בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.
ההתנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. כספי, סגן ראש העיריה יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו

ועדת המשנה לתכנון ובניה
מרחב תכנון מקומי
ראשון לציון
הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

ניתנת בזאת הודעה כי הוגשה לועדת המשנה לתכנון ובניה ראשל"צ, בקשה למתן הקלות חלקה ארעית 72 מקורית 5 בגוש 3947 רחוב מרדכי היהודי לפי תכנית מתאר/ תכנית מפורטת, נמצאת החלקה הנ"ל כאזור מגורים ב'. ומותר לבנות עליה: בית 2 קומות 2 דירות.
בקשת בעלי החלקה: הקלה של 1.1% מקומה א' לקומה ב', ללא תגדלת סה"כ אחוזי הבניה.
לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל יואיל להגיש לועדה תוך מועד של 15 יום, החל מיום פרסום הודעה זו.
באם לא תתקבל כל התנגדות בתקופה הנ"ל, תובא הבקשה לאישור.

מ. ניצן, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה ראשון־לציון

עיריית הרצליה
חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
מרחב הרצליה
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק הנ"ל, כי לועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה, הוגשה על־ידי מ. רוטנברג, רח' יהודת הרמנה 7 הרצליה, בקשה המתייחסת לקרקע שבהרצליה רחוב שלומציון 17, גוש 6667 חלקה 624/ב' ומהווה הקלה 3% לאחוזי הבניה.
כל המעוניין יכול לעיין בבקשה הנ"ל במשרד הועדה המקומית ברחוב סוקולוב 10 הרצליה, בימים ובשעות שהמשרד האמור פתוח לקהל, וכל הרואה עצמו נפגע ע"י אישור הבקשה הנ"ל יוכל להגיש התנגדות מנומקת למשרדי הועדה המקומית האמור בכתובת הנ"ל תוך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

אלי לנדאו
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה

ועדה מקומית לתכנון ולבניה
עכו
רח' ויצמן 35, עיריית עכו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 — מרחב תכנון מקומי — עיר עכו.
נמסרת בזה הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה כי הוגשה בקשה לועדה מקומית עיר עכו, אגף הנדסה, מח' רשוי ובניה־למתן הקלה, לתוספת בניה בקומת קרקע מעל למותר שבתכנית מפורטת 1657. מהות הבקשה: תוספת בקומת קרקע, הרחבת סלון ממערב בגוש 18001, חלקה 73 מגרש 4 ברח' שביל הכלנית 10 איזור הוילות, עכו, מס' תיק הבקשה בנ/4870.
ניתן לעיין בתכנית הנ"ל במח' רשוי ובניה באגף ההנדסה בעיריית עכו בימים ובשעות קבלת קהל וכל הרואה עצמו נפגע מאישור התכנית ויש לו התנגדות, יוכל להגישה תוך 15 יום מיום פרסום הודעה זו.

א. דה קסטרו, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — עיר עכו

ועדת משנה לתכנון ולבניה
חולון
ת.ב. 2326

הודעה על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
ניתנת בזה הודעה שהוגשה לועדה בקשה להיתר בניה על חלקה 66 בגוש 7126 רח' התקומה מס' 3 חולון הכוללת מתן הקלה באחוזי בניה 6% משטח המגרש 614/2 מ"ר.
החלקה הנ"ל נמצאת באזור מגורים 2 קומות.
את התכנית אפשר לראות במשרדי הועדה בעיריית חולון, רח' ויצמן 58 בשעות ובימים של קבלת קהל.
התנגדות לבקשה להקלה לעיל ניתן להגיש תוך 14 יום מתאריך פרסום הודעה זו. התנגדות שתוגש חייבת להיות בכתב ומנומקת.

עו"ד ח. שרון
מ"מ ראש העיר ויו"ר ועדת משנה לתכנון ולבניה — חולון

עיריית ירושלים
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 (להלן: החוק) בנ/86/558

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק כי בעל"ו שכון ורווחה בע"מ הגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה (להלן הועדה) בקשה להתרת ההקלה בנכס גוש 209 חלקה 37 ברחוב שכונת קומונה בירושלים דהיינו: בנית קומת עמודים בחלקה לחניה בגורל של 25.5% במקום 10% המותרים והן הקלה באחוזי הבניה בשעור של 1.26% מעל 95.2% המותרים.
את ההתנגדויות להתרת ההקלה הנ"ל אפשר להגיש תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים.
ניתן לעיין בתכנית המוצעת במשרד זה בכל יום פרט ליום ו' בין השעות 1200-1400.

אברהם כחילה, מ"מ ראש העיר מ"מ יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה

קומיננד (ישראל) בע"מ
הודעה בדבר שינוי מטרות החברה

ביום 14.10.86, נתקבלה ע"י החברה החלטה מיוחדת לשנות את הגדרת מטרות החברה הקבועות בתזכיר על־ידי התוספת הבאה:
(א) „לעסוק בתעשיה, מסחר, יצוא, יבוא, שיווק, התקנה, סוכנות ותיווך של מכשירים, במתקנים ואביזרים המשמשים לתקשורת, צילום ובמחשבים, מסופים, מכשירים אלקטרוניים, חשמליים ואופטיים מכל הסוגים.
(ב) לעסוק בפרסום והפצת ידע מקצועי ומדעי ובהדרכה בתקשורת בכל השטחים, בשרותים טכניים, כתיבה טכנית ופעילות מדעית.
(ג) לעסוק בהוצאת ספרות טכנית־מדעית, בתי דפוס, גרפיקה, בשרטוט וציור."

א. לינה, מנהלת

הועדה המקומית לתכנון ולבניה „הדרום"
דרך רמתיים 36 הוד־השרון
הודעה לציבור

נמסרת בזה הודעה שהוגשה לועדה המקומית בקשה לגבי בית מגורים בחלק מחלקה 56 בגוש 6410, רח' התבור, הוד השרון, על־ידי בראונשטיין יוסף, [illegible] — נמסרת בזה הודעה כי לאחר 30 יום מתאריך פרסום זה תדון הועדה המקומית בבקשה. [illegible] לעיין בה במשרדה בשעות הקבלה [illegible] אפשר להגיש תוך 30 יום מתאריך הפרסום.

אריאל רוז
מזכיר הועדה המקומית

מה ● מתי ● היכן

טלוויזיה

08.00 טלטקסט 08.03 שעת כושר 08.15 קשת וענן – אושפיזין 08.40 כלי מודות – הדב 09.00 ארץ מולדת – בין חומות ירושלים 09.20 מדעי הטבע – במצולות אוקיאנוס האויר 10.00 שעת כושר 10.10 אנגלית ח' 10.30 הגיל הרך – רחוב סומסום 11.00 אנגלית ו' 11.15 ערבית מדוברת – כיף האלב 11.30 אנגלית ח' 12.00 מדעי הטבע על יסודי – מערכות תיאום הורמונים ועצבים 12.25 אנגלית ט' 13.00 היסטוריה על יסודי העשרה – סין – דיוקנה של ארץ 13.30 קשת וענן – אושפיזין 14.00–17.00 יום שידורים מיוחד ליום בריאות הלב מנחה מני פאר. בין התוכניות ישיב צוות מומחים לשאלות הצופים בענייני בריאות הלב 14.05 טלטקסט 14.10 שעת כושר 16.00 זהו זה 17.00 ערב חדש – מנחה: דן מרגלית 17.30 „מקודון 1" – סדרה של מדע בדיוני 17.55 „סוכתו של מכאל" – סיפור לחג הסוכות. מאת עמוס בר. מספר: מוטי ברכאן, בהשתתפות סבלו אריאל. 18.05 „אני, אמי והשכן ממול" – סדרה קומית שם הפרק: „אשה היא רק אשה" 18.30 קיצור החדשות 18.32 „שבועון טלוויזיה" – תכנית שבועית העוסקת במגוון אירועים מן העולם 19.00 „מפגש" – תכנית דיון שבועית העוסקת בענייני השעה 19.30 חדשות 20.00 כותרות מבט 20.02 מבט ספורט 20.45 לקראת שידור 21.00 מבט לחדשות 21.30 „רמכטיקה" סרט תעודה – בקריינות של השחקן אנטוני קווין, הסרט מספר על התפתחות המוסיקה היוונית העממית. הסרט עשיר בקטעי מוסיקה, וקטעים מפרטים על התקופה 22.20 „חללי" – סדרת דרמה ופרק האחד עשר: ראשית שנות השבעים – הציבור האמריקני אינו מעוניין עוד בתכניות החלל כבתחילה. הסנטור גראנט חש איפוא שעליו לעשות תכנית פוליטית, כדי שלא לאבד את ציבור בוחריו. 23.15 „גלריה" – תכנית העוסקת באמנויות בארץ ובעולם. הפעם בתכנית סרטה של אסתר דר – „דברים שרואים מפה". דיוקנאות של שלושה ציירים בראשית דרכם: יאשה צ'רנסקי, מיכל הייטנרק ורועי דרון על האמנות החזותית בישראל. מנחה: כרמית גיא 23.55 פסוקו של מקום חדשות

רדיו

קול המוסיקה

06.03 „צלילי בוקר". 07.07 „בוקר טוב" – שטראוס: קטעי קוטיליון עם נושאים מתוך „האילמת מפורטיצי" של אובר. שוסן: קונצרטאנס. 07.30 „שחרית מוסיקלית" הנדל: הפתיחה „אורלנדו". המלך פרידריך הי"ג: קונצ'רטו לחליל מס. 2 בסול מג'ור. מוצרט: סונטה לפסנתר מס. 13, ק. 333 (א. ברנדל) וריאציות לקלרינית ולפסנתר, כתוכנית: סימפוניה ברה מג'ור. בטהובן: הקונצ'רטו המשולש בדו מג'ור. 09.30 „קונצרט בוקר" [illegible] לכליקשה, פרנק: שיר תפילה של ראסין ורבואק: רביעיית כליקשת „אמריקאית" ראבל: ולסים אצילים וסנטימנטלים „לילות בגני ספרד" סינליוס: פרנה. „קאורליה" סוק: סנטסה. בסול מינור לכנור ולתזמורת [illegible]. 11.37 „מגישים שיר". 12.05 „מאוצר התרטה" – [illegible] – ספנתר בהמ מינור. 13.00 „קונצרט צהריים" – רוסיניה רוסיניאנה [illegible] 16.00 „אתנחתא" – [illegible] 17.30 „קונצרט מנחה" [illegible] 20.05 „ערב טוב" – [illegible] 20.30 „מוקלטות התזמורת הסימפונית" [illegible] 23.05 „אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות" – בעריכת רם עברון – [illegible] שירים ורצינים.

רשת א'

07.30 „קול שירים" – [illegible] 08.05 „מגע" – עם בני הורל. 08.05 „השיר לא תם" – שירים עבריים. 08.30 „מפגש" – [illegible] 10.30 „רדיו קול" – [illegible] 11.10 [illegible] 11.50 [illegible] 12.35 [illegible] 14.00 [illegible] 15.05 [illegible] 16.30 [illegible] 17.13 [illegible] 18.05 [illegible] 17.20 [illegible]

הפתוחה" – „צרפתית למתקדמים". 18.06 „מינחת ערב". 18.50 פרקי היום בתנ"ך. 19.05 „שעור בתניא". 19.30 שידורים לעולים. 22.05 „לכל אדם כוכב" – עם האסטרולוג אילן פרד פיל „מאוניים" – מכתבי מאזינים וטלפונים.

רשת ב'

07.00 „הבוקר הזה". 08.05 „כוכב הבוקר" – האחיות אנדריוס. 09.05 „ביקור בית" – עם רבקה מיכאלי. 10.05 „כל צבעי הרשת" – מגזין יומי. 12.10 „אלי אלף" ב„בית" – עם אהוד מנור. 13.00 „בחצי היום" – חדשות ופזמונים. 14.05 „בית צחוק" – הווי והומור. 15.05 „רגעי קסם". 16.05 „שירים ושעורים". 17.10 „יומן כלכלה". 17.30 „על מספרים ואנשים" – מגזין המשק והחברה. 18.06 שירים עבריים. 18.45 היום בספורט. 19.00 „היום הזה". 19.35 שירים עבריים. 20.05 „הורשים" – שבועון לעניני פולקלור ועדות. 22.05 „צמוקים ושקדים" – מבחר שירים ביידיש – לקט שירים לסוכות. 23.05 „בינינו לבין עצמנו" – שיחות עם מאזינים בשידור חי מנחה: אלכס טלליה.

גלי צה"ל

06.30 „פוקחים עין" – החדשות הראשונות של היום. 07.07 שבע אפס שבע – עם אלכס אנסקי. 08.05 בוקר טוב ישראל – שעת אקטואליה יומית. 09.05 „אילה בוקר" – עם אלי ישראלי. 10.05 „הפסקת 10" – עם מיכל ניב. 11.05 „בגן לעכשיו". 13.05 „קשר רדיו" – עם אברי גלעד. 14.05 „רו רה יומי" – עם דובי לנץ ודני קרמל. 15.05 „פגישה יומית" – עם אורלי יניב. 16.05 ארבע אחר הצהריים – שעה של שירים עבריים. 16.54 באוזן מילולי – פינתו של אבשלום קור. 17.00 „ערב טוב ישראל" – רון שילון, יעל דן וגוני סביר. 18.05 „שעה קלה על כלכלה" – עם שמואל נחושתן. 18.45 „מקולמוס" – עימות יומי בענייני השעה. עורך ערן נתן ברון, מנחה: יוסי עוזר. 18.57 הודעות לחיילים. 19.05 פזמונים לכולם. 20.05 „מוסיקה נטו" – רוק בתקופת קלאסי. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 „לילה לא שקט" – שירים עבריים. 22.05 על הרכש ועל הכספאק – שירים שהחבורה אוהבים. 23.05 „לילה לילה" – עם יואב קוטנר. 23.55 „שיחת חצות" – עם אורי גורדון ראש מח' עליית הנוער בסוכנות היהודית. 00.05 ציפורי לילה עם אלי ישראלי. 02.05 לא רוצים לישון – מוסיקה לשעות הקטנות של הלילה. 05.05 צלילי בוקר – שירים עבריים.

רשת ג'

06.11 „בחורה לאישר" – להיטים וותיקים. 07.07 „שיר בבוקר בבוקר" – שירים ופזמונים ישראליים. 09.05 „בה כבר תשעה" – עם אבי אתגר. 10.05 „רק מוסיקה". 11.05 „שעה תמימה" – עם מלאכי חזקיה. 12.05 „שבעים מי יודע". 13.05 „רק כימי ואלי" – עם מנחם פרי. 14.05 „מזכון חוזר". 15.05 „חדש, חדיש ובחרים" – עם שוש עטרי. 16.05 „הצגה יומית". 18.05 „קול־בר" – שבועון פופ. 20.05 „לי ולך" – שיר וברכה. 21.05 „מצעד רוק" – עם רליה כהן. 23.05 „הלילה הזה שירים".

קולנוע

תל־אביב
9.10 .7.15 .4.10
אסתר: הפיראטים 9.40 .7.15 .5
אורלי: צביטה בלב 9.30 .7.15 .5
בית לסין: פסטיבל סרטי יורי אלן 21.15
גלידרדה: אהבה בשחקים 9.30 .7.15 .5
גת: הצבע ארגמן 9.15 .6.15 .1.15
גורדון: שתי אנגליות 9.30 .7.00
דקל: יחסים מסוכנים
דרייב אין:
קוד הרעם 9.30 .7.30
סרט 12.00
דרור: תעלול קטלני 9.30 .7.15 .5
כוניאן תל־אביב: „בואה"
ליפור חדש: מקרקר
פאר: שתי אגדות מנידון 9.30 .7.30 .5
סינמה 1: מטיס 1 9.30 .7.15 .5
סינמה 2: כוכב הקולנוע של דוזי
9.30 .7.15 .5
פאריס: עוברת אורח 9.30 .7.15 .2 .12
היקון 23.30
רבינק:
חן 1: היתום בבורלי הילס 9.30 .7.30 .5
חן 2: בדיבוק אתמול והיום 9.45 .7.40 .5
חן 3: הרומן של אתמול בלילה 9.45 .7.40 .5
חן 4: שבוע של לילה 9.45 .7.40 .5 .2 .11
חן 5: דונה פלור 9.45 .7.40 .5 .2 .11
שחף: אותלו 9.30 .7.00 .4.10
תל־אביב: עיר ללא רחמים 9.30 .7.15 .5
תמנה: תפילת הכהנים של אלכס 9.30 .7.15 .4.10

רמת־גן
ארמון: הפיראטים 9.30 .7.30 .5
לילי: תעלול קטלני 9.30 .7.15
ארמון: דונה פלור ונשאוה לבעלים 9.45 .7.10
רבינק:
גן 1: צבע ארגמן 9 .6
גן 2: הרומן של אתמול בלילה 9.40 .7.10 .5
גן 3: כחום דגף 9.40 .7.10
טרן וקרעת דתסקים 5.00
גן 4: היתום בבורלי הילס 9.40 .7.10 .5

ירושלים
אדיסון: אהבה בשחקים 9.10 .7.15 .4.10
אורנע: ברוך ארס 9 .7.00 .4.10
בית אגרון:
ובוננות מאפריקה 17.00
מתוס פייסון – טעם החיים 20.00
כוב כרלי – רכיינגספלש 22.00
הכנגר האחרון בפריז 24.00
בנייני האומה: כלבת הבירה 9.00 .7.00
כפיר: אותלו 9.10 .7.00 .4.30
אוריגיל: היתום בבורלי הילס 9.30 .7.15 .5
מיטשל: זכרונות אהבה בפירנצה
9.10 .7.00
ספר: מקרני 9.15 .7.00
הבירה: שתי אצבעות מנידון 9.15 .7.15 .4.30

אוריון
איר 1: מים, מים 9.00 .7.00 .4.10
איר 2: הצבע ארגמן 8.10 .4.10
עדן: הפנים באים הפנים באים 9.10 .7.00 .4.10

חיפה
אמפיר: הפיראטים 9.15 .6.45 .4.10
אורדה: זכרונות אהבה בפירנצה 9.15 .7.00 .4.10
חן: הצבע ארגמן 9.00 .6.00
עצמון: אהבה בשחקים 9.15 .7.00 .4.10
פאר: עין תחת עין 9.15 .7.00 .4.10
כרן אור הכותרת: שואה א' 18.00
רון: אותלו 9.00 .6.10 .4
אמפי: בקיוח קצר 9.15 .7.00 .4.10
אורלי: מלכת הבירה 9.15 .7.00

נתניה
שיון: הטרמפיסט 9.15 .7 .5
כנוירה: הצבע ארגמן 9.15
גלשי: אותה 7 .5

חולון
סביון: אהבה בשחקים 9.10 .7.15 .5
מגדל: שובו של לקצוען 9.10 .7.15
אירכון: קוד הרעם 9.10 .7.15 .4.10

בת־ים
עצמאות: פסיכו 1 9.30 .7.15 .5.00

הרצליה
הילה: צביטה בלב 9.10 .7.15 .5.00
מלון מגדל דניאל: רכבת אל ההופש 21.00 .19.00

באר־שבע
חן: צביטה בלב 9.30 .7.10 .4.10

עכו
אודיטוריום: להב שטנן 9.00 .7.00

פתח־תקוה
היכל 1: אהבה בשחקים 9.30 .7.15 .5
היכל 2: יפה בורדור 9.10 .7.10 .5
היכל 3: אותלו 9.10 .7.00 .4.10

עפולה
מטטירון: הטרמפיסט 8.10

רעננה
אורות: נער הברול 9.00 .7.15 .4.10

גבעתיים
הדר: אהבה בשחקים 9.10 .7.15 .5.00

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום ה', 16.10
הפרדיס: 20.30

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום ה' 16.10 בשעה 21.00:
„מושל יריחו"

שרותים ● עזרה ● התחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
גני בת־ים — הנביאים 3.
חולון
אהרון הפיין 52.
ירושלים
פרקש — הפלמ"ח 28.
נתניה
קופ"ח לאומית — סמילנסקי 4.
פתח־תקוה
הירקון — שטמפפר 24.
רמת־גן
הדסה — כצנלסון 151.
תל־אביב
סניסט — אבן גבירול 19.
כבי — דיזנגוף 174.
חיפה
הנשיא — שד' הנשיא 33.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 2444. חדרה — 22444.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים ע"ש הדסה, תל־אביב – בימים ב', ד', ו' – כירורגיה ופנימית. ילדים – כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב – בימים א', ג', ה' שבת – כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא – כל המחלקות – כל השבוע.

נתניה
● ל"נ לניאדו בתורנות. למקרים דחופים – כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
הדסה ע"כ – ילדים, עיניים.
ביקור חולים – פנימית, א.א.ג.
שערי צדק – נשים, כירורגיה, אורטופדיה.

מוקד קופ"ח כללית

המוקד יעמוד לרשות מבוטחי קופ"ח בימים א'–ה' 20.00–08.00. בימי ו': 15.00–08.00. טלפונים: [illegible]
ער"ד – ארגון קשבת בטלפון לילד ולנוער – קו לנוער במצוקה ת"א – 241 226027 (ערבים) חיפה – 04-720014 (11.00–20.00) נהריה – (11.00–20.00) [illegible]
קו פתוח להורים במצוקה [illegible]
„קו פתוח" – ארגון קשבת לילדים [illegible]

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות הרפואית לשיניים בישראל
תל־אביב — בימים א'–ה' בין השעות 21.00–24.00, בלילות שבת ובערבי חג בין השעות 15.00–24.00, בשבתות ובחגים בין השעות 13.00–21.00. הכתובת: רח' פרישמן 49, טל' 284649.
חיפה: רחוב הגפן 16, קומה ג', טל' 523566. פתוח: כל יום [illegible] כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00.

מרפאות שיניים לעזרה ראשונה
[illegible]

מרכז סיוע לנפגעות אונס
לעזרה ועצה, טל' 03-234819 בימים א'–ה' בשעות 17.00–21.00.

עזרה ראשונה בנפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02-232121
ער"ן תל־אביב — טל' 03-261111
ער"ן חיפה — טל' 04-672222
ער"ן באר־שבע — טל' 057-418111
ער"ן נתניה — טל' 053-35316

סילוק סמורבים
[illegible] — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. [illegible] — טל' 101.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה
בימים א'–ה' 16.00
בימי ו' וערבי חג 11.30
מחיפה לבני־ברק ירושלים
א'–ה' 7.00
מתל־אביב לחיפה
בימים א'–ה' 6.00 .6.15 .7.00 .8.00 .9.00 [illegible]

מתל־אביב לנהריה
בימים א'–ה' 6.00 .8.00 .12.00 .14.00 .16.00
בימי ו' וערבי חג 6.00 .8.00 .12.00
מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב
בימים א'–ה' 6.30 .7.30 .6.30 .8.30 .10.00

10.30 .12.00 .13.00 .14.00 .15.00 .16.00
17.00 .18.10 .20.00
בימי ו' וערבי חג 9.00 .8.00 .7.00 .6.00 .8.00
10.30 .12.00 .13.00 .14.00 .15.40

מנהריה לחיפה ותל־אביב
בימים א'–ה' 6.30 .8.05 .10.10 .14.35
16.11 .18.38
בימי ו' וערבי חג 8.05 .10.15
הרכבת תפעל בימי א' בשבוע ויום אחרי חג בלבד.

11.05 .11.30 .12.30 .13.30 .14.30 .15.30
16.10 .17.10 .19.30
בימי ו' וערבי חג 8.00 .6.00 .6.30 .7.30 .8.30
10.00 .11.30 .12.30 .13.30 .14.30

19 שערים בשבעה משחקים במסגרת אליפות אירופה לאומות

אנגליה — צפון־אירלנד 0:3

מלך שערי הגביע העולמי, גרי ליניקר, ממשיך את תפוקת שעריו במדי הנבחרת האנגלית. אמש הוביל את נבחרתו לנצחון משכנע 0:3 — על צפון אירלנד במסגרת בית מספר 4 בגביע אירופה לאומות.

ליניקר כבש שני שערים. הראשון בדקה ה־33 והשני בדקה ה־80. בתווך כבש כריס וודל שער נוסף (דקה 75).

35 אלף צופים חזו בשליטה אנגלית מוחלטת.

אנגליה הופיעה בהרכב: שילטון, אנדרסון, וודסון, בוצ'ר, סאנסום, רובסון, הודל, הורדז, וודל, בירדסלי, ליניקר.

צפון אירלנד: הוגס, פלמינג, מקלאנר, מקדרולנר, וורטינגטון, דונגאי, פאני, ווייטסייד, סטיוארט, קאמפל, קלארק.

הולנד ניצחה 0:1 בהונגריה

שער שכבש מרקו ואן באסטן, ה"סקורר" בליגה ההולנדית, העניק נצחון לנבחרת הכדורגל של הולנד על הונגריה 0:1 בבודאפשט.

המשחק היה בבית מספר 5 באליפות אירופה. רק 15 אלף צופים ראו את המשחק.

פולין — יוון 1:2

באותו בית ניצחה בפוזנאן פולין את יוון 1:2. כל השערים הובקעו במחצית הראשונה.

30 אלף צופים חזו במשחק. כו הקנה דאריוז דזיקאנובסקי יתרון למארחים בדקה החמישית מהנקודה הלבנה, אולם ניקוס אנאסטופולוס הישווה בדקה ה־13.

דזיקאנובסקי כבש את שער הנצחון גם כן בבעיטת־11 בדקה ה־40.

צ'כיה־פינלנד 0:3

28 אלף צופים חזו בנצחונה המשכנע של צ'כיה על פינלנד 0:3 (0:2) בבית 6.

פטר יאנצ'קה (37), איבו קנופליצ'ק (43), וקארל קולה (67) הבקיעו את השערים.

בית 6

1.	צ'כיה	1	0־3	2
2.	וולס	1	1־1	1
3.	פינלנד	2	4־1	1
4.	דנמרק	0	0־0	0

שלושייה אוסטרית לרשת אלבניה

בבית מספר 1 הביסה אוסטריה את אלבניה 0:3. משעריהם של אנדראס אוגרים (19), טוני פולסטר (65) ומנפרד לינצמאייר (76).

6000 צופים חזו במשחק שנערך בגראץ.

בית 1

1.	רומניה	1	0־4	2
2.	אוסטריה	2	4־3	2
3.	אלבניה	1	3־0	0
4.	ספרד	0	0־0	0

ב־12 בנובמבר תארח ספרד את רומניה.

שישייה בלגית ותיקו לסקוטלנד

נבחרת הכדורגל של בלגיה זינקה אמש לראשות בית מספר 7 באליפות אירופה לאומות לאחר שהביסה את שכנתה — לוכסמבורג — 0:6 לאחר 0:3 במחצית.

במשחק שנערך בלוכסמבורג לעיני רבבת צופים כבש ניקו קלאסן שלושה שערים. קלאסן שנרכש בשבוע שעבר על ידי טוטנהאם כבש את שני השערים הראשונים (דקות 9 ו־14) ואת השער האחרון (89, בכדור עונשין מ־11 מטרים).

משחק נוסף בבית מספר 7, בין אייר לסקוטלנד לא הוכרע — 0:0. 48 אלף הצופים שחזו במשחק שנערך בדאבלין ראו הורמנויות הבקעה לשתי הנבחרות.

האירים תבעו מהשופט הטורכי בעיטת עונשין מ־11 מטרים לאחר ששחקנם אולדרידג' הוכשל ברחבה על ידי מורדו מקלוד. למרות המילים הקשות שהוטחו על ידי האירים לעבר השופט הוא רשם בפנקסו רק את השחקן המחליף גרי דיילי. 22 מתוך 23 הכדורגלנים שנטלו חלק במשחק מופיעים בקבוצות אנגליות וסקוטיות ורק אחד מככב באחת הקבוצות האיריות.

טבלת בית 7

1.	בלגיה	2	8־2	3
2.	אירלנד	2	2־2	2
3.	סקוטלנד	2	0־0	2
4.	בולגריה	1	0־0	1
5.	לוכסמבורג	1	6־0	0

גרמניה — ספרד 2:2

מאת חיים שר, מיוחד ל"על המשמר"

נבחרות גרמניה וספרד נפרדו אתמול בתיקו 2:2 במשחק רעים.

במשחק שנערך בהאנובר הוליכו הספרדים 0:1 משער עצמי. ואס הישווה ל־1:1 וכאן הוליך את גרמניה ליתרון 1:2.

לקראת הסיום הישווה אמיליו בוטרגאניו את התוצאה כאשר דייק מ־11 מטרים.

עד 21: סקוטלנד — אירלנד 1:2

במוקדמות אליפות אירופה בכדורגל עד גיל 21 ניצחה סקוטלנד את הנבחרת האירית 1:2 (0:0).

שאנון (56) וגאלאקאר (69) הבקיעו לסקוטלנד. דה מאנו (79) לאייר.

בוואראשה ניצחה פולין את יוון 0:1 משער שהבקיע פאטק בדקה ה־14. באותה תוצאה גברה אוסטריה על אלבניה בווינה כשאת שער הנצחון הבקיע קוסטנברגר בדקה ה־85.

בטאמפרה גברה בלגיה על פינלנד 0:2 (0:1) משעריהם של דה גרייס (7) וטאנס (65).

ג'רי לינקר (קרוב למצלמה) צוהל לאחר שערו השני אמש שקבע 0:3 לאנגליה מול צפון אירלנד. תצלום: איי.פי

המעקב אחר יריבנו בבית העליון בגביע דייוויס

שרייבר נוצח, שמיד ניצח

הטניסאי מספר 2 של צ'כיה (לנדל כבר בחוץ), מילאן שרייבר בן ה־22 המתנשא מעל שני מטרים, נוצח במפתיע בטורניר באולם בבאזל. על ידי אמריקני בן טסטרמאן 7:6, 6:7, 6:4.

שרייבר דורג שישי בטורניר זה, אבל בן ארצו וחברו לנבחרת הותיק תומאס שמיד גבר על המדורג רביעי האמריקני טים וילקינסון 3:6, 6:3, 4:6.

יעקב לאשק משווייץ שהפסיד לישראלים בגביע דייויס ודורג חמישי נוצח בידי דני ויסר [illegible] המשחקים המוקדמים 6:3, [illegible]

המדורג מספר 1 השבדי [illegible] ארברג הכניע את השוויצרי [illegible] רולף הרצוג 6:0, 6:1.

בטוקיו ניצח המדורג [illegible] ראמש קרישנאן מהודו, את [illegible] גרין מארה"ב 6:2 6:4 [illegible] מרטין דייויס מארה"ב, הכניע את [illegible] שוצו מאטסואוקה מיפאן [illegible]

איוואן לנדל חידש את [illegible] בנצחון בסידני על מרק [illegible] מאוסטרליה 6:4, 6:4, 2:6.

מנסדורף ודורון מדורגים ראשונים באליפויות הלאומיות

מאת יצחק אשל

עמוס מנסדורף וחגית דורון מדורגים ראשונים באליפויות הלאומיות בטניס לגברים ולנשים כפי שנקבעו והוגרלו אתמול באיגוד הטניס.

בין הגברים מדורג שני [illegible] פרקיס, שלישי גלעד בלום ו[illegible] שלמה גליקשטיין.

סדר הטניסאים נקבע על פי [illegible] גם במחשב העולמי של [illegible] המקצוענים.

בין הנשים מדורגת שנייה [illegible] ברגר.

האליפות תחל בשבת [illegible] במרכז הטניס בירושלים [illegible] ביום חמישי.

אליפויות הנוער יחלו [illegible] ביפו וברמת השרון לגילאים [illegible] ובין הפרסים יהיה גם פרס [illegible] שם הילד אודון ירדן.

התחרויות לוותיקים יחלו [illegible] אחה"צ על מגרשי הפועל תל־אביב ומכבי צפון.

סך הכל ישתתפו בכל האליפויות יותר מ־1300 טניסאים וטניסאיות.

● בכדורסל

מאת יצחק ויסהוף

משחק גביע המדינה שהתקיים שלשום בנען, לאחר ששני [illegible] "החיה" מחולון, ניפץ את [illegible] יערך מחדש ב־8 בנובמבר (מוצאי שבת).

המשחק יערך ב"תפר" [illegible] חזרתה של חולון ממשחק [illegible] אירופה למחזיקות גביע שייערך [illegible] וילרבאן בצרפת לבין משחק [illegible] המסקרן בין הפועל חולון לבין [illegible] ת"א שאמור להתקיים [illegible] בנובמבר.

בקיבוץ נען, שם אמור להתקיים המשחק החוזר נגד הפועל [illegible] שוקלים להעביר את הבית [illegible] לחולון. בקיבוץ מתלוצצים [illegible] שאם "החיה" שוברת סלים, [illegible] ואת בחולון.

אגב דו"ח השופטים. [illegible] במשחק זה, זאב נוימן ובני [illegible] לגמרי. השופטים מציינים כי [illegible] נשבר לא בזדון, אלא לאחר [illegible] רגילה של החיה.

ההזמנה הצרפתית לוועדה המקצועית

הזמנתה של צרפת, [illegible] ישראל בכדורסל להשתתף [illegible] טורניר תלת־מולדי בפאריס [illegible] 28 בדיצמבר הועברה אמש [illegible] הנהלת איגוד הכדורסל להכרעה [illegible] לוועדה המקצועית.

ספק אם ההזמנה תתקבל [illegible] שקבוצות שונות ישתתפו במשחקי [illegible] אלה. בטורנירים שונים [illegible] תופיע בתחילת ינואר 1985 [illegible] ניר בשטוקהולם.

הוועדה המקצועית [illegible] בהזמנת הולנד לנבחרת ישראל להשתתף ב־22־24 במאי [illegible] הכנה לפני אליפות אירופה [illegible] בטורניר זה ישתתפו ספרד, [illegible] יוון וישראל.

● הנהלת איגוד [illegible] החליטה אמש למנות ועדה [illegible] בהצעת היועץ המשפטי [illegible] יפה, להעביר את כל [illegible] קבוצות ושחקנים [illegible] שימונה ע"י נשיאות [illegible]

בליגה בכדוריד: הראשוניות בעקבות הרמת־גניות

מאת יוסף חכם

במשחקי המחזור השני בליגה הלאומית בכדוריד הביסה אמש קבוצת הפועל פתח תקוה את יריבתה העירונית, מכבי, 18:34 במשחק שנערך באולם ביתר.

את טבלת הליגה מוליכה מכבי הארזים רמת גן ששינתה העונה את [illegible] בניצוחו של בני גוו.

● ממשחק הניצחון של הפועל פתח תקוה על מכבי פתח תקוה 15:34 (4:17) מדווח שמעון קרודו ששחקני הפועל עשו במגרש ככל העולה על רוחם. את השערים להפועל כבשו: טנבבאום 9, שיבי 9, כוום 6, קווקרו 3, אמר 2, ולינגר 2, ברו 1, אברקיב 1 ואפו 1. שערים למכבי: מנדל 8, כבר 3, קביליו 2, בן נון 1, ולקנין 1. שפטו ובצקי ונוטמן.

● באולם האוניברסיטה ברמת אביב גברה בנקל קבוצת מכבי הארזים רמת־גן על אס"א תל־אביב 21:30 לאחר 10:15 במחצית. בשורות המנצחים בלט השוער רונן עיזואן ששיחק במשך 47 דקות. שערים למכבי הארזים: גוו 10, דאלל 7, מועלם 5, אלינב 4, שמש 2, הניג 1 ווונצקי 1. שערים לאס"א תל־אביב: אפלויג 11, גלעדי 3, אלניר 2, אורן 1, נעמן 1, מטרני 1, נגל 1 וארדיטי 1. שפטו פלם ורוזנברג לעיני 250 צופים.

הטבלה

(לאחר המחזור הב')

1.	הארזים ר"ג	38־60	4
2.	הפועל רמת־גן	32־50	4
3.	מכבי ראשל"צ	30:44	4
4.	הפועל ראשל"צ	30־35	4
5.	הפועל פ"ת	39־49	2
6.	מכבי נתניה	27־30	2
7.	מכבי רחובות	33־34	2
8.	הפועל נוף ים	45־39	1
9.	הפועל רחובות	42־33	1
10.	אליצור הרצליה	44־32	0
11.	אס"א ת"א	53־38	0
12.	מכבי פ"ת	64־32	0

● בהיכל הספורט העירוני ברחובות ניצחה מכבי רחובות את הפועל נוף ים 18:24 (8:13). כתבנו תמיר חופי מדווח שאת השערים למכבי רחובות כבשו: בלדר 7, אייזנברג 5, זיו 4, גולדפישר 3, גלבוע 3 ומידום 2. שערים לנוף־ים: זיפרט 4, תרבון 4, כס 3, שאול 3, אריה כהן 1 ויצחקי 1.

● מאולם מכבי ראשון לציון מדווח יאיר ביטון על נצחון מכבי המקומית על הפועל רחובות 12:21. שערים למכבי ראשון לציון: דרוקר 5, צרפתי 5, בשן 4, כנען 2, יוסיפוביץ 1 ושפרינג 1. שערים להפועל רחובות: ע. דוידוביץ 4, מוריץ 4, כהן 2, רבינוביץ 1 ואמיתי 1. שפטו זינגר ובוקר.

● באולם הי"א במכון וינגייט ניצחה הפועל ראשון לציון את מכבי נתניה 15:17 (6:5). שערים לראשון לציון: קושניר 6, ורד 6, דיין 4 וכהן 1. שערים לנתניה: דוראי 5, מריוס 4, שמיר 3 ובכר 1. שפטו גרוס וציבירין.

● במשחק נוסף באולם היא במכון וינגייט גברה הפועל רמת גן על אליצור הרצליה 17:26 (10:14). שערים להפועל רמת גן: גרא 7, אראלי 7, זלינגר 3, פרוכטר 3, מאירוביץ 3, אלימוסינום 2, ליס 1 וסומף 1. שערים לאליצור הרצליה: פריקמן 5, פיינזלבר 4, מלט 3, מנריל 2, הרטמן 1, צסלר 1 ולייבה 1. שפטו הרט וגורודין.

ג'ונסון הגיע

ריצ'ארד ג'ונסון, הכדורסלן שחום העור ששיחק בשורות אלופת הולנד, דקבוס, הגיע אמש ארצה ויבחן בימים הקרובים בקבוצת מכבי חיפה.

בר־נור לבאר־שבע

מאת יוסף חכם

דרור בר נור עשוי להדריך כבר היום את קבוצת הפועל באר שבע במקומו של המאמן נינו ברגיג שפוטר בתחילת השבוע.

בר נור אישר בפני אמש בשיחה טלפונית שנפגש אתמול בבירת הנגב עם ראשי הפועל באר שבע ושני הצדדים סיכמו על פגישה נוספת היום שבה יוסדרו התנאים הכספיים.

אם אכן ימונה הכוקר בר נור כמאמן הקבוצה הוא ידריך כבר בשבת הקרובה את הקבוצה מול מכבי נתניה.

בר־נור אמור היה לאמן העונה את מכבי פתח־תקווה אך התפטר עוד לפני שהליגה יצאה לדרך.

הוזמנו לאליפות העולם שתערך בהודו אבל...

● טניס שולחן

מאת יצחק ויסהוף

נבחרת טניס השולחן של ישראל הוזמנה לאליפות העולם בענף זה שתערך בסוף חודש פברואר 1987 בהודו, אך ראשי הענף בארץ חוששים שההודים יערימו קשיים מדיניים על ישראל, דבר שימנע את ההשתתפות.

אתמול נפגשו ראשי טניס השולחן בישראל עם העיתונאים. במהלך פגישה זו מסר יו"ר האיגוד ד"ר שלמה קידר מידע על העונה שעברה ועל העונה הקרובה שתחל ב־27 באוקטובר עת יחלו משחקי הליגה בארץ.

שלמה קידר מסר גם דיווח על ניסיונות ישראל להתקבל ליבשת אירופה: "נוצרו קשרים עם מדינות מזרח אירופה באליפות הפתוחה של ישראל שהתקיימה לפני מספר חודשים. בעקבות קשרים אלו קיבלה ישראל הזמנה לאליפות הפתוחה של רומניה. באליפות זו, שהסתיימה לפני מספר ימים, זכו נשות ישראל איריס כרמי וסיגל לב להישג מכובד כשניצחו את נציגות מזרח גרמניה. אך נוצחו בהמשך ע"י אלופות אירופה מהונגריה".

קידר הוסיף כי קיים "פלירט" עם הונגריה, ויש סיכוי שישראל תקיים שם מחנה אימון. ישראל זקוקה לשני שליש קולות של מדינות אירופה וכיום ספרד היא אחת התומכות לקבלת ישראל והיא מפעילה "לובי" באירופה לקבלתנו. ספרד אף הזמינה את נבחרת הנוער של ישראל לאליפות הפתוחה שלה וישראל הזמינה במקביל את ספרד לישראל. לגבי אליפות העולם הוסיף קידר: "העבר הוכיח כי היו בעיות פוליטיות. ההודים מסוגלים לבטל את השתתפות ישראל שבוע לפני קיום המשחקים, הם יכולים להודיע כי אינם יכולים לערוב לנו מבחינה בטחונית. ישראל מפעילה קשרים שיש לה עם הוועד האולימפי למען ההשתתפות באליפות העולם. פעמיים כבר הורחקנו מאליפויות העולם ואנו מקווים כי הפעם נשתתף", אמר ד"ר קידר.

קנס 3000 שקלים ורדיוס ע"ת לבאר־שבע

מאת אשר גולדשלאגר

בית הדין המשמעתי של התאחדות לכדורגל קנס אמש את קבוצת הפועל באר־שבע מהליגה הלאומית ב־3000 שקל בעקבות האירועים הבלתי ספורטיביים שליוו את סיום משחקה עם מכבי תל־אביב בשבת. בית הדין המשמעתי בהרכב עורך הדין חיים אלדרוף הטיל על הקבוצה גם עונש על תנאי של משחק רדיוס עם קהל.

בהחלטתו ציין בית הדין המשמעתי כי למרות האירועים נמנע מלהטיל על הפועל באר־שבע עונש רדיוס בשל ההשלכות הכלכליות החמורות היכולות לנבוע מעצם העונש. עם זאת המליץ בית הדין לקבוצת הפועל באר־שבע לאמץ את השיטה לפיה אסור למשטרה להניח לשופטים מרגע יציאתם מהמגרש, מבלי להתייחס למצב בחוץ.

לדעת בית הדין שמירה הדוקה של המשטרה היתה מונעת התקהלויות מיותרות עם השופט שיינר. בית הדין ציין עוד כי הוא מתרשם ששוטרי באר־שבע הינם אוהדים מובהקים של הקבוצה ועל נציג ההתאחדות לבדוק סוגיה זו היטב.

השופט שיינר הופיע אמש לדיון יחד עם קוונו טובי מלאך ועזב את ההתאחדות רק לאחר מתן פסק הדין. שיינר טען כי אוהדים מקומיים פרצו אליו ואל קווניו על מנת לפגוע בהם. שוטרים שעמדו ליד דלת הכניסה פשוט הסתכלו ללא תגובה. השופט הוסיף ואמר כי בפעם הראשונה בקאריירה שלו נפגע פיסית על ידי אוהדים כשספג בעיטה ברגלו וחבטה בגב, נוסף על היריקות. "רק משהפעלנו כח פיסי הצלחנו להימלט באמצעות המונית" סיים שיינר.

קבוצת הפועל בית־שמש מהמחוז הדרומי של ליגה א' נענשה אמש בקיום משחק רדיוס אחד בפועל, 50 ק"מ מבית־שמש לאחר שאוהדיה הורשעו בזריקת חפצים על השופט במהלך המשחק עם הפועל ראשון־לציון. כן הוטל על בית־שמש עונש של משחק רדיוס אחר על תנאי וקנס 500 שקל. יצויין כי קהל בית־שמש זרק, לדברי השופט, אבנים לאחר ששרק על בעיטת 11 לזכות ראשון־לציון.

חיים טל, מאמן בית"ר נהריה, נקנס ב־50 שקלים לאחר שהורשע בהפרעה לקוון במשחק קבוצתו עם הפועל חיפה.

בית הדין המשמעתי פסק הפסד טכני לקבוצת מ.ס. גבעת שמואל במשחקה עם הפועל כפר שלם. המשחק בין שתי הקבוצות הופסק בשבת במצב של 0:2 לזכות כפר שלם.

פרידה מיוסל'ה

מאת ראובן חנניה

תא עיתונאי הספורט המסקרים את פעילות הנבחרת הלאומית בכדורגל נפרד אתמול מהמאמן הלאומי היוצא יוסף מירמוביץ' במחווה. על שיתוף הפעולה בין שני הצדדים.

מירמוביץ' היה נרגש אתמול מדברי השבח על אישיותו שנאמרו מפי נציג העיתונאים ומפי יו"ר הנהלת ההתאחדות לכדורגל שאול סוויזי שנכח גם כן בטכס הצנוע.

באותו מעמד אמר היו"ר כי מירמוביץ' ימשיך ככל הנראה את עבודתו במסגרת ההתאחדות לכדורגל כמאמן מיוחד למציאת כשרונות מחוננים בכדורגל הישראלי.

מירמוביץ' אמר כי תמיד שאף למצוא איזון בין האינטרס העיתונאי לבין עבודה שקטה בנבחרת הלאומית.

בהתייחסו לתפקיד החדש המוצע לו סיפר מירמוביץ' כי כדורגלן מכבי חיפה דניאל ברייאלובסקי, שהצטיין כל כך במקסיקו שם שיחק, נולד בקרית אונו ואילמלא יסודות הכדורגל שספג בארגנטינה ספק רב אם היה מתגלה כשרונו הרב. מדבריו ניתן להסיק שטיפוח נכון יביא לתוצאות.

ארגון המאמנים מגיב על פיטורי שייע ונינו

מאת ראובן חנניה

הנהלת ארגון המאמנים הגיבה אתמול על פיטוריהם של שני מאמני הכדורגל יהושע פייגנבוים ממכבי נתניה ונינו ברגיג מהפועל באר שבע באומר יוצאת בתגובה בכתב על הדרך הלא הולמת בה מפוטרים מאמנים בליגות של ישראל.

בחוזר שהוציאה הנהלת האיגוד נאמר בין השאר: "העובדה שכבר בשלב ראשוני של משחקי הליגה מפוטרים מאמנים מהווה [illegible] לדאגה לארגון המאמנים והכדורגל בכלל. אין ספק כלל שהפסקת עבודת מאמן בתחילת עבודתו פוגעת בקבוצה עצמה וברמת הכדורגל בכלל. ברור שמצב מעין זה יאלץ את מוסדות ארגון המאמנים לשקול נקיטת אמצעים נדרכים שונים על מנת להלחם בנגע מזיק זה. יתכן ויגיע שלב שהארגון יצטרך לשקול הענשת קבוצות החוזרות ומפטרות מאמנים כאורח שיטתי, עד כדי מתן איסור למאמנים לעבור בקבוצות אלו."

בית"ר תל־אביב, היחידה בליגה שטרם ניצחה את הפועל תל־אביב

חוזז ומוסקוביץ יאיימו הערב על קבוצתם בעבר

מכבי תל־אביב ברוממה נגד מכבי חיפה ★ העולות בחוץ, במאבקים אבודים, בנתניה ובחולון ★ הרמת־גניות שואפות להימלט מהתחתית

משחקי הערב

★ אליצור נתניה — הפועל איתן גבת (8).
★ הפועל הגליל העליון — הפועל רמת־גן (8).
★ מכבי חיפה — מכבי תל־אביב (8).
★ הפועל חולון — הפועל ירושלים (8).
★ הפועל תל־אביב — בית"ר תל־אביב (8.30).
★ מכבי רמת־גן — הפועל חיפה (8.30).

הטבלה

(אחרי 3 מחזורים)

1.	מכבי ת"א	287־341	6
2.	הגליל העל'	274־281	6
3.	בית"ר ת"א	264־267	5
4.	הפועל ת"א	[illegible]	[illegible]
5.	אליצ' נתניה	260־202	4
6.	מכבי חיפה	[illegible]	[illegible]
7.	הפ' ירושלים	277־270	4
8.	הפועל חיפה	[illegible]	4
9.	הפועל גבת	262־249	4
10.	מכבי ר"ג	284־256	4
11.	הפועל חולון	181־166	3
12.	הפועל ר"ג	[illegible]	3

• משחק חסר

● בכדורסל

מאת ישראל פז

עשרת ימי־ההפגרה שהיו בין המחזורים השלישי והרביעי שייערך הערב בליגה הלאומית בכדורסל, גרמו לנתק מסויים. הפסקות מעין אלה, הגם שמבוצעות בלית־ברירה, מוציאות מעט מ"הפילפל" של שטף הליגה. גם בין המחזורים הרביעי והחמישי תהיה הפוגה בת 11 יום, מאחר שביום שני שובין הסיבוב הראשון בגביע־המדינה, שאינו מפגיש יריבות לאומיות, בינן לבין עצמן.

צריך לזכור שבסוף השבוע הבא ייערך מפגש בין־ארצי ידידותי בין נבחרות איטליה וישראל.

בסוף החודש יחזרו ארבע קבוצות הגברים שלנו למשחקי גביעי אירופה. תהיה הגיגה של ממש. קשה להעריך כמה קבוצות יעברו וכמה יעצרו. מכבי ת"א תשחק בגביע־האלופות עם טופו פינלנד; הפועל חולון תתמודד בגביעי־אירופה למחזיקות עם וילרבאן הצרפתית ובגביע־קוראץ' מצפות שתי יריבות איטלקיות בכירות לנציגות ישראל: וארזה להפועל ת"א וקאנטו לאליצור נתניה.

מאיר בין

תומר־נפץ

מה קורה בליגה הלאומית על רקע משחקי המחזור הד' הערב? אילו הייתי צריך להצביע על משחק יוצא־דופן הייתי מדגיש את הדרבי התל־אביבי בין הפועל ובית"ר, שייערך באולם אוסישקין. בית"ר ת"א היא הקבוצה היחידה מכל קבוצות הליגה הלאומית כיום שטרם הצליחה לגבור על יריבתה העירונית מהפועל ת"א. הערב יש לה סיכויים טובים לעשות היסטוריה מבחינתה, בסיועם של שני שחקני הפועל ת"א לשעבר, פנחס חוזז (שחקן תוצרת הפועל ת"א) ואבינדור מוסקוביץ (שיחק בהפועל ת"א בעונת 1977).

הפועל ת"א נחלשה לעומת העונה שעברה, מה גם שאחד מכוכביה, חיים זלוטיקמן, שוהה לאחר ניתוח בגרמניה. אגב, בהפועל ת"א טוענים שזלוטיקמן ישוב אולי לשחק בפלייאוף. לי אין כלל בטחון שהפועל ת"א, בהרכבה הנוכחי, תגיע ל... פלייאוף.

בית"ר ת"א התחזקה. נראה שהעונה יש לה סיכוי להשתחרר מדימוייה הבינוני. הערב תשתדל להוכיח שאין היא עוד מספר 3 בעיר תל־אביב.

משחק מעניין אחר יהיה בהיכל־הספורט ברוממה כשמכבי חיפה תארח את מכבי ת"א. האם יצליחו החיפנים להפתיע את התל־אביבים, כמו שעשו כמה פעמים בעבר? להערכתי — לא. מכבי חיפה תנסה למתוח את יריבתה הנכירה, אך לשם כך היא חייבת להיות בשיאה. לפי משחקיה עד כה לא גילתה גדולות־ונצורות ונמנית על המאכזבות בפתיחת הליגה. מכבי ת"א נמצאת במשור טוב ותוכל למחוץ את החיפנים בעיקר בכל האמור למאבקים מתחת לסלים.

משוכות גבוהות

שתי העולות ללאומית ייצאו למשחקי־חוץ נגד שתיים מהבכירות בקבוצות הישראליות. הפועל איתן גבת תשחק בנתניה נגד אליצור נתניה, והפועל ירושלים תתמודד בחולון עם הפועל חולון. סיכויי שתי העולות — אפסיים. אליצור נתניה והפועל חולון מסתכלות קדימה, לעבר הבכירות. ואין להניח שירשו לעצמן להיות מופתעות במגרשיהן ע"י קבוצות שעלו רק העונה. כמובן שהשתיים יהנו גם מביתיות.

אם ברכנו את הפועל חולון ואליצור נתניה שוב בכפיפה אחת בוודאי להזכיר שהמיפגש המסקרן ביניהן, שנדחה בעקבות "תקריות הסלים", יערך ביום ראשון, בשבוע הבא. אני מקווה שהסלים יחזיקו מעמד. אולי יואלצו להמירם ב... סלי־ברזל.

שתי הקבוצות הרמת־גניות ישתדלו לעשות כמיטב יכולתן. הפועל רמת־גן, המתכוננת להחליף בעתיד כמה משחקניה, כפי שמתיר התקנון, תחזור, קרוב לוודאי, בידיים ריקות מכפר־גלעדי, ממשחקה עם הפועל הגליל־העליון.

לעומת זאת תנהל מכבי רמת־גן, באולמה בכפר־המכבייה, מאבק עיקש ושקול עם הפועל חיפה. שתי הקבוצות קצרו רק במחזור הב' את נצחונן הראשון, נצחון נוסף יגביר את בטחונה של הזוכה. הביתיות מעניקה יתרון למכבי רמת־גן.

אליצור ת"א — בני־יהודה ת"א 35:84

במשחק בליגה הלאומית לנשים בכדורסל שהוקדם לאמש הכניעה האלופה, אליצור ת"א, את בני־יהודה ת"א — 35:84 לאחר 17:48 במחצית.

שאר המשחקים יהיו הערב: הפועל ת"א — הפועל ירושלים (6.45) מכבי חדרה/רמת־חן — מכבי רמת־חן (6.45) אליצור ראשל"צ — מכבי ת"א (8) אס"א ירושלים — הפועל חיפה (8) והפועל גלבוע — הפועל גבעתיים (8).

אליפות העולם מנקודת מבטו של המאמן הלאומי מאיר בין:

קיראלי נטל הכתר מזייצב

לארה"ב היה מנהיג אמיתי בעוד שמנהיגה של בריה"מ הזדקן ★ צרפת הציעה לבוא לראות את המאסטרו פביאני עם... חליפה ועניבה ★ שני יהודים בנבחרת ארגנטינה ואחד בבראזיל ★ קובה — ברק ונאיביות

● בכדורעף

מאת מאיר בין

המתעה באליפות העולם בכדורעף בפאריס. ארצות־הברית, האלופה האולימפית, נטלה את הכתר מבריה"מ־המועצות, אלופת העולם. הנצחון בגמר 1:3 העתיק את נקודת־הכובד לארה"ב. בריה"מ, שאיבדה את שני הכתרים לאמריקנים בכדורסל — גברים ונשים — שמטה השנה כתר עולמי נוסף.

17 אלף צופים באו לאולם ברסי בפאריס לחוות בקרב הגדול. רבים נותרו בחוץ בלי כרטיסים.

עימות בין מעצמות־העל, וכמובן בין אסכולות כדורעף שונות. הסובייטים עלו בהרכב: זייצב (1.91), פנצנקו (1.98) צקוריקין (2.01) סבין (2.00), סורקולט (1.94) ווילדה (2.00).

האמריקנים נמוכים מהסובייטים: דבוראק (1.91), קיראלי (1.91), שיברטליק (1.93) טימונס (1.96) פורטון (2.00) ופוארס (1.96).

מאמנים ממדינות שונות הימרו על בריה"מ, גם אני הייתי ביניהם, ואמנם, הסובייטים זכו במערכה הראשונה, ואף הובילו בשנייה, אך קיראלי ודבוראק, בסידרת הצלות, פורטון בחסימות ופוארס בהנחתות מוחצות גרמו למהפך. הם העלו את ארה"ב ליתרון, אותו לא שמטה עד לנצחון.

לשתי הנבחרות התקפות חזקות וחסימות מצויינות, אך האמריקנים היו מדוייקים יותר בקבלת כדורי הפתיחה וטובים בהרבה בהגנה.

המנהיג הזדקן

זייצב, המוסר הסובייטי האגדי, הוא כבר בן 34. עייף ואיטי. כך שלבריה"מ חסר מנהיג במגרש. לעומת זאת היה לאמריקנים את קיראלי, ללא ספק השחקן הטוב בטורניר. שימו לב לנתוניו האתלטיים: 7.60 בקפיצה לרוחק ו־1.54 בריצת 800 מטר. מנהיג אמיתי, בעל רוח־לחימה שלעולם אינו מוותר.

ואכן, לא היה כדורעפן ראוי מקיראלי לקבל את הגביע, לקול תרועות הצופים.

מתח ועניין ליוו את פתיחת אליפות העולם בצרפת. מספר מדינות קראו תיגר על עליונותה המסורתית של בריה"מ: בראזיל וארגנטינה, המושכות עשרות אלפי צופים במשחקיהן בדרום־אמריקה; ארה"ב, שכוכביה רוכזו בסן־דייגו, מאז 1981: נציגות אסיה, סין ויפאן (סין השיגה עליונות מוחלטת בכדורעף הנשי); קובה המצויינת: ארצות מזרח־אירופה, וכמובן צרפת הביתית.

שישיית האליפות

★ פביאני (צרפת).
★ סבין (בריה"מ).
★ דספין (קובה).
★ פוארס (ארה"ב).
★ קירלי (ארה"ב).
★ מרטינו (ארגנטינה).

הדירוג הסופי

1. ארצות־הברית 2. בריה"מ 3. בולגריה 4. בראזיל 5. קובה 6. צרפת 7. ארגנטינה 8. צ'כוסלובקיה 9. פולין 10. יפאן 11. איטליה 12. סין.

ארה"ב ובריה"מ — היו רמה בפני עצמה. הן ניצחו את השאר במהלך שני.

ליפאנים — הגנה פנטסטית, אך קשה לנצח בלי 4 הנקודות שמעניקה החסימה בכל מערכה. לכן יש צורך בשחקנים גבוהים.

בולגריה, הפתעת הטורניר: פולין וצ'כוסלובקיה (אכזבה), בתהליך של חילוף משמרות.

צרפת מתואמת סביב מוסר מעולה, פביאני (עיתון מקומי הציע לצופים לבוא לאולם בחליפות ובעניבות לקראת הקונצרט בניצוחו של המאסטרו פביאני). אולם הפסידה לבראזיל 1:3. לאחר שהובילה במערכה השלישית 7:14 ונוצחה בסיומה — 18:20. מעניין לציין שהקהל הצרפתי הריע ממושכות לקבוצתו גם לאחר ההפסד.

"דספין המזמר"

בשורות ארגנטינה שני שחקנים יהודים וקנטור ופולנסקי. גם המאמן יהודי (רויטמן). כל שחקני ארגנטינה משחקים בליגה המקצוענית באיטליה. ובראשם המפציץ קירוגה ושחקן ההגנה הטוב בטורניר — מרטינו. כנבחרת לא גילתה ארגנטינה יציבות. אך ידעה להתעלות ונתנה קרב גדול נגד קובה (3:2 לקובה).

בראזיל — הלהיבה בהנחתות החימום המרשימות ביותר. גם בשורותיה שחקן יהודי מצוין (רויסמן). היא נוצחה בקלות ע"י ארה"ב בחצי־הגמר (3:0) ומקומה הרביעי אינו ריאלי.

קובה, עם שחקניה שחומי־העור, סיימה במקום החמישי. לדעת הכל היתה ראויה למקום השלישי. הקובנים הם היחידים היכולים לדרג את ארה"ב ובריה"מ ונגד שתיהן הפסידו (3:2). נתוניהם הגופניים הם הטובים ביותר. גובה, כח ומעל לכל — ניתורים מדהימים. המנתר הגדול מכולם הוא דספין (1.93), שניתר ב־3.20 מטר. וזכה לכינוי "דספין המזמר", מאחר שבשעת מאמץ הניתור, הוא משמיע זעקה בקול סופרן. הבעיה של הקובנים שהם קצת נאיביים, עושים שגיאות מיותרות, אך עתידם לפניהם.

"כך נלמד כדורעף"

נרקיס שרייבר

ספר הדרכה מצויין — "כך נלמד כדורעף" — ראה לאחרונה אור. פרי עטו של מאמן ומומחה הכדורעף, נרקיס שרייבר (הוצאת "חיש" ת"א).

נרקיס שרייבר, מי שאימן קבוצות בכירות בכדורעף הישראלי וגם נבחרות ישראל, הגיע למסקנה כי מזה זמן רב מורגש הצורך לארגן את החומר הנלמד בנושא הכדורעף בבתי־הספר. בכתות ספורט, במגמות וגם בקבוצות ילדים, נערים ונוער. המחבר, מורה ותיק ומנוסה, הסתייע בנסיונו הרב בעשרות שנות עבודה עם כל הגילאים בכל מוסדות החינוך בארץ.

הספר מלמד כיצד לשחק לפי גילאים. הפירוט הרב כיצד להפעיל את הילדים בכל כתה, ובאיזה דרכים יש לנקוט כדי להחדיר בהם יסודות נכונים — מעלה את ערכו של הספר.

קצת על המחבר: יליד רומניה, את תוארו האקדמי קיבל ב־1952 באוניברסיטה לחינוך גופני בבוקרשט. היה ספורטאי רב־גוני. כבר מגיל צעיר שיחק בליגה הלאומית בכדורסל ובכדורעף. היה גם אתלט, שחיין, מתאגרף ומתעמל. הופיע בקבוצת הכדורעף המפורסמת של סטאוה בוקרשט והתאמן כמקצוען. היה המאמן הצעיר ביותר בין מאמני נבחרות רומניה (בוגרים, נערים ונערות), עם עלותו ארצה אימן בשנות השישים את נבחרות הגברים, הנשים והנערות של ישראל. היה רכז הכדורעף במשרד החינוך ובבית־הספר למאמנים, כיום, מורה לחינוך גופני ומטפח פעילות בין הילדים והנוער.

הספר מומלץ לכל מי שעוסק בכדורעף. מ.ב.

שנהר על משחקי הליגה הלאומית בשבת

מכבי ת"א תמשיך לנצח
סיכוי להפועל ת"א ביבנה

מאת יצחק ויסהוף

ממרומי הטבלה הלאומית משקיף שמעון שנהר, מאמן מכבי ת"א, על קבוצות הליגה. קבוצתו, מכבי ת"א, היא ללא ספק הקבוצה המרשימה של פתיחת העונה. 7 נקודות משלושה משחקים. בשני המשחקים האחרונים, נגד מכבי יפו והפועל באר־שבע, כבשה 8 שערים לעומת 0.

בשבת תשחק מכבי ת"א באיצטדיון בלומפילד, בהצגה המרכזית, נגד הפועל כפר־סבא. שנהר מנסה לנתח את משחק קבוצתו ואת שאר תחרויות המחזור הרביעי:

● **מכבי ת"א — הפועל כפר־סבא.**

אם קבוצתי תצליח להציג את משחקה הרגיל — תנצח. במשחק זה יש משמעות ליריב המופיע מולנו. הפועל כפר־סבא הוכיחה כי היא קבוצה מגובשת. ובעת האחרונה מגלה יכולת טובה. המשחק אמור להיות מעניין. ואני מעריך כי יובקעו בו הרבה שערים.

התחזית: נצחון למכבי ת"א.

● **מכבי יבנה — הפועל ת"א.**

מכבי יבנה מגלה שיפור במשחקה המתבטא ביכולת הקבוצתית שלה. הפועל ת"א זקוקה לנקודות, שכן במחזור הבא ייערך הדרבי התל־אביבי הגדול.

אני מעריך שהפועל ת"א מחרתיים "על כל הקופה" ולכן אני מעניק לה יתרון.

התחזית: תיקו ומעלה להפועל ת"א.

● **מכבי נתניה — הפועל באר־שבע.**

היום מכבי נתניה טובה מהפועל באר־שבע. המשחק ייערך בנתניה. וזה משמעותי מאוד. באר־שבע תמבול מאירועי השבוע האחרון, ולפיכך ישארו 3 הנקודות בנתניה.

● **הפועל פ"ת — מכבי יפו.**

משחק פתוח. שתי הקבוצות זקוקות לנקודות. הביתיות מעניקה יתרון להפועל פ"ת, אך מכבי יפו לא תוותר בקלות.

התחזית: תיקו ומעלה להפועל פ"ת.

● **מכבי פ"ת — הפועל לוד.**

לאחר החמישייה של מכבי פ"ת לרשת בית"ר נתניה, וההפסדים של הפועל לוד למכבי נתניה ולהפועל פ"ת, יהיה משחק שקול מאוד. ההקרבה של שחקני לוד מול הרצון של מכבי פ"ת לנצח בכל מחיר, מבטיחים משחק מעניין.

התחזית: תיקו.

● **בני־יהודה — בית"ר נתניה.**

בני־יהודה בעלה לנצחון נוסף. המשחק ייערך בשכונת־התקווה. לעיני האוהדים הקנאים שלה. בית"ר נתניה אינה במצב טוב. קבוצה זו לא ערוכה לקראת הליגה, ולפיכך התוצאה ברורה.

התחזית: נצחון לבני יהודה.

● **בית"ר ירושלים — שמשון ת"א.**

שמשון ת"א זקוקה לנקודות. בית"ר ירושלים תשתדל להציג את משחקה הרגיל. בדרך־כלל היו המשחקים בין שתי קבוצות אלו שקולים, וכורים מאבקים כתוחים. וגם הפעם המשחק לא יוכרע.

התחזית: תיקו.

● **מכבי חיפה — בית"ר ת"א**

מבחן ליכולתה של מכבי חיפה. במידה שתצליח לנצח תעלה על גל של נצחונות. מנגד יהווה המשחק מבחן־כוחות גם לבית"ר ת"א. הפסד שני לבית"ר תוך שבוע יכול להוריד לטמיון את כל הנצחונות בפתיחת הליגה. הביתיות תסייע למכבי חיפה.

התחזית: נצחון למכבי חיפה.

מחר, בלוזאן, תיפול ההכרעה

מאבק סוחף בין שש ערים לאירוח האולימפיאדה

מאת יוסף אלפרן

מה שכונה באמצעי־התקשורת בעולם "המירוץ הגדול", דהיינו מערכת בחירת העיר שתארח את המשחקים האולימפיים ב־1992, מעורר התרגשות רבה בלוזאן, בה יושב הוועד האולימפי הבינלאומי. ההכרעה תהיה מחר.

דיוני הוועד החלו עוד בתחילת השבוע. בעיר נמצאים כ־100 אורחים. נציגי הוועדים הלאומיים. אנשי־ציבור מהערים והוועידות, ולמעלה מ־1000 אנשי־תקשורת מכל העולם.

הערים אלברטוויל, אנקרינג, ברחטסגאדן, קורטינה דאמפצו, פאלון, לילהאמר וסופיה מתחרות על אירוח "האולימפיאדה הלבנה" — אולימפיאדת־החורף.

אולם עיקר תשומת־הלב מופנית לבחירת העיר, בה ייערכו המשחקים האולימפיים ב־1992. על זכות האירוח מתמודדות הערים אמסטרדם, ברצלונה, בלגראד, בירמינגהאם, בריסביין (אוסטרליה) ופאריס.

שש הערים המתמודדות הציגו עצמן אמש. הבחירה תהיה מחר.

מהי תמונת המצב?

בשנתיים האחרונות, מאז הוצגה המועמדות, מעריכים שהוצא סכום כולל של 100 מיליון דולאר עבור פירסום עצמי ע"י 13 הערים כאשר מניעים יוקרתיים ופוליטיים הניעו אותן.

● אמסטרדם: עיר זו אירחה את המשחקים האולימפיים ב־1928. לרשותה תקציב בן 600 מיליון דולאר (בהם נכללות הוצאות של 70 אלף מפעלים הולנדיים). יש לה אפשרויות לארח 20 מתוך 24 תחרויות אולימפיות במרחק של לא יותר מרבע שעת נסיעה מהכפר האולימפי. נקודה חלשה: התנגדות אקולוגית ומספר רב של מבודדים.

● ברצלונה: תקציב של 667 מיליון דולר מבוקשת לנצל את מעמדו של נשיא הוועד האולימפי הבין־לאומי, חואן אנטוניו סאמאראנץ, שהוא תושב העיר. 27 מתוך 37 מתקנים כבר מוכנים. נקודה חלשה: הטרור הבאסקי.

● בלגראד: תקציבה — 500 מיליון דולאר. 80 אחוז מהמתקנים — מוכנים. אין לה בעיות בטחוניות. נקודה חלשה: מעט בתי־מלון וחוסר שרותים מתאימים.

● בירמינגהאם: לא פורסמה תקציבה. טוענת שהשלימה מתקנים רבים וקרובים מאוד לאיצטדיון המרכזי. נקודה חלשה: עדיין זוכרים את החרם של אפריקה על משחקי חבר העמים הבריטי.

● בריסביין: תקציבה — 500 מיליון דולאר. משופעת במתקנים טובים ואין בעיות בטחון. נקודה חלשה: אוסטרליה נראית כ"סוף העולם".

● פאריס: אירחה את משחקי 1900 ו־1924. מזכירה לכל שב־1992 ימלאו 100 שנה להצהרת הברון דה קוברטין לחידוש המשחקים האולימפיים. תקציב — קרוב למיליארד דולר. נקודה חלשה: [illegible]

החלה הנסיגה מאפגניסטן

מוסקווה. – הצבא הסובייטי החל אתמול לפנות את היחידות הראשונות שלו מאפגאניסטן.

הסובייטים הודיעו, כי הם עומדים לפנות מאפגאניסטן 8,000 חיילים. פינוי יחידות נוספות תלוי בפתרון הפוליטי של הסכסוך.

מומחים במערב מעריכים, כי בריה"מ מחזיקה 115,000 חיילים באפגאניסטן.

הגנרל הסובייטי צ'רנוב אמר, כי ממשלת אפגאניסטן מסוגלת להשתלט על המצב, בתנאי שמדינות אחרות, ביניהן ארה"ב, פקיסטן וישראל, יפסיקו את תמיכתן במורדים המוסלמיים הנלחמים בממשלה, הנתמכת על-ידי הסובייטים. הוא הזהיר, כי בריה"מ תנקוט צעדים אם תימשך ההתערבות מבחוץ.

צ'רנוב הכחיש, שהפינוי של שלושה גדודים המצויידים בנשק נגד מטוסים הוא מעשה סמלי בלבד, מאחר שלמורדים אין בכלל מטוסים. הוא אמר כי היחידות האלה ביצעו מספר פעולות, ביניהן הגנה על דרכי התחבורה.

(ע צ ע ר)

המגורשים הסובייטיים עו[illegible] את ארה"ב

וושינגטון. – כל [illegible] הדיפלומטים הסובייטים ה[illegible] עזיבתם דרשה וושינגטון, [illegible] מארה"ב – אמר אתמול ה[illegible] לאמריקני.

11 הדיפלומטים האחרונים [illegible] את ניו-יורק ביום ג', [illegible] הדיפלומטים שגורשו לא [illegible]

חולקו פרסי נובל לפיסיקה וכימיה

שטוקהולם. פרס נובל לפיסיקה לשנת 1986 הוענק אתמול לשני מדענים מערב-גרמניים ולמדען שווייצי, על עבודתם החלוצית בפיתוח מיקרוסקופים אלקטרוניים – מסרה האקדמיה המלכותית השוודית למדעים.

נוקס פלאנק קיבל את מחצית הפרס, המגיע לשני מליון כתרים (290,000 דולר), על עבודתו בבניית המיקרוסקופ האלקטרוני הראשון, לפני 53 שנים. המחצית השניה של הפרס ניתנה לגרד בינינג מגרמניה המערבית ולהיינריך רוהרר משווייץ, הפועלים במעבדות המחקר של יבמ בציריך, על פיתוח מיקרוסקופ סורק, שלב נוסף של המיקרוסקופ האלקטרוני.

שלושה מדענים מצפון-אמריקה התחלקו בפרס נובל לכימיה לשנת 1986 בזכות מחקר על תהליכי הריאקציות הכימיות. הפרס, בסך 2 מיליון כתרים (290,000 דולר) הוענק לפרופ' דאדלי הרשבאך מאוניברסיטת הארווארד, לפרופ' יואן טסה-לי, יליד טאייוון, מאוניברסיטת ברקלי, שניהם מארה"ב, ולפרופ' ג'ון פולאני מאוניברסיטת טורונטו, בקנדה.

הסופרים הדרום-אפריקניים נאדין גורדימר ואנדרי ברינק, הסופר הניג'רי וולה סואינקה והמשורר והמסאי המקסיקני אוקטאביו פאס, נחשבים למועמדים בעלי הסיכויים הטובים ביותר לזכות בפרס נובל לספרות לשנת 1986, שיוכרז היום.

עם זה נפוצו שמועות בראשית השבוע, שלפיהן עשויים להעניק את הפרס לסופר סיני או יפאני.

(ע"ר, עצ)

יום לאחר הפולנים – גם ההונגרים בישראל

מנהל המכון למחקר כלכלי-חברתי של הונגריה, פרופ' סנדור צ'ארנוצ'אי, בא אתמול בערב לישראל בראש משלחת בת 3 חברים כדי להשתתף בסימפוזיון של קואופרציה הנערך במכון לבון וחברת העובדים בהשתתפות מומחים של ישראל והונגריה בענייני הקואופרציה.

המשלחת נתקבלה על ידי מי שהיה מנכ"ל ההסתדרות, ירוחם משל.

צ'ארנוצ'אי הסביר שבאו לעמוד מקרוב על "כמה דגמים ישראליים של קומוניזם" — הכוונה כפי הנראה לקיבוץ ולמפעלים קואופרטיביים אחרים המפורסמים גם בארצו.

בתשובה לשאלות אמר שאינו נושא שדר כלשהו לשמעון פרס, איתו ייפגש לקראת סוף הביקור בן שבוע ימים, ולא היה מוכן להביע דעה האם ביקור ראשון זה של משלחת הונגרית רשמית הוא בעל משמעות מדינית לקראת התקרבות בין שתי המדינות.

"זהו ביקורי הראשון בארץ, אנחנו יודעים על הנעשה פה ועוקבים אחרי המתרחש בישראל, היו לנו יחסים דיפלומטיים בעבר ואני מקווה שבמוקדם או במאוחר יוסרו המיכשולים שנותרו לחידוש היחסים בין שתי הארצות" אמר.

פרופ' צ'ארנוצ'אי לא היה מוכן למצוא כל הקבלה בין בואם של הנציגים הדיפלומטיים הפולנים שהגיעו ביום ג' לבין בואה של המשלחת ההונגרית.

חברי המשלחת יסיירו בקיבוצים, ובמפעלים קואופרטיביים שונים וינהלו שיחות עם אנשי "מכון לבון."

(עתים)

נציג בקניה שגריר בקפריסין

פנחס גונן התמנה לתפקיד הממונה על האינטרסים הישראליים בנאיירובי, קניה. גונן ייצג את ישראל גם בוועדת האו"ם לאיכות הסביבה, שמושבה בנאיירובי.

הממונה היוצא על האינטרסים בקניה עמוס שטיכל, יכהן כשגריר ישראל בקפריסין.

טלקס

● מתה מהשתלת הלב המלאכותי

מיניאפוליס, ארה"ב. – האשה היחידה בעולם שהיתה בעלת לב מלאכותי מתה ביום ג', כעשרה חודשים אחרי שליבה המיכני הוחלף בלב אמיתי.

מארי לונד, בת 40, מתה בבית-החולים אבוט. רופאים בבית-חולים זה החליפו את לבה החולה של לונד בלב מלאכותי ב-17 בדצמבר. לב מיכני זה נועד לשמש רק תחליף זמני ללב של לונד, שנפגע קשה מווירוס נדיר. חודש לאחר שהושתל הלב המלאכותי, קיבלה לונד את ליבו של נער בגיל העשרה. מצבה החל להחמיר זמן קצר לאחר ששוחררה מבית-החולים, בספטמבר.

ויליאם שרודר, שגם בגופו הושתל לב מלאכותי, מת באוגוסט, לאחר שחי עם לב זה תקופת-שיא של 620 ימים.

(ע"ר)

● מאות מהגרים בהיתרו

לונדון. – פקידי משרד ההגירה הבריטי עשו אתמול מאמץ גדול בנמל-התעופה היתרו להתגבר על מאות המבקרים מארצות אסיה שהגיעו בימים האחרונים, בניסיון להקדים את המועד שבו יאלצו להציג אשרת כניסה לבריטניה.

אתמול נכנסה שיטת האשרות מחדש לתוקף בנמלי בריטניה. פקידי ההגירה אמרו כי המצב בנמל-התעופה מתקרב לתוהו ובוהו.

(ע"ר)

● בסיס צוללות סובייטי חדש באיזור הארקטי

שטוקהולם. – בריה"מ בנתה בסיס צוללות גדול באיזור הארקטי, ותצלומים ראשונים שנתקבלו מלוויין מסחרי, שעקב אחר פעילות זו, הוקרנו בטלוויזיה השוודית.

תומאס ריס, מומחה במכון הנורווגי לעניינים בין-לאומיים, אמר, כי התצלומים שצולמו על-ידי הלוויין הצרפתי "ספוט", מראים, כי הבסיס הזה נועד לצוללות מסוג חדש, שניבנו במיוחד לפעולות מתחת לשדות-הקרח בציר הצפוני.

מומחים במערב אמרו, כי צוללות "טייפון" במעמס של 300 אלף טונות, בנויות טיטאניום, ובמקרה של מלחמה הן יסתתרו מתחת לקרח וישגרו משם את הטילים שלהן.

(ע"נ)

מרחב תכנון מקומי רחובות

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבנייה בקשה לשימוש חורג

בהתאם לסעיפים 146–150 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה-1965, ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לוועדה המקומית בקשה לגבי חלקה 3: שור שימוש חורג לגבי חלקה [illegible] בגוש 3695.

השימוש החורג מתבטא בכך שהוועדה המקומית תתיר את השימוש [illegible] מתבטא בכך שהוועדה המקומית [illegible] את השימוש למכבסה הנ"ל מוגדרת לתקופה של שנתיים.

כל המעוניין יוכל לעיין בתוכנית ללא תשלום במשרדי הועדה הנ"ל קומה ד' כל יום בשעות העבודה ולהגיש התנגדות לתוכנית, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

יחזקאל הרמלך, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה רחובות

מרחב תכנון מקומי רחובות

הודעה לפי סעיף 149 מחוק התכנון והבנייה בקשה למתן הקלה

בהתאם לסעיפים 146–149 מחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965 ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה למתן הקלה של 4% בניה בבנין על חלקה 380 בגוש 3704 רח' השומרים, רחובות. כך שאחוזי הבניה בבנין יגיעו לסה"כ של 54% במקום 50% המותרים. והקלה 1% להין בנין צדדי כך שיקוו הבנין הצדדי יגיע ל-3.80 מ' במקום 4.0 מ' המותרים. למתן הקלה של 6% בניה בבנין על חלק מחלקה 12 מגרש 9 בגוש 3695 רח' מנשה בן ישראל רחובות, כך שאחוזי הבניה בבנין יגיעו לסה"כ של 65% במקום 50% המותרים.

כל המעוניין יוכל לעיין בתכנית הבנין, ללא תשלום, במשרדי הועדה המקומית, קומה ד', כל יום בשעות העבודה הרגילות, ולהגיש התנגדות לתכנית, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

יחזקאל הרמלך, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבנייה רחובות

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח-תקוה

הודעה על פי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת בקשה למתן הקלה בגוש 6381 חלקה 165 ברח' ה"ג מס' 40.

לפי תכנית המתאר החלקה הנ"ל נמצאת באזור דיור ג' בו מותר להקים בנין דיור בן 4 קומות על עמודים ו-11 בניה, 4,68 דירות.

בקשת בעלי החלקה היא להתיר להם להקים בנין דיור בן 4 קומות על עמודים וחדר על הגג, 121% בניה 5 דירות עם מרפסות ללא גג הבולטות 1.70 מ' מחוץ לקו הבנין.

כל מי שיש לו התנגדות לבקשה הנ"ל, יואיל להגישה לוועדה תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.

ד. תבורי, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965 הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ת"א

מרחב תכנון מקומי בת-ים

הודעה בדבר הפקדת שינוי תוכנית מתאר מקומי — מפורטת

ניתנת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ת"א, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה בת-ים הופקד ביחד עם התשריט המצורף אליה, שינוי תוכנית מס' 141 שינוי לתוכנית מפורטת 147א' ותוכנית מתאר מקומי 1א'.

השטחים הכלולים בתוכנית ומקומם: חלקה 121 בגוש 7147 רחוב הראשונים.

התוכנית: לשנות את ייעודה של חלק מחלקה 121 בגוש 7147 משטח ציבורי פתוח לאזור מגורים ג' כדי לפנות ולהרוס בנין קיים מן השטח הציבורי המיועד בשטח ציבורי פתוח לאזור סלילת הדרך. כל המעוניין רשאי לעיין בשינוי התוכנית ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה את עצמו נפגע על ידי התוכנית וכן כל הזכאי לכך ע"פ סעיף 100 לחוק, רשאי תוך חודשיים מיום פרסום הודעה זו ברשומות להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה. התנגדות לתוכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפרוט הנמקות ובליווי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

מרדכי כהנא, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ת"א

עיריית הרצליה

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965 הועדה המקומית לתכנון ולבניה

מרחב הרצליה

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק הנ"ל, כי לועדה המקומית תכנון ולבניה מרחב הרצליה הוגשה על-ידי רחל קוצה, קיבוץ גלויות 120 נוה-עמל הרצליה, בקשה המתייחסת לקרקע שב-הרצליה רח' קיבוץ גלויות 120, גוש 6558 חלקה 590, ומהווה הקלה לגבי המותר באיזור בו מבוקשת ההקלה האמור, דהיינו א. בקשה להעברת 2.8% מקומה אלף לקומת קרקע. ב. בקשה להקלה בקו בניין צדדי דהיינו 3.60 מ' במקום 4.00 מ' המותרים.

כל המעוניין יכול לעיין בבקשה הנ"ל במשרדי הועדה המקומית ברחוב סוקולוב 10 הרצליה, בימים ובשעות שהמשרד האמור פתוח לקהל, וכל הרואה עצמו נפגע ע"י אישור הבקשה הנ"ל יוכל להגיש התנגדות מנומקת למשרדי הועדה המקומית האמור בכתובת הנ"ל תוך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

אלי לנדאו, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה

ועדת משנה לתכנון ולבניה חולון

ת.ב. 2101

הודעה על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

ניתנת בזה הודעה שהוגשה לועדה בקשה להיתר בניה על חלקה 160/120/122 בגוש 6011/6018 רח' טהון מס' 28 חולון הכוללת מתן הקלה באחוזי בניה 3% בקומת המרתף עבור חדר פיזיותרפיה.

החלקה הנ"ל נמצאת באזור מגורים א'. את התכנית אפשר לראות במשרדי הועדה בעיריית חולון, רח' ויצמן 58 בשעות ובימים של קבלת קהל.

התנגדות לבקשה להקלה לעיל ניתן להגיש תוך 14 יום מתאריך פרסום הודעה זו. התנגדות שתוגש חייבת להיות בכתב ומנומקת.

ידוע לי כי הפרסום הנ"ל הינו על אחריותי בלבד, ואני מקווה אישור למתן ההקלה המבוקשת.

יצחקי אמנון, שנקר 60, חולון

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965

מרחב תכנון מקומי "הדרים", רמת-השרון

1. הודעה בדבר אישור שינוי תכנית-מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה, באישור שר הפנים, שינוי תכנית-מתאר מקומית הנקרא: "שינוי תכנית-מתאר מקומית מס' הר/6/367".

[illegible]

מוזאיקה א. ולפמן בע"מ

הודעה

ניתנת בזאת הודעה כי ביום ששי 31.10.86, בשעה 12.00, תתקיים במשרדי החברה, ברח' השיש 13, מפרץ חיפה

אסיפה כללית רגילה של החברה

סדר היום:

- אישור הדו"ח הכספי של החברה ודו"ח המנהלים.
- מינוי מנהלים.
- מינוי רואה חשבון וקביעת שכרו.
- שונות.

כתב מינוי לשלוח או יפוי כח, יש להפקיד במשרדי החברה לפחות 24 שעות לפני הזמן הקבוע לאסיפה.

לפרטים נוספים – ראה תקנות ההתאגדות של החברה.

בפקודת מועצת המנהלים

שערי מטבע-חוץ בנק הפועלים – 15.10.86

	היחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1			1.4865	1.5051	1.495
דולר אמריקני	1	1.45	1.51	1.4718	1.4902	1.481
מרק גרמני	1	0.73	0.77	0.7445	0.7538	0.748
לירה סטרלינג	1	2.08	2.18	2.1163	2.1427	2.126
פרנק צרפתי	1	0.22	0.23	0.2271	0.2299	0.228
ין יפאני	100	0.94	0.98	0.9559	0.9678	0.961
גילדן הולנדי	1	0.65	0.68	0.6588	0.6671	0.662
פרנק שווייצרי	1	0.90	0.94	0.9113	0.9227	0.915
כתר שבדי	1	0.21	0.22	0.2161	0.2188	0.217
כתר נורווגי	1	0.20	0.21	0.2023	0.2049	0.203
כתר דני	1	0.19	0.20	0.1974	0.1999	0.198
מרק פיני	1	0.29	0.31	0.3043	0.3081	0.306
דולר קנדי	1	1.04	1.09	1.0608	1.0740	1.067
דולר אוסטרלי	1	0.91	0.98	0.9462	0.9580	0.951
ראנד דר' אפריקני	1	0.39	0.66	0.6557	0.6639	0.659
פרנק בלגי	10	0.35	0.37	0.3579	0.3624	0.360
שילינג אוסטרי	10	1.04	1.09	1.0567	1.0699	1.063
לירה איטלקית	1,000	1.05	1.12	1.0751	1.0885	1.081

"האנס מר"ג" חשוד ב-16 מקרים של תקיפה מינית

הודה ב-5 מעשי אונס ונסיונות אונס ומעצרו הוארך כדי לאפשר למשטרה לחקור המקרים הנוספים המיוחסים לו

מעצרו של האיש החשוד כי הוא "האנס מרמת-גן", אשר בית-המשפט אסר לפרסם את שמו וכן כל פרט מזהה עליו, הוארך אתמול ב-8 ימים נוספים, בפקודות בית-משפט השלום בתל-אביב, זאת בתום 45 ימים שהחשוד כבר יושב בבית-המעצר.

העצור, בן 36, נחשד על-ידי המשטרה בשורה ארוכה של מעשי אונס, נסיונות אונס ותקיפות על רקע מיני באזורי תל-אביב ורמת-גן. המשטרה טוענת כי בחודש שעבר הודה החשוד ב-5 מקרים, חלקם מעשי-אונס וחלקם נסיונות-אונס. אתמול הופיע מפקח מישנה רוחמים כהן בפני השופט בנימין קוהלת וביקש להאריך את המעצר ב-15 ימים נוספים. קצין המשטרה טען כי יש צורך לערוך חקירות רבות ונוספות, שכן המשטרה עוסקת כעת בבדיקת 16 מקרים של תקיפות על רקע מיני המיוחסות לחשוד.

הסניגור, עו"ד מנחם רובינשטיין, דרש לדעת מדוע אל הוגש עד כה כתב-אישום נגד החשוד, לפחות על אותם מעשים שהודה בהם. קצין המשטרה השיב, כי "יש עדיין תיקים לא-מעטים שעלינו לחקור ולאסוף ראיות ואיננו רוצים לחשוף חומר החקירה שבידי המשטרה לידיעת אנשים אחרים".

הסניגור המשיך וטען בבית-המשפט, כי באחרונה החל החשוד לשמור על זכות השתיקה המגיעה לו לפי החוק, ולא ייתכן שהמשטרה תבקש שוב ושוב הארכת מעצרו של שולחו עד אין סוף. הסניגור גם תבע מבית-המשפט להרשות לשולחו להיבדק על-ידי פסיכיאטר מטעמו.

השופט בנימין קוהלת קבע בהחלטתו בין היתר, כי "המשטרה לא פירשה כל-כך נכון את ימי המעצר שבית-המשפט נאות לתת לה כדי להשלים את חקירת החשוד. מתברר, כי נציג המשטרה בטוח שהמעצר כפי שהוא ביקש מונח בכיסו ואין הדבר מובן מאליו". השופט הוסיף, כי בדאי שתקופת המעצר תהיה כבוקרת על-ידי בית-המשפט. בסיכום הורה להאריך את מעצרו של החשוד ב-8 ימים בלבד.

(עתים)

"קן נשרים" של סמים חוסל במבצע נועז

מאת ניצה רימון, כתבת "על המשמר"

בלשי מרחב השרון הצליחו לחשוף ולחסל תחנה למכירת הרואין בנתניה לאחר תצפיות רבות ועבודת מודיעין ולאחר מספר נסיונות לחסל את התחנה שנכשלו.

התחנה היתה ממוקמת בעליית גג של בניין בן 5 קומות ברחוב שער העמק 6 בנתניה. הגישה אל חדירה בת החדר האחד היתה באמצעות סולם ברזל והיא היתה סגורה באשנב ברזל בלבד. ללא דלת כניסה. לקוח שבא לרכוש סמים היה מטפס בסולם הברזל, נוקש על אשנב הברזל בסימן מוסכם ולאחר שהיה מוותה על-ידי סוחר הסמים ומשלם היה מקבל את מנות ההרואין כשהן משולשלות אליו דרך האשנב.

קציני מרחב השרון ובלשי מחלק הסמים של היחידה המרכזית בשרון בפיקודו של ממ"ש קובי עטיה ביצע מספר תצפיות על התחנה והחליט שלשום בערב למשוט על המקום. הבלשים הסתתרו ועקבו אחר נרקומן שהגיע למקום. משנפתח אשנב הברזל פרצו אחריו הבלשים והשוטרים ולאחר מאבק עם בעל התחנה ושלושה קונים הצליחו להשתלט על התחנה ולעצור את בעל התחנה, עבריין וסוחר סמים ידוע בן 30 מנתניה, ואת שלושת צרכני הסמים שהיו במקום. נתפסו 80 מנות הרואין שנמצאו על גופו של בעל התחנה וכן מנות רבות נוספות שהושלכו לחצר מבעד לחלון.

מפקח בלה וגנר ממשטרת מרחב השרון ציינה, כי חשיפת התחנה היתה חריגה ומיוחדת. מאחר ואילצה את השוטרים לטפס באוויר, תוך סיכון חייהם.

הריבית העולה הורידה שערים

גלגלי הבורסה

מאת אלחנן הורוביץ

ייקור האשראי "ו"משבר הרוטאציה" השפיעו על המסחר בשני שוקי הבורסה. בשוק איגרות החוב נפסקו הביקושים ובמקומם באו עודפי היצע בצמודות למדד. ששיעורי הריבית שלהן קבועים מראש. עודף ההיצע בצמודות למדד הגיע ל-1.7 מיליון ש"ח. מיפנה חל אתמול גם במסחר בצמודות לדולר, שלהן הופיעו עודפי ביקוש בסך 3.1 מיליון ש"ח. במניות החופשיות היו פי שניים יותר ירידות שערים, מאשר עליות שערים. במניות ההסדר היה עודף היצע של 600 אלף ש"ח. ערך השוק של מניות ההסדר ירד ב-0.28% ושל המניות החופשיות ירד ב-0.79%. הירידה הגדולה ביותר — 1.82% — נרשמה במדד השערים של מניות חיפושי נפט.

הציבור הוציא אתמול מיליון ש"ח מקרנות נאמנות "סולידריות". בקרנות הנאמנות המתמחות במניות היה איזון בין הפריונות לבין ההשקעות.

סל המטבעות ירד אתמול ב-0.19% ל-1.4952 ש"ח ושער הדולר היציג ירד ב-0.21% ל-1.4810 ש"ח. דולר נוסעים לחו"ל ירד 1.7535 ש"ח. דולר שחור נע בירידה בין 1.485 ל-1.495 ש"ח.

בשוק המניות ירדו אתמול 188 שערים. לעומת 81 שעלו ו-105 שנשארו בלי שינויים. מהם ירדו 41 ב-5% ויותר ו-20 עלו ב-5% ויותר. נרשמו 4 "מוכרים בלבד" ו-4 "קונים בלבד". ב-40 נ"ע היתה הפסקת מסחר.

המחזור בשוק המניות הסתכם ב-11.4 מיליון ש"ח, מהם ב-1.6 מיליון ש"ח במניות ההסדר.

במניות ההסדר שררו ירידות שערים. ירדו ב-%: אי די בי רג' — 0.6; אי די בי ב' — 1.0; אי די בי א' — 0.4; דיסקונט ב' — 1.5; מזרחי ש' — 0.6; פועלים מב' — 1.2; פועלים ש' — 0.1; כלל — 0.1; לעומתן עלו ב-%: אגוד רג' — 0.3; כללי — 0.4. השעאותיהן הצנחתיות נעו בין 15.79% והפועלים ש' ומ' ל-16.17% (אי די בי רג').

במניות הבנקים המסחריים שמחוץ להסדר היתה כגמגת שערים מעורבת. עלו ב-%: הספנות 0.1–1.6 ו-0.5; הספנות 0.9; לעומתן ירדו ב-%: כללי מ"ר 2.1; פי בי — 0.2.

במניות החופשיות בלטו ביותר העליות ב-%: הפניקס 0.5 ו-10.1; אינטרגמא 5 — 14.6; מן 5 — 12.8; נקה — 15.0. ב-10% עלו: איכות מחשב, ניקוב 1, רוגובין 1 ו-5, נחושתן 5, ברטון 5. לעומתן ירדו ב-10%: ארדים, רוגוזין, קופ' פח 5, שלרות, קדם ביניק, תגל 1, רודקר אופ' ירדה ב-25.5%. לחיסה כימיקל' נרשם שער "מוכרים בלבד".

בפלילים

חודשיים מאסר לשוטר שגנב סחורות מערבים

מאת שלי יחימוביץ', כתבת "על המשמר"

חודשיים מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ו-750 ש"ח קנס נגזרו על שוטר לשעבר במשטרת אשקלון, שנהג להיכנס לחנויות ערביים ברצועה כשהוא במדים ולקחת סחורה מבלי לשלם.

האיש, אברהם טטרו בן 26, שהיה כמל ראשון במשטרה, הואשם והורשע במספר מקרים של נטילת סחורה מבלי לשלם. בדצמבר 84' עצר את נהגו [illegible] אל מחוץ [illegible], ורשם לו דו"ח תנועה. לאחר שנודע לו כי האיש מוכיל ברכבו [illegible] אותם הוא מייצר בדי לבגדים בחנות בת"א — לקח השוטר מהמכונית זוג מכנסיים מבלי לשלם.

בפעם אחרת נכנס השוטר למפעל לכלי בית באיזור התעשייה בארז, השייך לנביל דרביה, ולקח משם מספר כירים מבלי לשלם עבורם.

שופט השלום צבי פגל אמר בהכרעת הדין, כי הוא מחמיר בגזר הדין, לנוכח שהתביעה לא ביקשה זאת. השופט הסכים עם זאת לבקשת הסניגור לעכב את ביצוע גזר-הדין לשם הגשת ערעור.

חשודים בגניבת רכב בצורה מתוחכמת

מאת זהבה מוזס, כתבת "על המשמר"

משטרת ראשון-לציון מבקשת מהציבור לגלות עירנות בשמירה על רכושו, לאחר ששני חשודים בגניבת רכב בצורה מתוחכמת נעצרו אתמול.

תושב ראשון-לציון, שביקש לפני כשבוע למכור את רכבו הישן, שמח כשהגיע אליו לבסוף "קונה" והסכים מייד לערוך עימו נסיעת ניסוי. בהגיעם לצומת בית-דגן ביקש מימנו "הקונה" לרדת מהרכב ולבדוק בה גורם לרעש הנשמע מחלקה האחורי של המכונית. המוכר ירד לבדוק את פשר הרעש ובעודו מתכופף נמלט "הקונה" עם רכבו. המוכר התלונן בתחנת המשטרה בראשון-לציון והתחנה הפיצה את מספר ותיאור הרכב.

הרכב התגלה על-ידי בעליו בסופיאדר שנערכה באחרונה בציון חרוד. החשוד שנעצר הודה בגניבה ויובא היום לבית משפט השלום ברחובות לשיפוט מיהר.

חשיד אחר בגניבת רכב נעצר אתמול באשדוד לאחר שיום קודם לכן הציע עזרה להושבת ראשון-לציון שנתקעה עם רכבה באמצע העיר. הנהגת שמחה על ההצעה והאריכה לעזור לה והחשוד התניע את רכבה ונעלם. הנהגת התלוננה במשטרת ראשון לציון והרכב והנהג נתפסו על-ידי משטרת אשדוד. גם חשוד זה הודה בגניבה ויובא היום לשיפוט מהיר.

שוטר שהיכה אזרח חוייב בשירות לתועלת הציבור

מאת שלי יחימוביץ', כתבת "על המשמר"

שופט השלום יואב בירון החליט שלא להרשיע שוטר במשטרת באר-שבע, דני חג'ג', שהיכה ללא סיבה אזרח שבמכוניתו ערך חיפוש, והטיל עליו שירות לתועלת הציבור.

בכתב-האישום נאמר, כי חג'ג בן ה-26 נסע בג'יפ משטרתי, יחד עם 2 שוטרים נוספים, בכביש באר-שבע-עירה, ברפשי אחר רוכב "עוזי" שאיבד אחר מאנשי המשטרה.

השוטרים עצרו רכב הילה, שבו נסע המתלונן, יצחק עסים ועמי אחר בפועליו ניוהמד מוהמר. המתלונן התבקש לעצור את רכבו ועשה כן. הנאשם צעק לעברו שייצא מהרכב, ביקש לרכב. החל לזרוק את הציוד שהיה בו ופירק את הבושב האחורי. כל זאת בבלי שפירט את עילת החיפוש ומבלי שהיתה לו הצרכה בהיק לעשות כן. המתלונן ביקש מהנאשם שלא יפגע בציוד, ובתגובה סטר לו הנאשם על פניו. המתלונן הרים ידיו על מנת להתגונן. הנאשם הורה לו להוריד את ידיו, ומשסירב כן שב וסטר לו", נאמר בכתב-האישום.

שופט השלום יואב בירון אמר, כי "לאור המלצת קצין המבחן ולאור העובדה שזהו כשלון ראשון של הנאשם, אני מטיל עליו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה".

טלקס

● גשרים חדשים מעל הירקון

חברת נתיבי איילון החלה בהקמת שני גשרים, מהגדולים בארץ, מעל הירקון באיזור בו חוצה מסילת הברזל את הנחל. מנכ"ל נתיבי איילון, דני הולצמן, מסר, כי הגשרים יוקמו תוך 18 חודש. אורכו של כל אחד מהם 150 מטר ושטחם כ-6000 מטר מרובע. עלות העבודה כ-67 מיליון ש"ח.

הגשרים ייבנו מעל פרק הירקון (גני יהושע) והם יאפשרו פתיחת פרוייקט האיילון צפונה מכביש ההלכה עד שדרות רוקח ושיחררו על ידי כך את לחצי התנועה בכביש ההלכה ובדרך חיפה.

במכרז להקמת הגשרים זכה הקבלן א. אהרונסון.

זהבה מוזס

● יהודי פנסילבניה תורמים למעלות

קהילות יהודי פנסילבניה תרמו 800 אלף דולר לבנייה שלב ב' של בית-הספר התיכון המקיף של "אורט" במעלות.

שלב א', שעלה כ-5 מיליון דולר, מומן גם הוא מתרומות יהודי פנסילבניה המאמצים את העיירה מעלות.

בבית-הספר לומדים כ-350 תלמידים והשנה יצטרכו לדחות קבלתם של כ-60 נוספים מחוסר מקום.

יצויין, כי לפני תחילת הבניה דחה משרד-החינוך את הרעיון בטענה שאין צורך בהקמת בית-ספר מסוג זה בהיעדר מספר מספיק של תלמידים.

יהודה צור

זכו בלוטו

בהגרלה מס' 41/86 של הלוטו עלו בגורל המספרים הבאים: 12; 14; 19; 30; 31; 36 והמספר הנוסף: 11.

(עתים)

מפלגת הפועלים המאוחדת

המרכז

לוח פעילות שבועית

מה-16.10.86 — 25.10.86

אל: סניפי המפלגה

הועדה הפרסונאלית תקבע המלצתה לתפקיד המזכיר המדיני (העירוני) של מפ"ם בישיבתה ביום א' 26.10.86. הצעות בצירוף הסכמה בכתב של המועמד, ניתן להגיש למזכיר הועדה הפרסונאלית – יהודה ריפתין עד ליום א' 10.86. בשעה 12.00

מחלקת ההסברה

16.10 – סניף ראשון-לציון – 20.00 – ח"כ חייקה גרוסמן – יום בישוב

ישיבת צוות הפעלה של המגזר הערבי בסניף נצרת 16.10.86. בשעה 09.00

18.10 – סניף נהריה – 19.30 – ישיבת צוות הגוי של גבעת חביבה; סניף עדר – 10.00 – אלעזר גרנות – מפגש חברים; סניף בת-ים – 19.00 – דוד שטוקפיש – יידיש, קריין – שמואל מישורי

19.10 – סניף בוענה – 14.30 – ח"כ אמירה סרטני – חוג בית; סניף נצרת – 16.30 – ח"כ אמירה סרטני – חוג בית; קיבוץ ברקאי – 21.30 – ערב נגד האפרטהייד כולל תערוכה

21.10 – סניף רמת-גן – 10.00 – דב אלקנתי – מפגש חברים; בית המרכז – 16.00 – מפגש הדור הצעיר עם התנועה הרפורמית. הנושא: יהדות שונה?

ארועי סוכות תשמ"ז

לשוויון חברתי – קרית-שמונה, יום ג' 21.10, בשעה 18.00; אופקים – יום ד' 22.10, בשעה 18.00

להתיישבות ובטחון – נגבה, יום ה' 23.10, בשעה 18.00; דו-קיום – סחנין, יום שבת 25.10, בשעה 10.00

חג שמח

המחלקה לאיגוד מקצועי

16.10 – סניף נתניה – 13.00 כנס תזדהות של ועדי עובדים עם עובדי מפעל "אורדך נתניה". הועדים מהמפעלים: מספנות ישראל, וולקן, אתא, אלובין, אמקור, המגיע ת"א, אמקור ת"א ועוד. בהשתתפות: ח"כ אמירה סרטני, חנן ארז – מזכיר המרכזת, אפרים ז'ילוני – חבר הועדה המרכזת, דב אלקנתי – איגוד מקצועי, איתמר גרשטל – מזכיר מפ"ם נתניה

סניף תל-אביב – 17.00 – אברהם מזרחי – תא עובדי דפוס

20.10 – סניף תל-אביב – 08.30 – ועד הפועל בחדרו של אפרים ז'ילוני, ריכוז מקצועי עם מזכירי הסתדרויות שונות.

במלאת 13 שנים לנפילת בננו היקר

נמרוד גרינברג

במלחמת יום הכפורים

נעלה לקברו היום, יום חמישי, 16.10.86, בשעה 15.45

המשפחה וקיבוץ זיקים

למשפחה ולקיבוץ גן-שמואל

משתתפים בצערכם במותה של

חדוה שקדי

חברים בשער הגולן

לחברינו אהוב וסוניה נהוראי

וכני משפחותיהם

איתכם באבל במות האב והסב

יצחק נהוראי

(נפטר בשיבה טובה)

הלוויה בבית אלפא היום, יום חמישי, 16.10.86, בשעה 13.00

קיבוץ בית אלפא

עם הלה קושניר והמשפחה

אתכם באבלכם על מות האב

דוד

קיבוץ המעפיל